

PERGALĖ

Biblijos pamokos paaugliams

(10–14 metų)

Treti metai, ketvirtas ketvirtis

Metodinė medžiaga mokytojams

TURINYS

1. Tai taip puiku, kad apie tai dera papasakoti
2. Nepasisavinant svetimos šlovės
3. Malonės grandinė
4. Pagrindinis liudytojas
5. Liuciferio pradėtas karas
6. Ozėjas – malonės pranašas
7. Tikrasis draugas
8. Habakuko giesmė
9. Dievo pasirinkimas
10. Planų pasikeitimas
11. Džiaugsmas man ir tau
12. Sapnai, kelionės ir žvaigždės
13. Apsikeitimas dovanomis

1 pamoka

Tai taip puiku, kad apie tai dera pasakoti

Kai tarnaujame žmonėms, mes esame Kristaus pasekėjai.
Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Prieš tai, kaip patys žinote, nukentėję bei patyrę nuoskaudų Filipuose, pasitikėdami Dievu, mes drąsiai skelbėme Dievo Evangeliją, nors kova buvo smarki“ (1Tes 2, 2).

Tekstai nagrinėjimui: Apd 14, 1–7; E.Vait „Apaštalų darbai“ (132–139 psl.); SDA Biblijos komentarai 6t. (295, 296 psl.)

Pamokos užduotys: Po pamokos vaikai turi:

- **žinoti**, kad krikščionio pasišventimas tarnavimui neturi sumažėti, kai jie susiduria su priešišku arba prieštaravimais;
- **pajausti**, kad Pats Dievas jiems davė Savo vardo apsaugą;
- **atsiliepti** į Dievo kvietimą darant gera aplinkiniams ir padedant sugriauti išankstinio nusistatymo prieš krikščionybę sienas.

Pagrindinė mintis: Mes sekame Jėzumi, kai, nepaisydami kliūčių, tarnaujame kitiems žmonėms.

Trumpa biblinės pamokos apžvalga:

Paulius ir Barnabas skelbia Gerąją naujieną apie Jėzų Ikonijoje, jų pirmos misijos kelionės metu. Skelbimas buvo toks sėkmingas, kad įtikėjo ne tik žydai, bet ir pagonys. Tačiau kai kurie iš žydų priešinosi mokymo skleidimui ir sugalvoja planą, kaip sustabdyti skelbėjus. Kai draugai iš Ikonijaus sužino, kad planuojama žmogžudystė, jie pataria Pauliui ir Barnabui palikti miestą. Priėmę draugų patarimą, skelbėjai iškeliauja iš Ikonijaus.

Tai – pamoka apie tarnavimą!

Dažnai, bandydami padėti aplinkiniams, mes susiduriame su pasipriešinimu ir išankstiniu žmonių nusistatymu. Dievas pažada mums duoti viską, kas būtina dėl Jo darbo sėkmės. Mes ir toliau galime tarnauti Dievui ir žmonėms, nepaisant priešiško ir išankstinio nusistatymo.

Papildoma medžiaga mokytojams:

„Tačiau apaštalai neapleido savo misijos, nes daugelis priėmė Kristaus Evangeliją. Jie tęsė savo darbą „drąsiai veikdami Viešpatyje“, sutikdami pasipriešinimą, pavydą, prietarus“, ir Dievas „liudijo Savo malonės žodžius ir per jų rankas darė ženklus ir stebuklus“. Šitas dieviškojo palaikymo liudijimas darė stiprią įtaką žmonėms, apdovanotiems guviu protu, ir atsivertusiųjų skaičius augo“. (E.Vait „Apaštalų darbai“ (177psl.)

Su kokiais išankstiniais nusistatymais ir priešišku aš susitinku gyvenime? Kaip aš tarnausiu Dievui, nežiūrėdamas į sunkumus? Kokių būdu Dievas parodo, kad jis palaiko mano pastangas? Ar aš dėkoju Dievui už Jo pastovų dalyvavimą mano gyvenime?

Pasisveikinimas

Su vaikais pasisveikinkite dar prie klasės durų. Pasidomėkite, kaip jiems praėjo savaitė, su kokiais sunkumais jie susidūrė, kokius džiaugsmus patyrė. Paklauskite, ką naujo šią savaitę jie sužinojo tyrinėdami Bibliją (jeigu buvo užduotas namų darbas, sužinokite, ar jie jį atliko).

1. Aktyvus pasiruošimas (10 – 15min)

Išrinkite vieną arba keletą užsiėmimų, kurie geriausiai tinka jūsų bendruomenės sąlygoms.

A. „Išlaikyti pusiausvyrą“.

Paruoškite monetas.

Paprašykite kurio nors iš vaikų atsistoti prie sienos, priglaudžiant prie jos kulnus. Ant žemės padėkite monetą taip, kad ji būtų 40 – 45cm atstumu nuo jo batų noselės. Paprašykite jo pasilenkti, paimti monetą ir vėl išsitiesti neprarandant pusiausvyros. Tegul tą patį padaro kiti mokiniai. Po to tegul vaikai tą patį padaro poromis, padėdami vienas kitam atlikti šią užduotį.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite vaikų, kodėl sunku atlikti šį pratimą? (Jo neįmanoma atlikti neprarandant pusiausvyros). Kaip vis dėlto pavyko tai atlikti? (Su kito pagalba, kai kažkas padėjo palaikyti pusiausvyrą).

Pasakykite:

– Šiandien mes kalbėsime apie tai, kaip padėdami vienas kitam, mes galime atlikti sunkius darbus. Suraskime savo Biblijose įsimintą eilutę (1 Tes 2, 2) ir perskaitykime ją. (Duokite vaikams laiko surasti tekstą ir perskaityti kartu su jumis).

Paklauskite:

– Kas, pagal šį tekstą, palaikė apaštalus sunkią minutę ir padėjo jiems skelbti, nepaisant sunkių sąlygų? (Dievas).

Prisiminkite: Kai nepaisydami kliūčių mes tarnaujame kitiems žmonėms, mes sekame Jėzumi.

B. „Tu gali tai padaryti?“

Pradžioje patartina pasitreniruoti.

Prieš prasidedant pamokai išsirinkite keletą vaikų, kuriems jūs papasakosite žaidimo esmę, po to pradėkite pamoką.

Pasakykite visiems dalyvaujantiems:

– Žiūrėkite į mane ir klausykitės atidžiai. Dabar aš atliksiu keletą veiksmų. Jeigu jūs įsitikinę tuo, kad galite viską tiksliai pakartoti, pakelkite savo dešinę ranką. (Pirmiau atsikosėkite. Po to pakelkite savo dešinę ranką ir tris kartus suduokite į kairės rankos delną). Kas sugebės tai padaryti? (Duokite kam nors galimybę padaryti tą patį).

Jeigu savanoris, pasiūlęs pakartoti jūsų veiksmus, pradėjo, bet neatsikosėjo, pasakykite jam: „Atleisk, bet tu nesugebėjai šito padaryti“.

Vieno iš mokinių, kuriuos jūs išsirinkote prieš pamoką, paprašykite pademonstruoti, kaip reikia tai atlikti. Vėliau vėl visi pakartokite. Paskui dar kam nors iš vaikų duokite galimybę atlikti tai prieš visus. Kartokite visa tai iki tol, kol vaikai supras žaidimo esmę. Po viso to pasakykite, kad paslaptis buvo tame, kad pradžioje reikėjo atsikosėti.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Ką jūs pagalvojote, kai jums pasakė, kad jūs nesugebėjote to padaryti? (Tai negali būti per daug sunku; čia paslėptas kažkoks triukas). Kaip jūs jautėtės, kai supratote žaidimo esmę? (Užplūdo palengvėjimas, džiaugsmas). Ką jūs galvojate apie tuos, kurie prieš jus sugebėjo suprasti žaidimo esmę? (Džiaugsmą, kad jiems pavyko; pavydą). Mūsų šiandienos pamoka kalba apie tuos žmones, kurie nesuprato žinios, skelbiamos apaštalu. Jie nesuprato, nes nenorėjo suprasti. Jie gyveno prietaringai ir nenorėjo su savo prietarais skirtis. Paulius ir Barnabas suvokė, kad sekti Jėzumi – tai tarnauti kitiems žmonėms, nepaisant jų sudarytų kliūčių. Jie sakė: „Mes jums skelbiame Gerąją naujieną“.

Prisiminkite: Kai nepaisydami kliūčių mes tarnaujame kitiems žmonėms, mes sekame Jėzumi.

C. „Po apsauga“.

Klasėje padarykite keletą suimprovizuotų vartų (pavyzdžiui, iš dviejų kėdžių). Išsirinkite mokinius, kurie juos saugos (po du prie kiekvienų vartų). Prieš pat žaidimą susitarkite su kiekviena pora, saugojančia vartus, kad vieni iš jų nepraleistų vaikų, apsirengusių baltai (raudonai, mėlynai), kiti nepraleistų tų, kurie gimė vasarą, tretieji nepraleistų apsirengusių kelnėmis (suknelėmis) ir t.t. Tokiu būdu kiekviena sargyba turi turėti savo „prietarus“, ir jie neturi pasakyti, dėl kokios priežasties nepraleidžia tų arba kitų žaidimo dalyvių.

Likusiems vaikams pasakykite:

– Įsivaizduokite, kad esate pilyje. Štai vartai, vedantys iš jos. Kad galėtumėte iš jos išeiti, pasiruoškite paklausti leidimo sargybinių. Jeigu jūsų neišleis pro vienus vartus, pabandykite praeiti pro kitus. Kiekvienas jūsų turi išeiti pro vartus ir susirinkti į ratelį iš kitos pusės.

Kai visi, kurie sugebės išeiti pro vartus, susirinks į ratelį, paprašykite, kad likę mokiniai ir sargybiniai prisijungtų prie jų.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kaip jūs jautėtės, kai jums neleido praeiti pro vartus be jokių aiškių priežasčių? (Paprashykite, kad sargybiniai pasakytų, kodėl jie nepraleido vieno arba kitų vaikų). Ką jūs darėte, kad išeitumėte iš „pilies“? Ką realiaame gyvenime jūs galėtumėte padaryti, susidūrę su koku nors prietaru?

Pasakykite:

– Visi kartu paskaitykime įsimintina eilutę (1Tes 2, 2). (Duokite vaikams laiko surasti tekstą ir perskaityti kartu su jumis). Prietarai, kaip ir priežastys, dėl kurių jūsų neišleido iš pilies, yra beprasmingi. Šiandieninėje pamokoje mes išgirsime, kaip Paulius ir Barnabas atliko savo misiją, nepaisydami prietarų.

Prisiminkite: Kai nepaisydami kliūčių mes tarnaujame kitiems žmonėms, mes sekame Jėzumi.

Malda ir šlovinimas (15 – 20 min)

Draugiškas bendravimas

Papasakokite apie vaikų džiaugsmus ir sunkumus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Jiems leidus, papasakokite apie jų atradimus, kuriuos jie padarė per savaitę, tyrinėdami Bibliją. Pažymėkite jūsų mokinių gimtadienius, neįprastus įvykius arba pasiekimus. Visus vaikus pasveikinkite šiltais žodžiais.

Giesmių giedojimas. Pamokoje galite giedoti savo mėgiamas giesmes.

Misijos žinios. Panaudokite bet kokius misionieriškus pasakojimus, kuriuos jūs žinote.

Aukų rinkimas. Aukų rinkimui panaudokite lėkštelę su krašteliu, kad nenuslystų pinigai.

Pasakykite:

– Mūsų aukos – tai vienas iš būdų, kuriuo mes galime tarnauti Dievui. Pinigai, kuriuos mes aukojame, padeda visiems žmonėms sužinoti apie Dievą.

Malda.

Paklauskite vaikų, kokių maldos prašymų jie turi, už kuriuos būtina melstis. Paprašykite, kad už kiekvieną prašymą pasimelstų vienas savanoris. Kai už visus prašymus bus pasimelsta, pasimelskite jūs ir padėkokite Dievui už tai, kad Jis girdi mūsų prašymus ir atsako taip, kaip dėl mūsų visų geriausia.

2. Atsiverskime Bibliją (15 – 20min)

Paklauskite:

– Ar jūs savo gyvenime susidūrėte su žmonėmis, kurie į jus žvelgė su prietarumu? Kaip jūs jautėtės? Ką tokiu atveju darėte? Kaip tie žmonės reagavo į jūsų veiksmus?

Sakykite:

– Paulius ir Barnabas susidūrė su prietarais, kai skelbė apie Jėzų Kristų. Bet užuot liūdėję, jie tęsė savo darbą, nes žinojo, jog tarnauja Jėzui.

Prisiminkite: Kai nepaisydami kliūčių mes tarnaujame kitiems žmonėms, mes sekame Jėzumi.

Biblinio pasakojimo tyrinėjimas:

Pasiruoškite Biblijas ir Naujojo Testamento geografinius žemėlapius.

Tuo metu, kai jūs ar kas nors kitas iš savanorių skaitys ištrauką iš Apd 14, 1–7, paprašykite vaikų įsivaizduoti, kad jie – Paulius ir Barnabas. Po kiekvienos eilutės

padarykite pauzę ir užduokite klausimus. Galbūt, jei jūs panorėsite, paskirkite kurį nors vieną vaiką raštininku, kuris užrašytų svarbesnes šios istorijos detales.

1 eilutė.

Pažymėkite Ikonijų savo bibliniuose žemėlapiuose. Kur jūs eisite, kai įžengsite į šį miestą? (Į sinagogą). Ką ten įžengę pamatysite? (Toros ritinį, aukurą, kunigą, mokytoją, žmones, trokštančius išgydymo ir t.t.) Ką jūs išgirsite? (Savo paties balsą, kai drąsiai imsite pasakoti apie Jėzų; žmonių šūksnius, šlovinančius Dievą ir t.t.). Kokį kvapą jūs jaučiate? (Degančių žvakių, smilkalų, ritinių ir t.t.) Kokį skonį jūs jaučiate? (Vandens ir druskos ant lūpų). Prie ko jūs prisiliečiate? (Ligonių, vaikų). Kas įvyksta kaip atsakymas į jūsų kalbą? (Daug žydų ir pagonių įtikėjo).

2 eilutė.

Kam nepatiko tai, ką jūs darote? (Žydams, kurie neįtikėjo). Ką jūs matote? (Žmones, besišnibždančius tarpusavyje ir mėtančius į jus neapykantos žvilgsnius). Ką jūs girdite? (Šnibždesį, nepasitenkinimo šūksnius). Kokį kvapą, skonį jaučiate? Prie ko jūs prisiliečiate? (Paulius ir Barnabas kumšteli vienas kitą alkūnėmis, mėgindami suprasti, kas vyksta).

3 eilutė.

Ką jūs matote? (Susirinkusias minias, piktus ir laimingus veidus). Ką jūs girdite? (Pagalbos prašymus). Kokį kvapą jaučiate? (Kvapą žmonių kūnų). Prie ko jūs prisiliečiate? (Prie ligonių, raišųjų, aklių, apsėstų, psichinių ligonių, raupsuotųjų, vaikų). Kokį skonį jaučiate? (Duona, vaisiai, skonis tų laikų maisto). Ką jūs darote, nepaisydami stipraus priešiško? (Žymią laiko dalį praleidžiate su žmonėmis, drąsiai skelbiate apie Jėzų).

Sekti Jėzumi – reiškia tarnauti kitiems žmonėms, nepaisant kliūčių. Kaip Dievas patvirtino tą žinią, kurią jūs skelbiate? (Davė jums gebėjimą daryti stebuklus).

4 eilutė.

Ką jūs matote? (Žmones, kurie tarpusavyje nebendrauja). Ką jūs girdite? (Gandus). Kokį kvapą jūs užuodžiate? (Gatvės kvapą). Kokį skonį jūs jaučiate? (Maisto skonį, paruoštą tų, kurie jus myli). Ką jūs jaučiate? (Įtampą ore; tikinčiųjų rankas, palaikančias jus). Į kokias dvi stovyklas pasidalijo žmonės? (Jūsų pusėje – įtikėję žydai ir pagonys, priešais jus – prieš jus kovojantys žydai ir pagonys). Apie ką mums kalba tas faktas, kad kai kurie žydai ir pagonys buvo už jus, o kiti prieš jus? (Tai kalba apie tai, kad žmonės, su kultūriniais, rasiniais, religiniais, etniniais arba kitais kokiais nors prietarais gali bendradarbiauti tam, kad pasiektų bendrą tikslą, be to, šis tikslas gali būti ir geras, ir blogas).

5 eilutė.

Koks buvo žydų ir pagonių tikslas? (Apjuodinti ir užmušti akmenimis). Kodėl šie žmonės nori panaudoti prievartą jūsų atžvilgiu? (Kad priverstų jus kartą ir visiems laikams nutilti). Ką jūs matote? (Susidomėjusius tikinčiųjų veidus). Ką jūs girdite? (Sunerimusius balsus). Kokį kvapą jūs užuodžiate? (Maisto kvapą. Jis ruošiamas namuose, kuriuose jūs apsistojote). Kokį skonį jūs jaučiate? (Jums išdžiūvo gerklė, kai sužinojote naujieną). Prie ko jūs prisiliečiate? (Kai meldžiatės, prisiliečiate prie brolių rankų ir drabužių, prie vienas kito).

6 eilutė.

Ką jūs darote, sužinoję apie sąmokslą? (Išeiniate iš miesto). Ką jūs matote? (Brolius, atsisveikinančius su jumis; gali būti, jog jūs išeiniate naktį ir matote žvaigždes, mėnulį, tamsą). Ką jūs girdite? (Savo paties alsavimą bėgant). Kokį kvapą užuodžiate? Dulkėto kelio, miško, savo prakaito kvapą). Kokį skonį jūs jaučiate? (Skonį sūraus prakaito, tekančio jūsų veidu, šilto vandens, sudžiūvusios duonos skonį). Prie ko jūs prisiliečiate? (Prie medžių, akmenų, žolės, savo daiktų). Kur jūs bėgate? (Į Listrą ir Derbę, esančias Ikonijoje).

7 eilutė.

Ar jūs sėkmingai pasiekėte Ikoniją? Ką jūs matote ir girdite? Kokį kvapą ir skonį jūs jaučiate? Prie ko prisiliečiate? Kaip šis pabėgimas pasitarnavo gėriui? (Dabar jūs galite apie Jėzų pasakoti Listroje ir Derbėje).

Biblijos tyrinėjimas

Suskirstykite vaikus į tris grupes. Kiekvienai grupei duokite vieną iš eilučių bendram skaitymui. Perskaitytą eilutę, vaikai savo grupėje turi išrinkti tikintįjį, kuris pristatys jūsų eilutę ir papasakos apie ją likusiems vaikams.

Rom 8, 28. 35 – 39 (Viskas išeina į gera; kas atskirs jus nuo Dievo meilės? Niekas negali jūsų atskirti nuo Dievo meilės).

Apr 2, 7; 3, 5. 12. 21 (Valgyti nuo gyvybės medžio rojuje; vardas gyvenimo knygoje; tapti stulpu šventykloje; nugalėti kaip Kristus; atsisėsti su Tėvu soste).

Mt 20, 20 – 29 (Mokinių motinos prašymas; mes tarnaujame todėl, kad Jėzus atėjo patarnauti).

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Atsižvelgiant į skaitytas eilutes, su kokiais sunkumais susiduria krikščionys? Kokie pažadai duoti tiems, kurie įveikė šias kliūtis? Kodėl taip svarbu būti nugalėtoju?

Atminkite: Mes sekame Jėzumi, kai, nepaisydami kliūčių, tarnaujame kitiems žmonėms.

3. Pamokos pritaikymas (10 – 15min)

Situacija

Perskaitykite vaikams žemiau užrašytą dialogą arba perskaitykite tik įžangą ir paprašykite trijų savanorių pasiskirstyti vaidmenimis ir suvaidinti šią istoriją.

Bronius ką tik persikraustė į naują butą. Jis nuėjo į žaidimų aikštelę pažaisti krepšinio. Po kurio laiko prie jo prisijungė du berniukai. Jie ėmė žaisti kartu.

Pirmasis berniukas: O tu neblogai žaidi.

Bronius: Ačiū.

Antrasis berniukas: Mes žaisime įdomų žaidimą šią savaitę. Ateik.

Bronius: Žinoma. Kada?

Pirmasis berniukas: Šeštadienį ryte.

Bronius: Atleiskite, aš negaliu žaisti savaitės metu.

Antrasis berniukas: Kodėl negali?

Bronius: Tai – šventa diena.

Pirmasis berniukas: Ką?!

Bronius pamėgino jiems viską paaiškinti, bet vaikų tai visiškai nedomino. Antrasis berniukas metė kamuolį Broniui į rankas, nusijuokė ir pasakė pirmajam: „Kažkoks nenormalus. Eime iš čia“.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kaip jūs manote, ką jautė Bronius? (Liūdesį, susirūpinimą, susijaudinimą, nusivylimą). Ką jūs jam patartumėte? (Pasistengti vėl surasti galimybę pažaisti krepšinį su tais vaikais, ateityje stengtis būti žymiai draugiškesniu su jais). O jūs ar jautėte kažką panašaus? Ar kas nors panašaus buvo atsitikę su jumis? (Duokite vaikams laiko pasidalijti savo patyrimais). Ką jūs darytumėte patekę į panašią situaciją? Ką darytumėte kitą kartą?

Atminkite: Mes sekame Jėzumi, kai, nepaisydami kliūčių, tarnaujame kitiems žmonėms.

4. Krikščioniškas gyvenimas (10 – 15min)

„Išankstinio nusistatymo įveikimas“

Paruoškite popierių, piešimo priemones. Surenkite vaikams smegenų šturmą (puolimą). Tegul jie per trumpą laiką pabando pasakyti, kaip žmonės išreiškia savo išankstinį nusistatymą prieš kitus žmones? (Vengia tų žmonių, blogai apie juos atsiliepia, imasi prievartos jų atžvilgiu). Po to tegul mokiniai pasako, kaip galima išvengti išankstinio nusistatymo? (Priimti kitus tokius, kokie jie yra, bendrauti su kitais, surasti bendrų interesų).

Paklauskite:

– Ar galite prisiminti atvejį, kai jūs jautėte išankstinį nusistatymą prieš kitą žmogų? Tegul vaikai, naudodamiesi piešimo priemonėmis, nupiešia simbolį, kuris reikštų draugiškumo priėmimą. (pvz., žodžiai „Išankstinis nusistatymas“ apskritime, perbrauktame brūkšniu Ø, kuris reikštų: Išankstiniam nusistatymui – ne!“

Pasikeitimas nuomonėmis

Išvardiję visus kovos su išankstiniu nusistatymu būdus, padarykite išvadą ir įkvėpkite vaikus visada mėginti įveikti iškilusias kliūtis, kad ir kur su jomis besusidurtų.

Pasakykite:

– Įsiminkite įsimintiną eilutę 1 Tes 2, 2

Atminkite: Mes sekame Jėzumi, kai, nepaisydami kliūčių, tarnaujame kitiems žmonėms.

Pabaiga

Pamoką užbaikite malda dėl įvairiausių poreikių. Prašykite Dievo padėti kiekvienam iš esančių įveikti įvairius išankstinius nusistatymus ir tarnauti kitiems, nepaisant iškilusių kliūčių.

(Parinkite vaikus, kurie galėtų suvaidinti scenelę kitą pamoką ir iš anksto su jais parepetuokite).

2 pamoka

Nepasisavinant svetimos garbės

Mes esame Kristaus pasekėjai, kai tarnaujame žmonėms

Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Vyrai, ką darote?! Juk mes tokie patys mirtingi žmonės, kaip ir jūs. Tik mes jums skelbiame gerąją naujieną, kad nuo šių tuštybių atsiverstumėte į gyvąjį Dievą, kuris sutvėrė dangų, žemę, jūrą ir visą, kas juose yra“ Apd 14, 15.

Tekstas nagrinėjimui: Apd 14, 8 – 18; E.Vait „Apaštalų darbai“ 132 – 139psl.

Pamokos uždaviniai: Išstudijavę pamoką vaikai turi žinoti,

- jog jų tarnavimas turi nukreipti kitus žmones į Dievą;
- jausti troškimą savo tarnavimu išaukštinti Dievą;
- atsiliepti į kvietimą teikiant Dievui visą garbę ir šlovę.

Pagrindinė mintis: Kai mes teikiame garbę Dievui, mus supantys žmonės taip pat mokosi garbinti Jį.

Trumpa biblinės pamokos apžvalga:

Paulius ir Barnabas susidūrė su priešišku Listros miesto gyventojų nusistatymu. Graikų ir žydų minia skeptiškai priėmė jų skelbimą, tačiau visas jų skeptiškumas išgaravo, kai tik jie pamatė, kaip Paulius ir Barnabas išgydė luošą žmogų. Žmonės iš karto ėmė garbinti Paulių ir Barnabą, vadindami juos dievais.

Užuot priėmę neužtarnautą garbę ir šlovę, Paulius ir Barnabas pasinaudojo šia galimybe, kad nukreiptų žmones į Dievą, kuris daro stebuklus. Šis patyrimas mus moko, jog yra labai svarbu atiduoti visą garbę Dievui – net nepalankiomis sąlygomis.

Tai – pamoka apie tarnavimą!

Listros gyventojai sutelkė visą savo dėmesį į Dievo tarnus, o ne į Patį Dievą. Paulius ir Barnabas jiems paaiškino, jog Dievas juos tik panaudoja, kad apreikštų Savo šlovę. Jie norėjo padėti žmonėms pamatyti tikrąjį Dievą. Jeigu mes norime tarnauti Dievui, tai turime padėti kitiems žmonėms sutelkti savo dėmesį į Jį ir atiduoti Jam priklausančią garbę ir šlovę.

Papildoma medžiaga mokytojams:

„Dzeusas ir Hermis (taip pat žinomi kaip Jupiteris ir Merkurijus) buvo labai gerbiami Romos imperijos dievai. Listros gyventojai tikėjo, kad kartą šie dievai aplankė jų miestą. Pagal legendą, niekas neparodė jiems svetingumo, išskyrus vieną pagyvenusią porą. Tada Hermis ir Dzeusas išžudė visus likusius žmones, o porą, kuri juos priėmė, apdovanojo. Kai Listros gyventojai pamatė stebuklus, kuriuos padarė Paulius ir Barnabas, jie pagalvojo, kad dievai vėl juos aplankė. Prisimindami tai, kas, anot legendos, atsitiko

su miesto gyventojais, jie iš karto pradėjo garbinti Paulių ir Barnabą, trokšdami apipilti juos dovanomis“. (Gyvoji Biblija)

Koks aš garbingas, atiduodamas garbę Dievui tuo metu, kai kiti mane giria? (Ar neiškyla mummyse pagunda prisiimti visą garbę sau?) Ar aš džiaugiuosi tikrai Dievo apdovanojimu ir tuo, kad Jis žino mano darbus, nepriklausomai nuo to, ar apie juos žino kiti?

Pasisveikinimas

Pasisveikinkite su vaikais prie klasės durų. Pasidomėkite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, su kokiais sunkumais jie susidūrė, kokius džiaugsmus patyrė. Paklauskite, ar jie paskaičiavo, kokį atstumą nuėjo žydai nuo Antiochijos iki Ikonijaus ir Listros, persekiodami Paulių.

Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti pamokoje.

1. Aktyvus pasiruošimas (10 – 15min)

Paruoškite popieriaus lapus ir pieštukus arba markerius.

A. „Stabo garbinimas“

Išdalykite mokiniams po popieriaus lapą ir piešimo priemonę. Paprašykite jų nupiešti portretą (arba aprašyti žodžiais) žmogaus, į kurį jie norėtų būti panašūs. Duokite jiems laiko. Kai vaikai baigs, pakvieskite juos pademonstruoti savo piešinius arba aprašymus.

Arba:

Klasėje iškljuokite žinomų žmonių portretus. Kiekvienam mokiniui duokite visų tų žmonių vardų sąrašą. Paprašykite jų išdėlioti tų žinomų pasaulyje žmonių vardus pagal svarbą arba populiarumą.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Ką šitas žmogus padarė dėl jūsų? Ką jis padarė dėl visuomenės? Kokią valdžią jis turi? Kas davė valdžią šiam žmogui? Ką jūs darytumėte, jeigu šitas žmogus dabar įeitų į kambarį? Kas gali atsitikti, kai koks nors asmuo gauna per daug garbės, pagarbos?

Paprašykite mokinių kartu su jumis surasti ir garsiai perskaityti įsimintiną eilutę (Apd 14, 15).

Paklauskite:

– Koks yra skirtumas tarp to, kai parodoma pagarba žmogui, ir to, kai jis daromas stabu?

Prisiminkite: Kai mes atiduodame garbę Dievui, mus supantys žmonės taip pat mokosi garbinti Jį.

B. „Išaukštinkim Viešpatį!”

Paruoškite mažus puodelius, vandens, sąvarželių, aliejaus (saulėgražų), vienkartinį šaukštelių, tekstus, atspausdintus smulkiu šriftu.

Iš anksto surepetuokite

Išdalykite vaikams tekstus, parašytus mažu šriftu, ir paprašykite juos perskaityti. Po to suskirstykite mokinius poromis ir kiekvienai porai duokite puodelį vandens, sąvarželę ir šaukštelį su aliejumi. Tegul vaikai ištiesina sąvarželę ir padaro mažą kilputę viename jos gale. Po to jie turi patepti kilputę aliejumi ir pamerkti ją į vandenį. Kilputėje turi atsirasti plona vandens plėvelė, kuri pasitarnaus kaip padidinamasis stiklas. Paprašykite vaikų perskaityti tekstus savo „padidinamųjų stiklų“ pagalba.

Paklauskite:

– Kas atsitiko? (Vanduo su aliejumi padidino šriftą ir palengvino teksto skaitymą). Kaip tai primena mums mūsų dvasinį gyvenimą? (Vanduo, aliejus, sąvarželė – simbolizuoja mus. Mes turime išaukštinti Dievą).

Paprašykite mokinių drauge su jumis surasti ir perskaityti įsimintiną eilutę (Apd 14, 15).

Paklauskite:

– Kaip šitas tekstas primena tai, ką mes ką tik padarėme? (Paulius pasakė žmonėms, kad jie yra tik „vandeniu, aliejumi ir sąvaržele“, kurie bandė išaukštinti Dievą. Jie nėra šaltinis, kurį reiktų garbinti).

Prisiminkite: Kai mes atiduodame garbę Dievui, mus supantys žmonės taip pat mokosi garbinti Jį.

Malda ir šlovinimas (15 – 20min)

Draugiškas bendravimas

Papasakokite apie vaikų džiaugsmus ir sunkumus, kuriais jie su jumis pasidalijo prieš pamoką (jeigu tai tinka). Jiems leidus, papasakokite apie jų atradimus, kuriuos jie padarė per savaitę, studijuodami Bibliją. Paminėkite savo mokinių gimtadienius, ypatingus įvykius arba pasiekimus. Visus pasveikinkite šiltais žodžiais.

Giesmių giedojimas

Per pamoką galite giedoti giesmes, kurios labiausiai patinka vaikams.

Misijos žinios

Panaudokite bet kokius misionieriškus pasakojimus, kokius turite.

Aukų surinkimas

Paruoškite lėkštutę aukoms surinkti.

Pasakykite:

– Mūsų aukos – tai vienas iš būdų, kuriuo mes galime tarnauti Dievui. Dievas nesidomi, ar daug mes duodame, Jo vienintelis troškimas – kad mes atiduotume geriausia. Kai Jis mato mūsų pastangas, kad ir kokios menkos jos bebūtų, Jis apdovanoja mus, ir mes matome Jo palaimas. Aukoti – tai puikus būdas tyliai pagarbinti Dievą.

Malda

Paprašykite vaikų, kad parašytų sąrašą ypatingų jūsų bendruomenės poreikių. Tegul kiekvienas iš jų po vieną paprašo Dievo, kad Jis nurodytų, kaip mums geriausia veikti, kad šitie poreikiai būtų patenkinti.

2. Atsiverskime Bibliją (15 – 20min)

Pasiruoškite padidinimo stiklą.

Parodykite jį vaikams.

Paklauskite:

– Ką aš laikau rankose? Kam jis naudojamas? Kokius žodžius jūs dar žinote, kurie turėtų tą pačią prasmę? (Padauginti, pagausinti, išplėsti, padidėti ir t.t.) Ką reiškia žodis „išaukštinti“? Juk kalbame ne apie išmatavimus. (Pagarbinti, išaukštinti, atiduoti garbę, pagerbti ir t.t.) Šiandien mes kalbėsime apie žmones, kurie visuomet išaukštindavo Dievą. Jie atsimindavo tai, kad mums atiduodant garbę Dievui, mus supantys žmonės taip pat mokosi garbinti Jį.

Biblinio pasakojimo tyrinėjimas

Paruoškite Biblijas, popieriaus, žirkles, klijus, pieštukus.

Pasakykite:

– Kas prisimena, apie ką kalbėjome praeitą pamoką? (Išklausykite vaikų atsakymus). Mes kalbėjome apie Paulių ir Barnabą, kurių dėka daugelis Ikonijaus gyventojų atsivertė į Dievą. Biblija taip pat sako, kad Dievas jų rankomis darė „ženkus ir stebuklus“. Apimti įniršio, žydai ir pagonys susivienijo, kad užmuštų juos akmenimis. Paulius ir Barnabas buvo perspėti apie tai ir bėgo į kitą miestą. Šiandien mes pabandysime iliustruoti tai, kas su jais atsitiko ten. Išdalykite vaikams žirkles, popierių, klijus ir pieštukus. Paprašykite jų popieriaus lapą perkirpti perpus išilgai, o paskui suklijuoti dvi gautas juostas taip, kad gautųsi viena ilga juosta. Kai visi pabaigs, paprašykite jų padalyti šią lygią juostą į keturias dalis.

Pasakykite:

– Būkite dėmesingi, kai aš skaitysiu skyrelį iš Biblijos. Aš perskaitysiu keturias dalis. Kiekvieną dalį perskaičiusi aš sustosiu. Tuo metu vienoje iš keturių popieriaus dalių jūs turite pavaizduoti tai, apie ką aš jums skaitysiu. Jūs turite gauti keturias dalis su paveiksliukais.

Apd 14, 8–10; sustokite, kad mokiniai galėtų užpildyti pirmąją dalį.

Apd 14, 11–12; sustokite, kad mokiniai galėtų užpildyti antrąją dalį.

Apd 14, 13; sustokite, kad mokiniai galėtų užpildyti trečiąją dalį.

Apd 14, 14–18; sustokite, kad mokiniai galėtų užpildyti ketvirtąją dalį.

Pasikeitimas nuomonėmis

Pasakykite:

Dėl to, kad Paulius išgydė luošį, žmonės norėjo jį ir Barnabą paskelbti dievais. Užuot prisiėmę garbę, Paulius jiems paaiškino, kad tai – Dievo darbas. Susirinkusieji buvo apvilti, bet Paulius ir Barnabas išmokė juos, kaip tarnauti Dievui, savo Kūrėjui.

Prisiminkite: Kai mes atiduodame garbę Dievui, mus supantys žmonės taip pat mokosi garbinti Jį.

Biblijos tyrinėjimas

Pasiruoškite Biblijas.

Tegul vaikai suranda ir garsiai perskaito žemiau nurodytus tekstus:

- Fil 2, 13 (Nes Dievas iš Savo palankumo skatina jus ir trokšti, ir veikti!).
- Fil 4, 13 (Aš visa galiu Tame, kuris mane stiprina).

- Jn 15, 5 (Nuo manęs atsiskyre, jūs negalite nieko nuveikti).
- 2Kor 10, 17 (Kas nori girtis, tesigiria Viešpačiu!)

Pasikeitimas nuomonėmis

Pasakykite:

- Apie ką jums kalba visi šie tekstai? (Raginkite vaikus atsakinėti. Pakreipkite dialogą taip, kad vaikai suvoktų, jog Dievas per Savo malonę daro viską mumyse, mums ir per mus, o mes turime padaryti taip, kad kiekvienas apie tai sužinotų).

Prisiminkite: Kai mes atiduodame garbę Dievui, mus supantys žmonės taip pat mokosi garbinti Jį.

3. Pamokos pritaikymas (10 – 15min)

„Atiduokite garbę Dievui“

Perskaitykite vaikams žemiau užrašytą situaciją.

Simona mokė Liną skaityti. Kartą ji pasisiūlė savo jaunesnei draugei perskaityti lengvesnes istorijas iš vaikiškos Biblijos. Linai patiko šie pasakojimai. Ji Simonai uždavė daug klausimų apie Jėzų, Bibliją ir bažnyčią. Po kurio laiko ji pasakė, kad nori kartu su Simona nueiti į bažnyčią. Simona buvo maloniai nustebinta ir, žinoma, sutiko kartu su savimi pasiimti draugę Liną.

Sabatos mokykloje, pamokos metu, prieš giesmę ir maldą, mokytoja paprašė Simoną supažindinti visus vaikus su Lina. Po pamokos mokytojas pagyrė mergaitę už tai, kad ji gražiai giedoja. Kiti mokiniai apsupo Simoną ir pradėjo klausinėti apie Liną. Jie norėjo atsisėsti šalia šių mergaičių, o po pamokos visi labai šiltais sveikino, o keletas suaugusiųjų pagyrė Simoną už tai, kad ji į bažnyčią atsivedė Liną. Diakonės pasidomėjo, ar mergaitės turi Biblijas ir giesmynus. Net pastorius iš sakyklos pasveikino Liną ir pastebėjo, kad ji – Simonos draugė.

Po pamaldų pastoriaus žmona pakvietė abi mergaites pietums. „Ar pasakė tau Simona, kad ji nori tapti pačia jauniausia meistre – gide mūsų konferencijoje?“ – paklausė ji Linos. Tada Simona papasakojo Linai apie pėdsekius. Po to jos peržiūrėjo albumą su Pėdsekių klubo nuotraukomis. Ten buvo ir Simonos nuotrauka. Ji buvo apsirengusi pėdsekių uniforma. Lina buvo sužavėta savo vyresniąja drauge. „Aš noriu būti tokia kaip tu“, – ji pasakė Simonai. Simona nežinojo, ką atsakyti, todėl paprasčiausiai nusišypsojo. Tačiau ji suprato, kad reikia ką nors pasakyti.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Ką jūs Simonos vietoje atsakytumėte Linai? (Ačiū, bet aš būčiau laiminga, jeigu tu panorėtum būti tokia, kaip Kristus, o ne tokia, kaip aš. Aš netobula. Mano tėvai – krikščionys, jie mane išmokė garbinti Dievą. Aš paprasčiausiai darau tai, ką, aš

manau, mano vietoje darytų Jėzus. Ir man sekasi padaryti viską, ką aš darau, nes Jis man padeda). Ką turi prisiminti Simona?

Prisiminkite: Kai mes atiduodame garbę Dievui, mus supantys žmonės taip pat mokosi garbinti Jį.

4. Krikščioniškas gyvenimas (10 – 15min) **„Būk pašlovintas“**

Paruoškite popierių, piešimo priemones, kanceliarines priemones, lentą, kreidą.
Lentoje užrašykite žemiau surašytas frazes:
Jūs elgiatės kaip Kristus, kai...
Jūs pašlovinatė Dievą pagalba....
Aš šlovinu Dievą, kai galvoju, kaip jūs...

Paprašykite vaikų prisiminti ką nors, kuo jie žavisi, ir pagalvoti, kaip tas žmogus tarnauja kitiems žmonėms. Tegul jie padaro atviruką, žymeklį arba rėmelį su fraze, kuri prasideda žodžiais, kuriuos jūs užrašėte ant lentos.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kaip jūs manote, kodėl aš jūsų paprašiau suformuluoti sakinį, panašų į tuos sakinius, kurie surašyti ant lentos? (Kad atiduotumėte priklausančią šlovę Dievui, o ne žmonėms).

Prisiminkite: Kai mes atiduodame garbę Dievui, mus supantys žmonės taip pat mokosi garbinti Jį.

Pabaiga

Maldoje paprašykite Dievo padėti jums ir jūsų mokiniams sunkiose aplinkybėse pasitikėti Dievu ir atiduoti Jam visą garbę bei šlovę bet kokiomis aplinkybėmis (taip, kaip tai darė Paulius ir Barnabas).

3 pamoka

Malonės grandinė

Mes esame Kristaus pasekėjai, kai tarnaujame žmonėms Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Patarnaukite vieni kitiems kaip geri daugeriopos Dievo malonės prievaizdai sulig kiekvieno gautą malonę“ 1Pt 4, 10.

Tekstai nagrinėjimui: Apd 21, 1–16; E.Vait „Apaštalų darbai“

Pamokos uždaviniai: Po pamokos tyrinėjimo vaikai turi žinoti:

- kad jie savo dvasinėmis dovanomis ir sugebėjimais gali tarnauti žmonėms;
- pajauti troškimą naudoti savo gebėjimus tarnaudami Dievui;
- priimti sprendimą panaudoti šiuos talentus žmonių gerovei.

Pagrindinė mintis: Mes esame Dievo bendradarbiai, kai panaudojame savo dvasines dovanas tarnaudami kitiems žmonėms.

Trumpa Biblijos pamokos apžvalga:

Pirmieji krikščionys panaudojo savo talentus ir gabumus, kad tarnautų Dievui ir skleistų žinią apie Kristų. Evangelistas Pilypas ir keturios jo dukterys, kurios buvo pranašės, Agabas – pranašas iš Judėjos, ir Mnasonas – senas mokinys iš Jeruzalės, panaudojo jiems Dievo duotas dovanas, kad palaikytų įvairius tarnavimo būdus. Ir net tada, kai būtinai reikėjo pranešti blogą žinią apaštalui Pauliui, jie tiksliai atliko tai, ką Dievas nurodė jiems atlikti.

Tai – pamoka apie tarnavimą!

Mus visus Dievas apdovanoja įvairiomis dvasinėmis dovanomis ir talentais. Ir visus mūsų gabumus Dievas panaudoja tam, kad pasiektų kitų žmonių širdis. Ne visada lengva panaudoti savo talentus vardan Dievo. Bet Dievas duoda mus jėgos ir vyriškumo, jei mes atviri Jam.

Papildoma medžiaga mokytojams:

„Tas, kuris tampa Dievo vaiku, dabar turi save laikyti grandimi grandinėje, nuleistoje iš dangaus, kad išgelbėtų pasaulį, kaip vieną visumą su Kristumi, Jo gailėstingumo plane, einant su Juo pirmyn, kad surastų ir išgelbėtų prarastuosius“.
(E.Vait Gydymo tarnavimas, 105psl.)

„Kiekvienas, kuris skelbia Dievo Žodį ir kuris priėmė Jo malonės Evangeliją, turi sekti Kristaus pavyzdžiu, kuriam buvo artimi žmonijos poreikiai“.
(E.Vait „Su meile iš Dangaus“)

Ar aš noriu būti grandimi Dievo malonės grandinėje?

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus, įeinančius į klasę. Pasidomėkite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius sunkumus jie patyrė, kokie džiaugsmai juos aplankė. Paklauskite, ar jie sužinojo, kas tokie yra Dzeusas ir Hermis, ir ką jie gali padaryti panašioje situacijoje. Pasidomėkite, ar jie surado tekstų ir giesmių, išaukštinančių Dievą, ar jie namuose darė „padidinamąjį stiklą“ iš aliejaus ir vandens.

Paprašykite vaikų, kad pasiruoštų pamokai.

Aktyvus pasiruošimas (10 – 15min)

Išrinkite vieną arba keletą užsiėmimų, kurie labiausiai atitinka jūsų bendruomenės sąlygas.

A. „Malonės grandys“

Paruoškite mažas popieriaus juosteles popierinei grandinei, pieštukus, klijus (jeigu turite galimybę, atneškite gaublį arba pasaulio žemėlapi).

Suskirstykite mokinius į grupes. Priklausomai nuo vaikų skaičiaus jūsų klasėje, grupių skaičius gali būti nuo dviejų iki keturių. Kiekvienam mokiniui duokite keletą popieriaus juostelių popierinės grandinės dalims ir pieštuką arba šratinuką. Kiekvienai grupei išdalykite klijus. Pasakykite mokiniams, kad jie turi aptarti ir užrašyti ant popieriaus juostelių tą darbą, kurį jie atlieka dėka savo dovanų, talentų ir gabumų, padedant ir palaikant kitus. Jeigu jūs turite kurį nors iš suaugusiųjų pagalbininkų, tegul jie, kartu su vaikais, dalyvauja diskusijoje. (Idėjos: padėkite mokiniams sukcentruoti dėmesį į žmones, kurie nėra jūsų bažnyčios nariai: giedojimas ligoninėse, maldos už kitus, kieno nors paguodimas, pokalbis su tais, kuriems reikia bendravimo, misijos veiklos planavimas, pagalba padedant paruošti maistą benamiams, elgetoms ir t.t.) Paprašykite kiekvienos grupės padaryti grandinę iš grandžių, ant kurių jie užrašė savo idėjas.

Kai darbas bus padarytas, paprašykite kiekvienos grupės pristatyti keletą savo idėjų, kurias jie užrašė ant popierinės grandinės grandžių. Tegul jūsų pagalbininkas sujungia kiekvienos grupės padarytas grandines į vieną ilgą grandinę.

Jeigu turite gaublį arba pasaulio žemėlapi, ištieskite šią grandinę per visą žemėlapi arba ja apjuoskite gaublį.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Ko jūs išmokote? (Ką mes darome dėl kitų; kiek daug mes galima padaryti darbuodamiesi kartu). Perskaitykite mokiniams citatas iš papildomos medžiagos mokytojams. Koku būdu mes galime būti malonės grandimis? (Susijungę su Kristumi ir panaudodami tas dovanas, kurias Jis mums davė dėl tarnavimo ir pagalbos suteikimo kitiems žmonėms). Paprašykite mokinių surasti ir kartu su jumis perskaityti šios savaitės įsimintiną eilutę (1Pt 4, 10). Dievas mums davė skirtingas dvasines dovanas ir talentus. Jis nori, kad mes prisijungtume prie Jo ir panaudotume jas tarnaudami kitiems.

Atminkite: Mes esame Kristaus pasekėjai, kai panaudojame savo dvasines dovanas tarnaudami kitiems žmonėms.

B. „Atpažįstant savo talentus“

Paruoškite kreidą.

Ant grindų nubraižykite keturis didelius apskritimus (arba kambarį padalykite į keturias dalis) ir jiems duokite tokius pavadinimus: „Stiprūs žodyje“, „Giedančios širdys“, „Gabios rankos“, „Išmintingi organizatoriai“.

Pasakykite;

– Dabar aš skaitysiu sąrašą, kuriame bus išvardytos įvairios dovanos, talentai ir gabumai. Visi kartu nuspręskime, į kurį rutulį gali įžengti žmogus, turintis vieną ar kitą dovaną. Po to aš perskaitysiu sąrašą dar kartą ir jeigu jūs turite tą dovaną, tai jūs turite pereiti į atitinkamą apskritimą (arba kambario dalį). Kai aš skaitysiu, jūs galite pereiti iš vieno apskritimo į kitą.

Mokiniai gali paklausti, kuriam apskritimui priklauso viena ar kita dovana, nes kai kurie apibūdinimai gali tikt keletui apskritimų. Kai užbaigsite skaityti sąrašą, kuriame gali būti apibūdinimų, netinkančių nei vienam jūsų klasės mokiniui, paprašykite vaikų atsisėsti ir aptarti šį žaidimą.

Perskaitykite:

1. Aš esu diskusijų grupės narys.
2. Aš daug giedu kitiems.
3. Man patinka organizuoti stovyklos programas ir žygius.
4. Man patinka lankyti muzikinių grupių koncertus.
5. Man patinka ruošti rytinius tarnavimus savo klasei (arba kitai grupei).
6. Man patinka daryti įvairius darbelius.

7. Aš mėgstu nustebinti draugus jų gimimo dienos proga.
8. Aš rašau eiles.
9. Man patinka vaidinti.
10. Aš pradėjau lankyti užsienio kalbų studijų klubą.
11. Aš sukūriau keletą kompiuterinių žaidimų.
12. Man patinka puošti skrybėlaites, marškinėlius.

Pritaikymas: Šis žaidimas padės jums sužinoti, kas patinka jūsų mokiniams, ir suplanuoti veiklą, kuri geriausiai tiks jūsų klasės mokiniams.

Pasiketimas nuomonėmis:

Paklauskite:

– Kas įvyko žaidimo metu? (Atsakymai gali būti tokie: aš vaikščiojau iš apskritimo į apskritimą; aš neišgirdau nieko tinkančio man; aš galėjau įžengti tik į 1-ą, 2-ą, 3-ą, 4-ą apskritimą; aš negalėjau suprasti, į kurią apskritimą man įžengti). Kaip šitas žaidimas mums primena mūsų gyvenimą? (Tegul nuskamba keletas atsakymų).

Pasakykite:

– Kiekvienas iš jūsų turite vieną ar kitų gabumų ir talentų. Padėkite vaikams suformuluoti ir papasakoti apie nors vieną dovaną, talentą ar gabumą, kuri jie turi. Paprašykite vaikų kartu su jumis garsiai perskaityti įsimintiną eilutę (1Pt 4, 10). Dievas apdovanojo mus skirtingomis dvasinėmis dovanomis ir talentais. Jis nori, kad mes juos panaudotume tarnavime, nepriklausomai nuo to, daug ar mažai jų turime.

Atminkite: Mes esame Kristaus pasekėjai, kai panaudojame savo dvasines dovanas tarnaudami kitiems žmonėms.

Malda ir šlovinimas (15 – 20min)

Draugiškas bendravimas

Papasakokite apie vaikų džiaugsmus ir sunkumus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką (jei tai tinka). Jiems leidus, papasakokite apie jų atradimus, kuriuos jie patyrė praeitą savaitę tyrinėdami Bibliją. Paminėkite gimtadienius, ypatingus įvykius arba jūsų mokinių pasiekimus. Visus susirinkusiuosius pasveikinkite ypatingai šiltais žodžiais.

Giesmių giedojimas

Pamokoje galime giedoti savo mėgiamas giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite misijos pasakojimais, kokius turite.

Aukų surinkimas

Paruoškite lėkštutę aukoms surinkti.

Pasakykite:

– Mūsų aukos – tai vienas iš būdų, kuriuo mes galime tarnauti Dievui. Pinigai, kuriuos mes aukojame, padeda paskleisti žinią apie Kristų įvairiose vietose.

Malda

Iš anksto pagalvokite apie tai, kokias ypatingas dovanas ar talentus turi kiekvienas jūsų klasės mokiny. Jeigu jūsų klasė didelė, tegul vaikai tai aptaria grupelėse.

Pasakykite:

– Dievas mus apdovanojo įvairiomis dovanomis ir talentais. Šiandien maldoje aš norėčiau paminėti kiekvieną iš jūsų vardais ir tas ypatingas dovanas, kurias jūs turite. Maldos pabaigoje aš suteiksiu jums galimybę pašvęsti savo talentą tarnaujant Dievui. Jeigu jūs tam pritariate, pakelkite rankas.

Melskitės:

– Brangusis Tėve, ačiū Tau už (paminėkite mokinį) dovanas, kuriomis Tu jį apdovanojai (išvardykite dovanas). Paminėkite kiekvieną mokinį. Ačiū Tau, Tėve, ir už kitus talentus, kuriuos Tu davei kiekvienam čia esančių. Mes keliame savo rankas ir šiuo simboliu gestu mes norime atiduoti save tarnavimui Tau. (Dabar galima išsakyti visus savo prašymus). Ačiū Tau už tai, kad Tu su mumis! Jėzaus vardu, amen.

2. Atsiverskime Biblijas (15 – 20min)

Paruoškite dėžutes, įdėdami jas vieną į kitą (galima panaudoti matriošką).

Dėžutės padarytos taip, kad kiekviena iš jų įsideda į kitą ir jos idealiai tinka viena kitai. Išskyrus pirmą dėžutę, kiekviena kita yra mažesnė, nei buvusi prieš ją. Padėkite ją prieš save. Neparodykite vaikams, kas yra dėžutėje.

Paklauskite:

– Kaip jūs manote, kam būtų galima panaudoti šią dėžutę? (Išklauskite keletą atsakymų. Atidarykite ją ir išimkite iš jos kitą dėžutę). O kaip su šita? (Tęskite tol, kol neišimsite pačios mažiausios dėžutės). O šitą? Ji tokia maža. Ką į ją galima įdėti? (Paraginkite vaikus atsakinėti).

Pasakykite:

– Suraskime ir drauge perskaitykime įsimintiną eilutę (1Pt 4, 10). Lygiai taip pat, kaip šitoms dėžutėms galima surasti pritaikymą, taip ir mūsų dvasinės dovanos gali būti pritaikomos tarnavimui kitiems žmonėms.

Atminkite: Mes esame Kristaus pasekėjai, kai panaudojame savo dvasines dovanas tarnaudami kitiems žmonėms.

Biblijos pasakojimo tyrinėjimas

Paruoškite Biblijas, lentą, kreidą.

Pasakykite:

– Šiandien, kai skaitysime Apd 21, 1–16, atkreipsime dėmesį į tai, kad Dievas apdovanojo tikinčiuosius ypatingomis dovanomis, kuriomis jie gali tarnauti Jam ir Jo Bažnyčiai. Tegul norintieji paeiliui perskaito Apd 21, 7–16. Lentoje užrašykite tokius žodžius: Žmonės; Darbai; Dvasinės dovanos. Paprašykite vieno iš mokinių pabūti sekretoriumi ir užrašyti lentoje vaikų atsakymus į žemiau užrašytus klausimus.

Paklauskite:

– Išvardykite žmones, paminėtus šioje pastraipoje, kurie padėjo Bažnyčiai, o ypatingai Pauliui ir jo palydovams. Ką tie žmonės veikė? Kokias dvasines dovanas jie turėjo? (Mokiniai Tyre, su kuriais Paulius ir jo bendradarbiai praleido keletą dienų; jų dovanos – svetingumas ir pranašystės. Agabas, išpranašavęs, kad Paulių suims Jeruzalėje, jo dovana – pranašystė. Mnasono namuose apsistojo Paulius ir jo palydovai, tad jo dovana – svetingumas. Pilypo dukterys (jos taip pat parodė svetingumą, o be to, jos pamokslavo ir pranašavo bažnyčioje).

Lentoje dar palikite vietos kitiems atsakymams, kuriuos užrašysite po Biblijos tyrinėjimo.

Biblijos studijos

Pasakykite:

– Tyrinėdami nurodytą tekstą, mes tik susipažinome su mūsų herojais ir truputį sužinojome apie jų dvasines dovanas. Panagrinėkime dar keletą tekstų, pasakojančių apie kitus įvykius, kuriuose mums pažįstami herojai panaudoja šias bei kitas dvasines dovanas. Paprašykite norinčių vaikų paeiliui perskaityti šias eilutes: Apd 11, 27–28 (Agabas pranašauja badą; pranašystės dovana); Apd 4, 36; 11, 19–20 (evangelizacija, apaštalystė, svetingumas); Apd 8, 4–13. 26–40; 21, 8–9 (Pilypas – išgydymas, evangelizacija, mokymas, stebuklai, apaštalavimas, svetingumas).

Tegul vienas iš mokinių lentoje užrašo atsakymus.

Paklauskite:

– Kokias išvadas galime padaryti žiūrėdami į mūsų lentelę?

Atminkite: Mes esame Kristaus pasekėjai, kai panaudojame savo dvasines dovanas tarnaudami kitiems žmonėms.

3. Pamokos pritaikymas (10 – 15min)

Situacijos

Perskaitykite vaikams žemiau užrašytas situacijas. Perskaičius kiekvieną iš jų, paklauskite, kokios dvasinės dovanos čia buvo išvardytos.

1. Įsivaizduokite žmogų, kuris mokosi seminarijoje, kad taptų pastoriumi, jo žmoną ir tris paauglius vaikus. Jie neseniai atvažiavo iš kitos šalies. Jų bagažą ir pinigus pavogė kelionėje. Jiems reikalinga vieta, kur jie galėtų apsistoti, drabužiai ir pinigai maistui. Jūsų Sabatos mokyklos vaikais sutiko atlikti nesudėtingą darbą, kad šiai šeimai uždirbtų truputį pinigų. Kiekvienas mokinys pažadėjo vaikams atnešti drabužių. Jūsų močiutė pakvietė šią šeimą apsistoti pas ją. Pats jauniausias vaikas šeimoje nekalba mūsų kalba, todėl jūs padedate jam atlikti namų darbus, kuriuos jam užduoda mokykloje (organizaciniai sugebėjimai, svetingumas, pasiaukojimas, mokymas).

2. Manto draugai jį vadina „pamokslininku“. Kartais jis atsistoja gatvės kampe ir klausia praeivių, ar jie pažįsta Jėzų. Jis taupo pinigus, kad už juos nupirktų plonų knygelių ir brošiūrų, kurias jis palieka autobusų stotelėse ir telefono būdelėse. Jis visiems savo kaimynams išdalijo pakvietimus į Biblijos pamokas. O pastorius paprašė jo pasakyti pamokslą jaunimo maldos savaitėje (pamokslavimas, evangelizacija).

3. Paulius į namus visada atneša gyvūnelių, dažniausia sužeistų. Jis padarė lesyklėlę paukščiams, perrišinėjo šunims sužeistas letenėles, maitino pasiklydusias kates. Vietinis veterinaras nori pakviesti Paulių dirbti savo pagalbininku (gydymo, gailestingumo dovanos).

4. Visi kreipiasi į Žanetą su savo problemomis. Ji įdėmiai išklauso draugus ir atsako į visų klausimus. Žaneta labai retai duoda patarimus, tik tuomet, kai jos to paprašo. Jos draugai jau ne kartą įsitikino jos atsakymų išmintingumu. Kartais jiems atrodo, kad ji moka skaityti mintis (pranašystės, padrašinimo, išminties).

Kartu su vaikais pakartokite įsimintiną eilutę (1Pt 4, 10). Paprašykite jų, be jūsų pasakinėjimo, pabandyti pakartoti ją mintinai.

Atminkite: Mes esame Kristaus pasekėjai, kai panaudojame savo dvasines dovanas tarnaudami kitiems žmonėms.

4. Krikščioniškas gyvenimas (10 – 15min)

Paruoškite popieriaus lapus, spalvotus pieštukus, po lazdelę kiekvienam mokiniui.

„TARNAVIMO VĒLIAVOS“

Išdalykite vaikams piešimo priemonės. Kiekvieno iš jų paprašykite nupiešti vėliavą. Tegul vienoje pusėje užrašo savo vardą, o kitoje – frazes, prasidedančias jų vardo raide. Šitos frazės turi parodyti, kaip jie gali panaudoti savo talentus ir dovanas tarnaudami žmonėms. Pvz.:

K – kiekvieną dieną melstis už kitus;

A – atiduoti dalį pinigų stokojantiems;

T – taip mylėti artimą, kaip save patį;

E – eiti ir skelbti Evangeliją, kartu parodant ir svetingumą.

Kai visi vaikai pabaigs, paprašykite jų paskaityti tai, ką jie parašė.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Ką jūs sužinojote apie save, kai darėte „tarnavimo vėliavas“? (Paraginkite vaikus atsakinėti). Kokią tarnystę, kurią užrašėte ant savo vėliavų, jūs galėtumėte atlikti kitą savaitę? (Tegul vaikai papasakoja nors apie vieną idėją, kurią užrašė ant savo vėliavų. Ypatingą dėmesį skirkite jų tarnavimui ne Bažnyčios nariams).

Priminkite vaikams, kad jie yra Dievo malonės grandinės grandys, kad pasitarnautų žmonių išgelbėjime (pasinaudokite citatomis iš papildomos medžiagos mokytojams). Paprašykite jų, drauge su jumis, pakartoti pamokos pagrindinę mintį.

Atminkite: Mes esame Kristaus pasekėjai, kai panaudojame savo dvasines dovanas tarnaudami kitiems žmonėms.

Pabaiga

Paprašykite Dievo padėti kiekvienam mokiniui jaustis svarbiu ir reikalingu Jo išgelbėjimo plane. Taip pat paprašykite Jo padėti jiems pačiu geriausiu būdu panaudoti savo ypatingas dovanas tarnaujant kitiems žmonėms ateinančią savaitę.

4 pamoka

Pagrindinis liudininkas

Mes esame Kristaus pasekėjai, kai tarnaujame žmonėms

Įsimintina eilutė: „Bet aš per daug nebranginu savo gyvybės. Svarbu, kad tik baigčiau savo bėgimą ir įvykdyčiau tarnystę, kurią esu gavęs iš Viešpaties Jėzaus: paliudyti Dievo malonės Evangeliją“ Apd 20, 24 .

Tekstai nagrinėjimui: Apd 21, 17 – 22, 29; E.Vait „Apaštalų darbai“

Pamokos užduotys: Po pamokos tyrinėjimo vaikai turi:

- žinoti, kad Dievas juos kviečia skelbti apie Jį kitiems žmonėms;
- patirti džiaugsmą, kai liudija apie Kristų;
- troškinti pasakoti apie tai, ką jiems reiškia Jėzus.

Pagrindinė mintis: Mes tarnaujame kitiems žmonėms, kai pasakojame jiems apie tai, ką mums reiškia Jėzus.

Trumpa Biblijos pamokos apžvalga:

Paulius atvyko į Jeruzalę švęsti Paschos. Kai kurie bažnyčios lyderiai į jį žiūrėjo su įtarumu. O miestuose, kuriuose skelbė Paulius, žydai jo atžvilgiu buvo nusistatę priešiška. Kai Paulius Bažnyčios vadovams papasakojo apie darbą, kurį jis atliko tarp pagonių, ir jiems davė jų aukas, tuomet jie įsitikino, kad Dievas buvo su juo ir jį laimino. Tuo metu žydai nuteikė liaudį prieš Paulių, todėl romėnų kareiviai suima apaštalą. Tačiau Paulius panaudoja šią situaciją, kad paliudytų apie tai, ką Dievas padarė dėl jo.

Tai – pamoka apie tarnavimą!

Pauliaus tarnavimas buvo liudyti pagonims apie Jėzų. Paulius taip pat stengėsi pagerinti santykius tarp žydų ir atsivertusių pagonių. Ir, nepaisant jokių aplinkybių, Paulius toliau tęsė liudijimą apie Dievo malonę.

Papildoma medžiaga mokytojams:

„Mes turime ką papasakoti pasauliui. Tai didieji išgelbėjimo principai, atskleisti Dievo Žodyje, kurie mums nurodo kelią į amžinąjį gyvenimą ir apšviečia mūsų sielas Dievo meile. Mes turime būti pasiruošę šlovinti Jį. Kristus turi apsigyventi mūsų širdyse per tikėjimą, kad mes galėtume mokytis iš Jo ir dirbuotis kartu su Juo. Mes su Dievo pagalba turime tvirtai eiti pirmyn, kad kiekvienu savo gyvenimo poelgiu liudytume apie Jį Jo šlovei. (Revju end Herald 1889, 22 spalio, 10psl.)

Ar aš gyvenu tokį gyvenimą? Ar mano paties gyvenimas gali būti pavyzdžiu mokiniams?

Pasisveikinimas

Pasisveikinkite su mokiniais jiems einant į klasę. Pasidomėkite, kaip jiems sekėsi praėjusią savaitę, su kokiais sunkumais jie susidūrė, kokius džiaugsmus patyrė. Paklauskite, kas padarė malonės grandinę, kas praėjusią savaitę parodė svetingumą arba sugalvojo šeimyninio tarnavimo projektą.

Paprašykite vaikų pasiruošti pamokai.

1. Aktyvus pasiruošimas (10 – 15min)

A. „Mano reklama“

Paruoškite nedidelius prizus. (Jeigu nenorite užvesti dar vienos diskusijos, užduotį atlikinėti pradėkite nuo antrosios pastraipos).

Tegul vaikai sustoja ratu. Tegul kiekvienas papasakoja apie jiems labiausiai patinkančią televizijos ar radijo reklamą.

Paklauskite:

– Kodėl įvairios kompanijos reklamuoja savo produkciją? Kas gero yra reklamoje? Kas blogo? Ką kartais „reklamuojame“ mes?

Pasakykite:

– Mes visi ką nors reklamuojame. Pavyzdžiui, futbolo sirgaliai. Jie žaidžia futbolą, jie kalba apie futbolą, skaito knygas apie futbolą, ant jų drabužių galima perskaityti žinomų futbolininkų vardus, o savo kambariuose jie pasikabina futbolininkų plakatus. Futbolas ir yra tai, ką jie reklamuoja. Jeigu jūs net nežinote, kad šis žmogus yra užkietėjęs futbolo sirgalius, jūs vis tiek tai suprasite, jei bent truputį su juo pasikalbėsite. Pagalvokime apie tai, kokią temą mes dažniausiai paliečiame savo pokalbių metu.

Tegul savanoriai atsisėda priešais klasę. Likusieji mokiniai bandys atspėti, ką jie reklamuoja. Jie tai pabandys atspėti kalbėdami su „reklamos agentais“. Savanoriai į savo draugų klausimus gali atsakyti tik „taip“ arba „ne“. Tegul kuris nors iš mokinių lentoje užrašo rezultatą. Tas, kuris surinks daugiausiai taškų, gaus nedidelį prizą.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kodėl mes su savo draugais taip dažnai kalbame apie tai, kas mus jaudina? Ar jūs kada nors kalbėjote apie savo tikėjimą Jėzumi? Jeigu ne, tai kodėl, o jeigu taip, kas jus tam paragino? Kuo skiriasi pokalbis apie jūsų tikėjimą nuo pokalbio kokia nors kita tema?

Pasakykite:

– Mes kalbame apie tai, kas mums patinka, o taip pat ir apie tai, kas mums labai svarbu. Paprašykite vaikų surasti ir perskaityti įsimintiną eilutę (Apd 20, 24).

Paklauskite:

– Ar tik Pauliui buvo patikėta tarnystė, apie kurią kalbama šiame tekste? Ar Evangelijos skelbimas yra ir mūsų užduotis? Šiandien, pagal Pauliaus pavyzdį, mes išmoksime to, kaip mums pasakoti apie savo tikėjimą ir kaip liudyti kitiems žmonėms apie Kristų.

Atminkite: Mes tarnaujame kitiems žmonėms, kai pasakojame jiems apie tai, ką mums reiškia Jėzus.

B. „Lemiamas liudijimas“

Paruoškite mažas korteles ir didelį voka.

Prieš pamoką ant mažų kortelių užrašykite žemiau pateiktas situacijas, kurioms susidarius, mes galime paliudyti apie Kristų. Sudėkite šias korteles į didelį voka.

Paklauskite mokinių, ką, jų nuomone, reiškia žodis „liudyti“. Paraginkite juos atsakinėti. Po to, suradę šį žodį žodyne, perskaitykite tikrąjį jo apibūdinimą.

„Liudyti – tai daryti pareiškimą, paremtą asmeniniu įsitikinimu arba žinojimu; ką nors patvirtinti arba įrodyti.

Paklauskite vaikų, ar jiems kada nors teko dalyvauti teismo posėdyje, kuriame kalbėjo liudininkas, kurio parodymai buvo lemtingi ir privertė teisėjus pakeisti savo nuomonę apie kaltinamąjį. Galbūt jie matė filmą su panašia scena.

Paašškinkite jiems, kad krikščionys liudija apie tai, ką Dievas dėl jų padarė, arba apie tai, ką Jis jiems reiškia. Krikščioniškas liudijimas padeda kitiems žmonėms pakeisti nuomonę apie Dievą.

Suskirstykite vaikus į grupes po tris. Paprašykite kiekvienos grupės iš voko ištraukti vieną kortelę ir tegul kiekviena grupė pagalvoja ir aptaria, kokių būdu jie gali paliudyti apie Kristų toje situacijoje, kuri yra aprašyta jų ištrauktoje kortelėje. Paprašykite kiekvienos grupės pasidalyti savo idėjomis su visa klase.

Situacijos, kuriose mes galime paliudyti:

- Jūs susitikote jauną mamą, žaidžiančią su savo maža dukrele smėlio dėžėje.
- Pietums jūs pasikvietėte savo klasioką, kuris nėra krikščionis, kad jam papasakotumėte apie Kristų, bet jūs nežinote, kaip pradėti.
- Jūsų draugas iš futbolo komandos stebisi tuo, kad jūs visą laiką esate linksmas ir optimistiškai nusiteikęs. Jis nori sužinoti jūsų paslaptį.
- Kiekvieną rytą autobuse jūs sutinkate tą patį žmogų.

- Pažiūrėjote į egzaminų sąrašą ir jūsų širdis apmirė. Porą egzaminų jums teks laikyti sabatą. Pasiruoškite pasikalbėti su mokytoju. Jūs norite paliudyti apie Kristų, kai prašysite perkelti egzaminą.

- Du jūsų klasiškai nepagrįstai buvo apkaltinti vagyste. Dėl šito jie labai įsižeidė. Jūs norite jiems papasakoti apie Kristaus meilę.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kuo skiriasi pokalbis apie tikėjimą Dievu nuo pašnekėsio kokia nors kita tema? Kas šiam pokalbiui gali suteikti daugiau šilumos ir tikėjimo? (Pradžioje susidraugauti su žmogumi, įdėmiai jį išklaudyti, teisingai formuluoti klausimus, iš anksto pagalvoti apie tai, ką kalbėsime).

Pasakykite:

– Mes taip pat galime liudyti apie Dievą tuo, kad leisime Jam pakeisti mūsų charakterį pagal Savąjį pavyzdį.

Atminkite: Mes tarnaujame kitiems žmonėms, kai pasakojame jiems apie tai, ką mums reiškia Jėzus.

Malda ir šlovinimas (15 – 20min)

Draugiškas bendravimas

Papasakokite apie vaikų džiaugsmus ir sunkumus, kuriais su jumis jie prieš pamoką pasidalijo (jeigu tai tinka). Jiems leidus, papasakokite apie jų atradimus, kuriuos jie padarė praėjusią savaitę studijuodami Bibliją. Paminėkite gimtadienius, neįprastus įvykius arba jūsų mokinių pasiekimus. Šiltais žodžiais pasveikinkite visus susirinkusiuosius.

Giesmių giedojimas

Pamokoje galime giedoti savo mėgiamas giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite misijos pasakojimais, kokius turite.

Aukų surinkimas

Paruoškite lėkštutę aukoms surinkti.

Pasakykite:

– Dabar jūs dar labai jauni, kad važiuotumėte į kitą šalį ir ten skelbtumėte apie Jėzų, bet savo aukomis jūs galite padėti kitiems misionieriams liudyti apie Kristų.

Malda

Paprašykite vieno ar dviejų savanorių malda kreiptis į Dievą su prašymu padėti kiekvienam jūsų klasės mokiniui rasti galimybę kam nors papasakoti apie Jėzų.

2. Atsiverskime Biblijas (15 – 20min)

Iš anksto susitarkite su vienu savo pažįstamu, kurio nepažįsta jūsų mokiniai. Tegul jis pagal jūsų signalą įeina į klasę. Šiam tikslui pasistenkite pasirinkti draugišką, atvirą žmogų, kuris, įeidamas į klasę, mandagiai pertrauks pamoką ir pradės klausinėti. Tegul jis būna apsirengęs ne kaip savaitos dieną (Nebijokite pasikviesti netikintį ar kitaip tikintį žmogų. Tai gali būti dvigubas palaiminimas). Susitarkite su savo svečiu, kad jis:

a) pasakytų mokiniams, kad atsitiktinai čia užėjo;

b) pradėtų uždavinėti tokius klausimus: „Ką jūs čia veikiate?“, „Kas vyksta šiame pastate, vestuvės ar kas?“, „Šiandien juk ne sekmadienis“, „Ar jūs turite ko nors užkrimsti?“, „Kodėl jūs visi šiandien taip gražiai apsirengę?“, „Gal verčiau dabar eikite pasivaikščioti ar pažiūrėti televizorių?“, „Nejaugi įdomu tokią nuostabią dieną užsidaryti tarp keturių sienų tam, kad pasiklausytumėte apie Dievą?“.

Iš anksto susitarkite su svečiu, kada jam baigti klausinėti ir, mandagiai atsiprašius, kaip galima natūraliau pasišalinti.

Pasikeitimas nuomonėmis

Pasakykite:

– Jūs visi ką tik galėjote paliudyti apie Kristų, jums net nereikėjo ieškoti tinkamo meto.

Paklauskite:

– Kaip jūs jautėtės, kai galimybė papasakoti apie Dievą pasitaikė taip netikėtai? Kaip jūs manote, ar gerai susidorojote su šia užduotimi?

Pasakykite:

– Šiandieninė mūsų pamoka pasakoja apie apaštalą Paulių, kuriam buvo duota nelengva užduotis – priešiškausiems žmonėms papasakoti apie tai, ką dėl jo padarė Kristus.

Biblijos pasakojimo tyrinėjimas

Paruoškite Biblijas, mikrofoną ir megafoną, bibliinių personažų kostiumus.

Išsirinkite vaikus vaidinimui.

Iš anksto surepetuokite vaidinimą. Sabatos rytą surinkite savo aktorius (Paulius, du jo bendražygiai, du kareiviai, įgulos viršininkas, Jėzaus balsas, Ananijas). Vaikai gali vaidinti keletą rolių.

Du kareiviai veda grandinėmis sukaustytą Paulių, po jų į sceną išeina įgulos viršininkas. Paulius kreipiasi į įgulos viršininką (Apd 21, 37–39). Jie kalbasi. Po to Paulius pradeda savo prakalbą (22, 1–7). Kareiviai ir jų viršininkas nulipa nuo scenos (pasišalina). Už scenos pasigirsta Jėzaus balsas (tai gali padaryti vienas iš vaikų, vaidinantis kareivį, pasinaudodamas mikrofonu, megafonu arba paprasčiausiai garsiai šaukiant). Paulius kalbasi su Jėzumi (22, 7–10). Vienas iš Pauliaus bendražygių (nebūtina rolė, galima panaudoti bet kokį kitą aktorių) veda jį į kitą scenos pusę, vaizduojančią namą, kur Paulius buvo pasiūstas. Aktorius, vaidinantis Ananiją (gali būti mokinys, vaidinantis kitą kareivį arba viršininką) prieina prie Paulius, ir jie kalbasi (22, 14–16), Ananijas išeina. Paulius vėl kalbasi su Jėzumi (balsas iš už scenos) (22, 17–21).

(Pastaba. Šią sceną galima suvaidinti dalyvaujant joje Lukui, kuris sėdi už stalo, ruošdamasis kažką užrašyti. Tada aktorius, vaidinantis Luką, gali skaityti visą atpasakojančią dalį (autorius žodžius), pradedant nuo Apd 21, 27 iki 22, 29, išskyrus tas eilutes, kurios buvo paminėtos anskčiau).

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kodėl Paulius kreipėsi į įgulos vadą? (Kad gautų leidimą kreiptis į liaudį). Kodėl jis norėjo pasikalbėti su liaudimi? (Jis niekada nepraleido galimybės paliudyti apie Kristų). Kaip jūs galvojate, kiek kartų Paulius jau pasakojo šią istoriją? Ar nenusibodo jam taip dažnai kartoti vieną ir tą patį? Kodėl? Kokį efektą padarė šis pamokslas šį kartą? Tegul vaikai perskaito Apd 22, 22. Pagal įsimintiną šios savaitės eilutę (Apd 20, 24), Paulius galvojo, kad jo gyvenimas yra nieko vertas, jeigu jis negalės atlikti tarnystės, kurią jis priėmė iš Viešpaties Jėzaus – „Skelbti Dievo malonės Evangeliją“. Ir nesvarbu, kaip į jo žodžius reaguos klausytojai. Pauliaus misija buvo visiems pasakoti apie Jėzų, o žmonės turi patys nuspręsti – tikėti Juo ar ne.

Atminkite: Mes tarnaujame kitiems žmonėms, kai pasakojame jiems apie tai, ką mums reiškia Jėzus.

Biblijos tyrinėjimas

Paruoškite Biblijas, lentą ir kreidą.

Ant lentos užrašykite žemiau pateiktus sakinius. Tegul norintys perskaito Apd 9, 1 – 18 po vieną ar dvi eilutes garsiai. Suskirstykite vaikus į dvi grupes. Tegul viena grupė perskaito Apd 22, 1 – 10, o antroji – Apd 26, 4 – 18. Po to tegul vaikai palygina šiuos tekstus su Apd 9 skyriumi ir atsako į jūsų užrašytus klausimus.

- Su kuo kalbėjosi Paulius?
- Kas dar girdėjo šį pokalbį?
- Kur buvo Paulius?

- Kokioje situacijoje jis atsidūrė?
- Kuo skiriasi įvairūs šios istorijos variantai?
- Kodėl ši istorija skirtingais atvejais papasakota skirtingai?

Kai visi užbaigs aptarti klausimus, tegul kiekviena grupė išsirenka tą, kuris pristatys savo grupės atsakymus.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kokią strategiją liudydamas apie Kristų naudoja Paulius? (Jis atsižvelgia į savo klausytojų interesus, papročius, religiją, išsimokslinimą, pomėgius, kultūrą).

Kitame tekste (1Kor 9, 19 – 23) Paulius paaiškina, kad jis tapo visų tarnu, kad atvestų kuo daugiau žmonių pas Kristų. Kaip mūsų santykiai su žmonėmis gali veikti jų norą klausytis to, ką mes jiems norime papasakoti apie Jėzų? (Jeigu mūsų požiūris į juos neigiamas arba, priešingai, elgiamės geriau nei jie – bet kuriuo atveju mūsų veiksmai bus mūsų liudininkais, nepriklausomai nuo to, ar jie mūsų klausosi, ar ne).

Atminkite: Mes tarnaujame kitiems žmonėms, kai pasakojame jiems apie tai, ką mums reiškia Jėzus.

3. Pamokos pritaikymas (10 – 15min)

Situacijos

Paklauskite:

– Kaip žemiau paminėtose situacijose žmonės gali paliudyti apie tai, ką jiems reiškia Jėzus?

Perskaitykite vaikams situacijas.

1. Vita ir Žaneta lanko tą pačią privačią mokyklą. Jos kartu groja mokyklos orkestre, lanko plaukimo būrelį, piešia, dainuoja mokyklos chore. Vita yra adventistų bažnyčios narė ir stengiasi dalyvauti visuose renginiuose. Žaneta pastebėjo, kad Vita niekada nesilanko šokių vakaruose ir mergvakariuose penktadieniais, o taip pat nedalyvauja sportiniuose žaidimuose, kurie vyksta sabatomis. Ją stebina toks bendraklasės elgesys.

(Vita gali paaiškinti, kad ji savaitę laiko ypatinga diena, kurią švęsti įsakė Viešpats. Ji galėtų pakviesti Žanetą į pamaldas bažnyčioje arba pasikviesti pas save į namus penktadienį ar savaitės dieną, kad parodytų, kaip ji praleidžia tą dieną).

2. Kunijo yra vienintelis adventistas budistų šventiko šeimoje. Žinoma, jo tėvai nesidžiaugia tuo, kad jų sūnus pasirinko kitą religiją, bet kantriai žiūri į jo pasirinkimą, nes Kunijo – vidurinis sūnus ir nebūtinai turi paveldėti tėvo karalystę. Kunijo galvoja, kad jam bus lengviau sekti Kristumi, jeigu jis mokysis adventistų mokykloje ir ten gyvens, o ne savo namuose prie budistų šventyklos. Jo senelis, dėdė ir pusbroliai labai

supykę, kad Kunijo pakeitė religiją ir kad jis greitai paliks savo namus. Ką Kunijo gali padaryti, kad nors šiek tiek pagerintų santykius su giminaičiais?

(Nors jis ir nedalyvauja religinėse šeimos ceremonijose, jis gali lankytis tokiuose svarbiuose renginiuose kaip vestuvės, laidotuvės, pagarbiai žiūrėti į giminaičių įsitikinimus, stengtis neįsitraukti į ginčus, kalbėti tomis temomis, kurios yra bendros abiem religijoms, pakviesti juos į bažnyčios renginius arba supažindinti juos su savo draugais iš bažnyčios).

Pasikeitimas nuomonėmis

Pasakykite:

– 1 Kor 9, 22 pasakyta: „Visiems tapau viskuo, kad vienaip ar kitaip bent kai kuriuos išgelbėčiau“.

Paklauskite:

– Ką jums tai reiškia? Ar pažįstate ką nors, kuris gyventų pagal šį principą? Kaip jūs galite išpildyti šį principą savo gyvenime? Kaip tampant „visiems viskuo“, galima per daug toli nueiti?

Atminkite: Mes tarnaujame kitiems žmonėms, kai pasakojame jiems apie tai, ką mums reiškia Jėzus.

4. Krikščioniškas gyvenimas (10 – 15min)

„Megafonas“

Paruoškite popierių, skylamušį, pieštukus, virvę.

Išdalykite vaikams popierių ir pieštukus. Paprašykite jų ant popieriaus didelėmis raidėmis užrašyti žodį „Evangelija“, o pagal įstrižainę užrašyti šios pamokos pagrindinę mintį. Kai jie užbaigs, tegul taip susuka popierių, kad gautųsi kūgis su nedidele anga siaurame gale. Tokiu būdu mes gavome figūrą, kuri savo forma mums primena megafoną. Jie gali išmušti skylės dviejose priešingose megafono pusėse, kad prie jo pririštų virvutę ir pasikabintų megafoną ant kaklo.

Pasakykite:

– Su kuo jūs pasidalijate savo džiaugsmu, kai gaunate gerą pažymį mokykloje, laimite prizą ar grįžtate iš įdomios kelionės? Ar pažįsta tie žmonės Jėzų? Jeigu jie Jo nepažįsta, kaip jūs galite jiems papasakoti apie tai, ką jums reiškia Jėzus? Kaip jūs galite paliudyti jiems, jeigu jie Jį pažįsta? Kuriuo atveju liudyti lengviau? Kiekvienam mokiniui padėkite pasirinkti žmogų, kuriam jis galėtų paliudyti apie Jėzaus meilę. Įsitikinkite, kad kiekvienas mokinys pasirinko tam tikrą žmogų ir žino, kaip vesti pokalbį.

Pasikeitimas nuomonėmis

Pasakykite:

– Parsineškite savo megafoną į namus ir padėkite jį tokioje vietoje, kad jis visą savaitę jums primintų, kad jūs turite liudyti apie Kristų.

Atminkite: Mes tarnaujame kitiems žmonėms, kai pasakojame jiems apie tai, ką mums reiškia Jėzus.

Pabaiga

Pasakykite:

– Nepaisydamas aplinkybių, Paulius drąsiai liudijo apie Jėzų. Mums, galbūt, neteks pamokslauti prieš didelę minią žmonių, tačiau kiekvienas iš mūsų galime tarnauti Dievui, pasakodami savo artimiesiems apie tai, kaip labai juos myli Jėzus. Dabar pasimelskime ir paprašykime Dievo, kad Jis mums padėtų tarnauti kitiems žmonėms, liudijant jiems apie Kristų.

5 pamoka

Liuciferio pradėtas karas

Dievas su mumis elgiasi kantriai

Malonė

Įsimintina eilutė: „Ir Viešpats praėjo pro jį, tardamas: Viešpats, Viešpats, esu gailestingas ir maloningas Dievas, lėtas pykti, gausus gerumo ir ištikimybės, lydintis gerumu lig tūkstantosios kartos, atleidžiantis kaltę, nusižengimą ir nuodėmę, tačiau nepaliekantis kaltųjų be bausmės, bet baudžiantis už tėvų kaltę vaikus ir vaikų vaikus lig trečios ir ketvirtos kartos“ (Iš 34, 6–7).

Tekstai nagrinėjimui: Iz 14, 12–16; Ez 28, 11–19; Apr 12, 7–9; E.Vait „Didžioji kova“, psl. 461 – 472.

Pamokos užduotys: Po pamokos tyrinėjimo vaikai turi:

- žinoti, kad Dievo malonė sugriovė šėtono kaltinimus, išsakytus prieš Dievą;
- pajauti dar didesnę pasitikėjimą Dievo rūpinimusi jais;

– atsiliepti į Dievo malonę, už tai Jam dėkojant.

Pagrindinė mintis: Dievo malonė atskleidė šėtono melą.

Trumpa Biblijos pamokos apžvalga:

Ši Biblijos pamoka nušviečia didžiosios kovos tarp Dievo ir šėtono pradžia. Ji atskleidžia Liuciferio, kuris norėjo būti toks, kaip Dievas, ambicijas, ir parodo, prie kokių pasekmių privedė šėtono ir jo pasekėjų sukilimas. Dievo malonė atsiskleidžia kaip atsakymas į melagingus šėtono kaltinimus, parodydama, kad Dievo charakteris yra meilė.

Tai – pamoka apie malonę!

Dievo malonė – tai neužtarnauta Jo meilės dovana Savo kūrinijai. Liuciferis neužsitarnavo atleidimo, tačiau Dievas jį jam siūlė. Šėtonas ir angelai, kurie pasekė jo pavyzdžiu, galėjo priimti atleidimą, kaip dievišką malonę. Žmonija taip pat neužsitarnavo atleidimo, bet Dievas jį mums siūlo. Rodydamas Savo malonės veikimą žmonijos pavyzdžiu, Dievas paneigė šėtono kaltinimus. Dievas parodo šėtoną kaip melagį.

Papildoma medžiaga mokytojams:

„Kadangi Liuciferis buvo sukurta būtybė, jis užėmė žemesnę vietą, nei Tėvas ir Sūnus, kurie Savyje turėjo gyvybės šaltinį... Šėtonas pavydėjo Kristui... Siekdamas valdžios, jis prarado savo aukštą padėtį ir tapo velniu. Bus neteisinga, jei mes sakysime, jog Dievas sukūrė velnią. Dievas sukūrė nuostabų angelą, šventą ir dorą, bet šis angelas pats save padarė velniu.“ (SDA Biblijos komentarai, 4t. 676 psl.)

„Dėl visos Visatos amžinos gerovės jis turėjo geriau išvystyti savo principus, kad jo pareikštus kaltinimus Dievo valdžiai visi Dievo kūriniai galėtų teisingai suprasti ir kad Dievo teisingumas bei gailėstingumas, Jo Įstattymo nekintamumas galėtų būti įamžinti kip neabejotini.“ (E.Vait „Patriarchai ir pranašai“, 23 psl.)

Tolesniam tyrinėjimui skaitykite E.Vait „Išgelbėjimo istorija“ bei „Patriarchai ir pranašai“.

Kas skatina mane tarnauti Dievui? Kokią įtaką man asmeniškai daro kova tarp šėtono ir Dievo? Kaip Dievo gailėstingumas ir malonė pasireiškia mano gyvenime?

Pasisveikinimas

Pasisveikinkite su vaikais jiems einant į klasę. Pasidomėkite, kaip jiems sekėsi praėjusią savaitę, su kokiais sunkumais jie susidūrė, kokius džiaugsmus patyrė. Paklauskite, ar jie padarė „dangišką pasą“ ir straipsnį apie Paulių. Pasidomėkite, ar jie šią savaitę kam nors papasakojo apie Kristų.

Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti pamokoje.

1. Aktyvus pasiruošimas (10 – 15min)

Išsirinkite vieną arba daugiau užsiėmimų, kurie geriausiai tinka jūsų bendruomenės sąlygoms.

A. „Melas“

Paruoškite 7–9 didelius popieriaus lapus, klijus arba skylamušį, raudonus pieštukus, markerius.

Prieš pamoką ant didelių popieriaus lapų užrašykite žemiau surašytus patvirtinimus (arba į juos panašius, kurie atitiktų jūsų kultūrą ir papročius) ir juos pritvirtinkite prie klasės sienų.

- Kalbėti melą yra blogai.
- Nedidelis, nekaltas melas niekam nepakenks.
- Melas yra pateisinamas, jeigu jo pagalba galima padaryti gerą darbą.
- Kai aš turėsiu vaikų, sakysiu jiems, kad yra Kalėdų Senis.
- Aš per dieną galiu sumeluoti nuo 3 iki 5 kartų.
- Aš labai įsižeisdavau, kai mane kas nors apgaudavo arba kitiems meluodavo apie mane.

- Aš niekada neištariau nei vieno melagingo žodžio.

Pridėkite porą savų teiginių.

Kai ateis jūsų mokiniai, kiekvienam duokite po raudoną pieštuką. Paprašykite jų pasivaikščioti po klasę ir perskaityti ant sienų kabančius plakatus. Tegul jie užrašo savo inicialus po kiekvienu patvirtinimu, kuris, jų nuomone, yra teisingas.

Pasikeitimas nuomonėmis

Suskaičiavus parašus po kiekvienu plakatu, pasikalbėkite su vaikais apie jų požiūrį į melą.

Paklauskite:

– Ar gali Dievas meluoti? (Ne, tai prieštarauja Jo Įstatymui, kuriame atsispindi Jo charakteris). Ar atleidžia Dievas melagiams? Kodėl? Net jeigu Dievas atleidžia melą, ko Jis negali padaryti? (Dievas gali atleisti melą, bet jo pasekmės išlieka). Kodėl? (Bet koks jūsų pasirinkimas turi tam tikras pasekmes. Dievas negali sulaužyti Savo paties Įstatymo, kad pakeistų pasekmes). Ką Jis gali padaryti? (Savo malone Jis mus išgydo nuo nuodėmės pasekmių per Savo Sūnaus gyvenimą ir mirtį).

Pasakykite:

– Dabar atsiverskime mūsų pamokos įsimintiną eilutę, kuri užrašyta Iš 34, 6–7 (tegul norintys jį perskaito). Dievas atleidžia nuodėmes Savo malone, bet šėtonas yra atsakingas už savo melą apie Dievą.

Atminkite: Dievo malonė atskleidė šėtono melą.

B. „Plunksnos vėjyje“

Paruoškite du pakelius saldainių, smulkiai sukarpytą popierių, plunksnas, lapus arba kokią kitą labai lengvą medžiagą, du suoliukus arba dvi kėdes. Pakvieskite du suaugusius pagalbininkus.

Padalykite klasę į dvi grupes. Tegul du suaugę pagalbininkai atsistoja ant kėdžių arba suolų kiekvienos grupės centre. Duokite jiems po pakelį saldainių ir tegul jie išmeta jį aukštai į viršų. Vaikai turi sugauti kuo daugiau saldainių prieš jiems nukrintant ant žemės, bet jiems negalima rinkti saldainių nuo grindų. Stebėkite, kuri grupė surinko daugiausiai saldainių. Atkreipkite vaikų dėmesį į tai, kiek saldainių dar liko ant grindų. Suburkite visus vaikus į ratą ir papasakokite arba perskaitykite jiems pasakojimą „Plunksnos vėjyje“.

„Plunksnos vėjyje“

Kartą viena moteris atėjo pas šventąjį Pranciškų Asyžietį ir prisipažino, kad ji yra prieš jį nusikaltusi, nes apie jį blogai kalbėjo. Ji paklausė, ką jai reikia padaryti, kad jis jai visiškai atleistų. Šventasis Pranciškus pasakė, kad iš pradžių ji nupeštų žąsį ir padėtų po vieną plunksnelę ant kiekvieno namo slenksčio, kuriuose gyvena žmonėms, kuriems ji skleidė melą apie jį.

Moteris nuskubėjo namo ir atliko visa tai, kas jai buvo pasakyta. Po to ji sugrįžo pas Pranciškų, kad jis jai pasakytų, ką toliau daryti. Jis pasiuntė ją atgal surinkti tų visų plunksnelių, kurias ji padėjo. Kai moteris nuėjo, kad atliktų šią užduotį, pastebėjo, kad vėjas išnešiojo plunksnas po visą miestą.

Kai ji vėl atėjo pas šventąjį Pranciškų, jis jai tarė: „Labai gerai, kad jūs norite ištaisyti blogį, kurį padarėte. Tačiau jūs niekada negalėsite gražinti tų žodžių, kuriuos jūs pasakėte. Jie kartą buvo ištarti ir „išėjo pasivaikščioti po pasaulį“, palikdami blogus pėdsakus žmonių protuose. Jūs padarėte nuodėmę, kurios ištaisyti niekaip nebegalima. Išpažinkite ją Dievui ir paprašykite Jo atleidimo, nes tik Jis gali jums atleisti.“

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Ką jūs jautėte, kai bandėte sugauti saldainius iki jiems nukrentant ant grindų? Ką jūs jautėte, kaip pamatėte, kiek daug saldainių liko ant žemės? Ką jums primena istorija apie Pranciškų Asyžietį? (Šėtono nuodėmę, Adomo ir Ievos nuodėmę). Nors Dievas gali atleisti nuodėmę, ko Jis negali pakeisti? (Pakeisti nuodėmės pasekmių). Ką Jis daro vietoj to? (Siūlo mums Savo malonę ir atleidimą per Savo Sūnaus gyvenimą ir mirtį).

Pasakykite:

– Dabar atsiverskime mūsų pamokos įsimintiną eilutę, kuri užrašyta Iš 34, 6–7 (tegul norintys ją perskaityti). Dėka Savo malonės Dievas atskleidžia nuodėmes, bet šėtonas yra atsakingas už savo melą apie Dievą.

Atminkite: Dievo malonė atskleidė šėtono melą.

Malda ir šlovinimas (15 – 20min)**Draugiškas bendravimas**

Paprašykite vaikų papasakoti apie įvykius, kuriuos jie patyrė praėjusią savaitę. Paminėkite savo mokinių gimtadienius, ypatingus įvykius arba pasiekimus. Pasveikinkite svečius.

Giesmių giedojimas

Pamokoje galime giedoti savo mėgiamas giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite misijos pasakojimais, kuriuos turite.

Aukų surinkimas

Paruoškite lėkštutę aukoms surinkti.

Pasakykite:

– Mūsų aukos palaiko Dievo darbą visame pasaulyje ir padeda kitiems pasakoti apie Dievo malonę.

Malda

Prieš maldą atkreipkite mokinių dėmesį į tai, kad malda taip pat yra tarnavimas. Tegul šiandien vaikai Dievą pašlovina už tas Jo savybes, kurios išvardytos įsimintinoje eilutėje (Iš 34, 6–7). Prieš maldą sužinokite, ar vaikai turi kokių nors ypatingų poreikių arba prašymų, po to, kai mokiniai pabaigs šlovinti Dievą, pasimelskite už tuos prašymus.

2. Atsiverskime Biblijas (15 – 20min)

Paruoškite paveikslėlius, vaizduojančius karo veiksmus. Išdalykite mokiniams arba iškabinkite paveikslėlius su karo vaizdais ant sienos.

Pasakykite:

– Mums karas visada asocijuojasi su blogiu. Kalbėdami apie karą, mes negalvojame apie dangų. Bet iš mūsų šiandieninės pamokos mes sužinome, kad kaip tik danguje įvyko pats pirmasis karas. Jį pradėjo tie, kurie sukilo prieš gailestingo Dievo

valdymą ir paskleidė apie Jį melą. Šiandien mes kalbėsime apie tai, kaip Dievo malonė atskleidė šėtono melą.

Biblijos pasakojimo studijavimas

Pakvieskite vieną arba du pasakotojus. Paruoškite garsinius efektus, E.Vait knygas.

Suraskite vieną arba du žmones (vienas iš jų galite būti jūs pats), turinčius stiprų balsą, kad jie teatrališkai papasakotų arba perskaitytų karo danguje istoriją, jeigu yra galimybė, tam panaudodami garsinius efektus (dramatiška muzika, kardų žvangėjimas, būgnų dundėjimas, artilerijos kanonada ir t.t.) Papildomoje medžiagoje mokytojams nurodytos pastraipos, kurias jūs galite panaudoti šiai užduočiai.

Užbaikite žodžiais: „Dievo malonė atskleidė šėtono melą“.

Biblijos tyrinėjimas

Paruoškite trijų rūšių pupeles.

Išdalykite kiekvienam mokiniui po vieną pupelę. Gavusieji tos pačios rūšies pupeles turi susirinkti į vieną grupę. Sudarę grupę, vaikai turi sugalvoti pavadinimą ir išsiskaičiuoti „pirmasis, antrasis, trečiasis“ (kad kiekvienas mokinys grupėje turėtų numerį „pirmas“, „antras“ arba „trečias“).

Gavę vienodus numerius, turi sudaryti naujas grupes. Grupei Nr.1 aptarimui duokite Iz 14, 12–16, grupei Nr.2 – Ez 28, 11–19, o grupei Nr.3 – Apr 12, 7–9. Tegul kiekviena grupė perskaito ir aptaria jai duotą tekstą. Savo tekstuose jie turi atrasti liudijimą apie tai, kad šėtonas – melagis, ir tai, kaip Dievas atskleidė šėtono melą. Duokite grupėms laiko darbui (jeigu būtina, tegul jiems padeda suaugusieji). Pabaigę aptarimą, vaikai turi susirinkti į savo pirmąsias grupes ir papasakoti tuos liudijimus, kuriuos jie aptiko tyrinėdami Bibliją.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kokį melą skleidė šėtonas? (Galimi atsakymai: Dievas – tironas, daug reikalaujantis, bet nieko neduodantis; Dievo Įstatymas suvaržo laisvę, jo negalima įvykdyti, ir jeigu angelai juos pažeidė, jiems negali būti atleista, nes per daug toli nuėjo, kad prašytų atleidimo; tai neteisinga, kad Kristui rodoma pagarba; Liuciferis turi būti gerbiamas kaip Dievas ir net labiau, nei Dievas; angelai pakankamai išmintingi ir gali sau vadovauti be Dievo įsikišimo; jeigu angelai seks Liuciferį, tai jis jiems suteiks daugiau laisvės ir naują, geresnę valdymą).

Kaip Dievas atsakė į šėtono kaltinimus? (Jis davė šėtonui galimybę pasirinkti: atgailauti ir likti danguje arba parodyti nepaklusnumą ir palikti dangų; Jis atidavė Savo Sūnų kaip auką už žmoniją; Jėzusįvykdė Įstatymo reikalavimą ir tuo suteikė galimybę kiekvienam, kuris to prašo Dievo, gauti atleidimą ir atstatyti pažeistus santykius su

Dievu; Jis davė Liuciferiui veiksmų laisvę, kad visa Visata galėtų įsitikinti, kad jis – melagis).

Ką Dievo malonė atskleidžia mums apie Dievo charakterį? Vėl prisiminkime šios pamokos įsimintiną eilutę (Iš 34, 6–7). (Dievas yra mylintis, gailestingas, kantrus, maloningas, teisingas, – visi šie bruožai su kaupu pasireiškė, kai Jis atidavė Savo Sūnų kaip auką už žmoniją).

Kokiu būdu Dievo malonė įrodo, kad šėtonas yra melagis? (Dievas Pats Save atidavė kaip auką Jėzuje Kristuje. Jis davė šėtonui tai, ko jis troško, ir kartu su tuo įvykdė Įstatymo reikalavimą. Būtent dėl to mes gavome šansą į išgelbėjimą, o Visata daugiau niekuomet nesikankins dėl nuodėmės pasekmių). Dabar dar kartą pakartokime mūsų pamokos įsimintiną eilutę (Iš 34, 6–7).

Surinkite iš vaikų pupeles.

3. Pamokos pritaikymas

Situacijos

Perskaitykite ir aptarkite žemiau užrašytas situacijas.

1. Jūs laimėjote mokyklos varžybose. Jūsų geriausias draugas jums pavydi, bet apie tai atvirai nekalba. Kai jūs kartu užsukate į mokyklos parduotuvę, jis įkalbinėja jus ką nors pavogti. Jūs nesutinkate. Tuomet jis pavogia skaičiavimo mašinėlę ir įdeda ją į jūsų krepšį, o po to, jums nematant, praneša pardavėjai, kad matė, kaip jūs paslėpėte kažkokį daiktą savo krepšyje. Jus sulaiko, jūsų kuprinėje suranda pavogtą daiktą. Kaip jūs pasielgsite? Kaip galima parodyti gailestingumą šioje situacijoje?

2. Jūs – pats jauniausias savo šeimoje. Jūs niekada nematėte savo tėvo. Jis paliko jūsų mamą dar prieš jums gimstant. Jūsų mama niekada nieko blogo apie jį nekalbėjo. Ir nors šeimai buvo labai sunku be tėvo, jūs šiaip taip tai ištvėrėte. Dabar jūsų mama labai sunkiai serga ir tai nenuostabu, nes ji tiek daug dirbo, kad išlaikytų šeimą! Visi jūsų broliai ir seserys sukūrė savo šeimas ir paliko namus. Jie truputį padeda mamai, apmoka medicininės išlaidas, atvažiuoja, kai tik gali, tačiau jie turi savo šeimas, kuriomis taip pat būtina pasirūpinti. Vyriausiasis brolis siūlėsi mamą parsivežti į savo namus, tačiau mama sako, kad savo amžių nori užbaigti savo pačios namuose. Jūs slaugote ją laisvu laiku, kai tik baigiate darbą. Kad padėtumėte mamai, jūs turėjote anksti pradėti dirbti ir todėl negalėjote gauti aukštojo išsilavinimo. Dažnai jūs taip pavargstate, kad nebeturite jėgų net pavalgyti. Kartą jums paskambino kažkoks vyras ir pasakė, kad jis – jūsų tėvas. Jis nori su jumis susitikti. Už pusvalandžio jis ateis pas jus į namus. Kaip jūs pasielgsite? Kaip galima parodyti gailestingumą panašioje situacijoje?

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kokiū būdu mes galime būti maloningi žmogui, kuris padarė mums pikta? Į ką turi būti panašūs mūsų santykiai su šiuo žmogumi? Ką šiam žmogui mes galėtume papasakoti apie Dievo gailestingumą ir malonę?

Pasakykite:

– Prisiminkite, mes neturime šiam žmogui kalbėti apie tai, ką jis padarė. Mes – Dievo vaikai, ir Dievas kontroliuoja situaciją. Ir nesvarbu, ką jis pasakys savo pasiteisinimui arba jeigu jis iš viso nesiruošia nieko aiškinti, tiesa vis tiek atsiskleis savo laiku. Taip atsitiko, kai Liuciferis buvo išvytas iš dangaus.

Atminkite: Dievo malonė atskleidė šėtono melą.

4. Krikščioniškas gyvenimas (10 – 15min)

„Praeinanti Dievo malonė“

Paruoškite pupeles.

Išdalykite vaikams pupeles, kurias jūs jau naudojote studijuodami Bibliją. Patikrinkite, ar kiekvienas mokinys gavo po pupelę.

Pasakykite:

– Ši pupelė simbolizuoja kiekvienam iš mūsų parodytą Dievo malonę. Paprašykite mokinių, kad jie pupelę parsineštų namo, įdėtų į stiklainį ir uždengtų šlapia vata. Vatą būtina kiekvieną dieną suvilgyti iki tol, kol pupelė išleis daigelį. Paprašykite vaikų kam nors parodyti šią sudygusią pupelę ir paaiškinti, kaip Dievo malonė gali kažką sauso ir kieto paversti kažkuo guvu, žaliu, augančiu. Lygiai taip pat Dievas gali iš širdies tų, kurie Jį priima, pašalinti nuodėmę, blogį, kuris atsirado dėl šėtono sukilimo ir melo, dėka Savo atlaidumo ir malonės Jis gali jiems duoti naują gyvenimą.

Pabaiga

Sustokite ratu ir norinčiųjų paprašykite išreikšti dėkingumą Dievui už Jo nuostabią malonę. Užbaikite šią pamoką padėkos malda.

6 pamoka

Ozėjas – malonė pranašas

Dievas su mumis elgiasi kantriai

Malonė

Įsimintina eilutė: Vis dėlto, užuot saktus: "Jūs nesate Mano tauta" – jiems bus sakoma: "Gyvojo Dievo vaikai" (Oz 2, 1).

Tekstai nagrinėjimui: Oz 1–3, E. Vai „Patriarchai ir pranašai“

Pamokos užduotys: Išstudijavę pamoką, vaikai turi:

- suprasti, kad Dievas niekuomet jų neišsižada;
- patirti atleidimo džiaugsmą ir nuolatinę Dievo meilę;
- troškinti būti sąžiningais Dievo atžvilgiu.

Pagrindinė mintis: Nepaisant mūsų poelgių, Dievas neatima iš mūsų Savo malonės.

Trumpa Biblijos pamokos apžvalga: Ši Biblijos pamoka peržvelgia kai kuriuos momentus iš Ozėjo gyvenimo, ypač jo santuoką su moterimi, vardu Gomera. Ozėjo žmona Gomera paliko savo sutuoktinį dėl kito vyro. Po to Viešpats paprašė jo mylėti savo žmoną, nepaisant to, kad ji nusigrėžė nuo jo (Oz 3). Viešpats stengėsi pamokyti Ozėjo pavyzdžiu Savo tautą ištikimybės ir jai parodyti Savo kantrybę ir nekintančią meilę. Jis pasakė: „Eik ir mylėk savo moterį.., kaip Viešpats myli izraelitus“ (Oz 3, 1). „Pagydysiu jų neištikimybę, mylėsiu juos visa širdimi“ (Oz 14, 5). Pamokos, kurias mes galime gauti iš Ozėjo istorijos – tai Dievo pažadai šiuolaikiniam žmogui.

Tai – pamoka apie malonę!

Ozėjas mylėjo savo neištikimą žmoną panašiai, kaip Dievas myli mus. Kaip Ozėjas mylėjo ir priėmė Gomerą su visais jos trūkumais, taip ir Viešpats myli ir priima mus tokius, kokie mes esame. Žodis, kuriuo galėtume apibūdinti šią meilę, yra malonė.

Papildoma medžiaga mokytojams: "Ozėjo knyga – tai pirmoji knyga tarp taip vadinamų "mažųjų pranašų." Toks pavadinimas joms duotas ne todėl, kad šios knygos mažiau svarbios, nei didžiųjų pranašų knygos, tokių kaip Izaijo, Jeremijo ir Ezechielio, o todėl, kad jos trumpesnės.

Mes nieko nežinome apie Ozėją, išskyrus tai, kad jis buvo pranašas Izraelyje, Šiaurinėje karalystėje, karaliaus Jeroboamo II valdymo dienomis. Tai buvo išorinės gerovės laikotarpis: klestėjo prekyba, vieni žmonės siekė gerovės, kai kiti tuo metu

kentėjo nuo socialinio neteisingumo – broožai būdingi ir šiuolaikiniam pasauliui. Ozėjo vardo reikšmė „Viešpats išgelbėjo.“

„Kaip Ozėjas išėjo susigrąžinti savo neištikimos žmonos, taip ir Dievo malonė visuomet seka paskui mus. Jo meilė ištikima, nešanti laimę, amžina. Nepaisant nieko, Dievas ir toliau mus myli.

Nors Dievas baudžia Savo tautą už nuodėmes, bet atgailaujančius Jis palaiko ir priima. Tikroji atgaila suteikia galimybę viską pradėti iš naujo. Dievas atleidžia ir priima.“ (Gyvoji Biblija. Pastebėjimai, psl.1503.)

Iš ko Viešpats mus atpirko? Kokiose gyvenimo situacijose aš jaučiu amžiną, nesikeičiančią Dievo meilę? Kaip šiandien atsakau į šią meilę?

Pasisveikinimas:

Pasisveikinkite su mokiniais jiems einant į klasę. Pasidomėkite, kaip jiems sekėsi praėjusią savaitę, su kokiais sunkumais jie susidūrė, kokius džiaugsmus patyrė. Paklauskite, ar atliko namų užduotį, kuri jiems buvo pasiūlyta pamokėlėse. Paprašykite vaikų pasiruošti pamokai.

1. Aktyvus pasiruošimas (10 – 15min)

Pasirinkite vieną arba keletą užsiėmimų, kurie geriausiai tiktų jūsų bendruomenės sąlygoms.

A. „Susipažinimas su Gomera“

Paruoškite laikraščius, žurnalus, žirkles, klijus, lentą, kreidą.

Lentoje užrašykite žemiau užrašytas užduotis taip, kad visi galėtų jas matyti. Priešais vaikus išdėliokite aukščiau išvardytas priemones. Jeigu jūs nenorite į bažnyčią nešti pasaulietinių laikraščių ar žurnalų, atneškite iš anksto parinktus puslapius. Pavėlavę mokiniai tegul prisijungia ir taip pat atlieka užduotį. Didelėje bendruomenėje tikslinga paskirstyti mokinius į grupes, kurioms vadovautų vienas iš suaugusiųjų.

Pasakykite:

– Perskaitykime Oz 1, 2–4; 2, 5–6. Gomera nebuvo ištikima žmona. Ji naudojo savo grožį, kad viliotų kitus vyrus. Gali būti, jog jai nebuvo net dvidešimties metų. Į ką būtų panaši Gomera, jeigu gyventų šiandien? Suraskite iliustracijas, paveikslėlius ir žodžius, apibūdinančius šiandieninę Gomerą. Iš šių paveikslėlių ir frazių padarykite koliažą?

Pasikeitimas nuomonėmis:

Pasakykite:

– Dar kartą perskaitykime Oz 1, 2–4; 2, 5–6. Gomera nebuvo ištikima žmona ir motina. Kaip jūs tai pavaizdavote savo koliaže ? (Visi, kurie siūlo lengvabūdį gyvenimą, naktinius klubus, prostituciją). Kokias iliustracijas jūs panaudotumėte, jeigu Gomera būtų ištikima savo vyrui? (Biblijos skaitymą, motiną su vaikus, malda, pagalbą stokojantiesiems, dorybingą gyvenimą). Dabar jūs supratote, kokia yra Gomera. Ji buvo nuodėminga moteris. Ko galėtume pasimokyti iš šios istorijos?

Atminkite: Nepaisant mūsų poelgių, Dievas neatima iš mūsų Savo malonės.

B. „Susipažinimas su Ozėju“

Paruoškite aštuonias korteles su būdvardžiais. Ištikimas, mylintis, teisingas, dorybingas – surašykite šiuos būdvardžius po vieną ant kiekvienos iš aštuonių kortelių. Suskirstykite vaikus į komandas.

Pasakykite:

1. Iš visų tuo metu gyvenusių žmonių, Ozėjas buvo nuoširdžiausias ir ištikimiausias žmogus. Tad Dievas jį pakvietė būti Izraelio, Šiaurinės karalystės, pranašu. Mano rankose kortelės, kuriose surašyti būdvardžiai, apibūdinantys Ozėją. Pavyzdžiui: geras, rimtas. Savo komandoje išrinkite vieną ar du žmones, kuriems parodysiu korteles. Jie turės be žodžių pavaizduoti ištrauktą būdvardį, kad jūs atspėtumėte. (Nedidelėje bažnyčioje geriau, jeigu vienas žmogus rodys, o kiti bandys atspėti). Jūs galite įsivaizduoti, koks buvo Ozėjas, jeigu perskaitysite Oz 2, 16.18.21.25; 3, 1.

Užrašykite šias nuorodas lentoje ir skirkite keletą minučių komandoms, kad perskaitytų šiuos tekstus. Po to pakvieskite komandų atstovus ir pradėkite žaidimą.

Pasikeitimas nuomonėmis:

Pasakykite:

2. Dabar jūs turite susidarę vaizdą, koks buvo Ozėjas? Jis visapusiškai galėtų būti mūsų bažnyčios pastoriumi, tiesa? Tuomet, kodėl tokiam geram žmogui Dievas liepė vesti moterį, kuri jam suteiks tiek daug kančių? (Todėl, kad Dievas myli nusidėjusius; Jis nori mums parodyti, kokia didelė Jo meilė). Ką ši istorija sako mums apie Dievo malonę? (Dievas į mus žvelgia su didžiule kantrybe).

Atminkite: Nepaisant mūsų poelgių, Dievas neatima iš mūsų Savo malonės.

C. „Jėga ir įsitikinimas“

Iš anksto paruoškite „slaptas instrukcijas“ grupėms. Suskirstykite vaikus į dvi grupes. Klasės kambarį padalykite į dvi dalis ir nustatykite ribą. Kiekviena grupė tegul

užima savo klasės dalį. Išdalykite grupėms „slaptas užduotis“ ir duokite signalą, pagal kurį jie turi pradėti užduotis. Duokite 2–3min pirmai grupei, kad pamėgintų pervilioti antros grupės vaikus į savo teritoriją.

Instrukcija pirmai grupei: pamėginkite pervilioti kitos komandos narius į savo klasės dalį. Nekreipkite dėmesio į tai, kad jie gali atsisakyti ar pabėgti, toliau mandagiai, bet primygtinai juos įkalbinėkite. Jūs galite panaudoti įvairius metodus pervilioti ir išlaikyti juos savo teritorijoje, tačiau negalima naudoti jėgos.

Instrukcija antrai grupei: Žaidimo pabaigoje jūs turite būti savo klasės dalyje.

Pasikeitimas nuomonėmis:

Paklauskite: (grupę nr. 1)

– Kiek žmonių jūs persiviliojote į savo teritoriją? Kodėl jums nepavyko persivilioti visų? Ką jautėte, kai į savo kvietimą gaudavote neigiamą atsakymą ar kai kitos grupės nariai nuo jūsų bėgo?

Paklauskite: (grupę nr. 2)

– Kodėl jūs nepasidavėte kitos komandos narių įkalbinėjimams?

Pasakykite:

– Studijuodami šiandieninę mūsų pamoką, mes pamatėme, kaip Dievas ir Ozėjas kviečia Izraelį ir Gomerą sugrįžti. Šiuo pavyzdžiu Dievas parodo Savo gailėstingumą.

Atminkite: Nepaisant mūsų poelgių, Dievas neatima iš mūsų Savo malonės.

Malda ir šlovinimas (15 – 20min)

Draugiškas bendravimas:

Papasakokite apie vaikų džiaugsmus ir sunkumus, kuriais su jumis jie prieš pamoką pasidalijo (jeigu tai tinka). Jiems leidus, papasakokite apie jų atradimus, kuriuos jie padarė praėjusią savaitę studijuodami Bibliją. Paminėkite jūsų mokinių gimtadienius, neįprastus įvykius arba pasiekimus. Šiltais žodžiais pasveikinkite visus susirinkusiuosius.

Giesmių giedojimas

Pamokoje galime giedoti savo mėgiamas giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite misijos pasakojimais, kokius turite.

Aukų surinkimas

Paruoškite lėkštutę aukoms surinkti.

Pasakykite:

– Daugelis žmonių mūsų pasaulyje labai tolimi Dievui. Mes galime jiems padėti išgirsti Dievo balsą, kviečiantį juos į Savo šeimą. Kaip Dievas pasiuntė Ozėją, kad susigražintų Gomerą, taip Jis siunčia misionierius, kad susigražintų pasiklydusius žmones. Tam bus panaudotos mūsų aukos.

Malda

Paprašykite, kad maldai mokiniai pasiskirstytų po du. Prieš maldą paskaitykite Oz 2, 1. „Užuot sakius: „Jūs nesate Mano tauta!“ – jiems bus sakoma: “Gyvojo Dievo vaikai.”

Pasakykite:

– Iš eilės, dviem–trimis sakiniiais išsakykite dėkingumą Dievui už tai, kad Jis – mūsų gailestingasis Dangiškasis Tėvas.

Kai visi vaikai pasimels, padėkokite Dievui jūs: “Tėve mūsų, mes tokie laimingi, kad esame Tavo vaikai.”

Pasakykite:

– Dabar visi pasakysime mūsų Dangiškajam Tėvui, kaip mes vertiname Jį už Jo meilę ir gailestingumą, rodomą mums.

Po trumpų maldų perskaitykite Oz 2, 25 „Pasielgsiu gailestingai su Lo Ruhama (Nepasigailimama) ir sakysiu Lo Amiui (Ne Mano tauta): Tu Mano tauta”. Kreipkitės į Dievą: „Viešpatie, mes pripažįstame, kad ne visuomet elgiamės taip, kaip derėtų elgtis Tavo vaikams.“

Pasakykite:

– Pasakykite Dievui, kad jūs gailitės dėl to, kad taip dažnai Jį nuviliate.

(Po jų maldų tęskite: „Viešpatie, mūsų grupė turi daug poreikių. Aš kviečiu visus, kas turi reikmių, kreiptis į Tave, “ne dėl mūsų nuopelnų, bet dėl Tavo didžios malonės.” Tegul vaikai pasimeldžia ir po to tęskite: „Ačiū, Viešpatie, už tai, kad mus girdi. Pripildyk mūsų širdis ramybės ir džiaugsmo, kada mes malda kreipiamės į Tave. Amen“).

2. Atsiverskime Bibliją (15–20min)

Pasakykite:

– Mes ką tik pradėjome nagrinėti istoriją apie Ozėją ir Gomerą. Dabar smulkiau panagrinėkime šią istoriją.

Biblijos pasakojimo nagrinėjimas

Paruoškite Biblijas.

Paprašykite mokinių atsiversti Ozėjo knyga. Tegul vaikai skaito eilutes iš Biblijos, o jūs jas komentuokite. Tegul norintysis vaikas pradeda skaityti po vieną eilutę. Pasakykite, kurias eilutes reikia perskaityti ir perskaičius trumpai paaiškinti tai, ką perskaitė.

1. Oz 1, 1–2.

2. Čia mes matome, kaip Dievas kalba jaunuoliui Ozėjui, kad jis vestų moterį, kuri turi daug meilužių, tačiau ji nei vienam iš jų neištikima – štai ką reiškia žodis „paleistuvė.“ Tai nepanašu į laimingą santuoką, ar ne? Bet Ozėjas daro taip, kaip jam pasakė Dievas. Jis randa patrauklią moterį ir ją įsimyli tikėdamasis, kad jo skaisti, nuoširdi meilė gali ją pakeisti.

3. Oz 1, 3–4.

4. Pirmąjį sūnų pavadinu Jezreelium. Jo vardo reikšmė „Dievas išsklaidys“ 1, 6.

5. La Ruhama – „Nepasigailėta“ arba „Nemylima.“ Biblijos tyrinėtojai mano, kad Ozėjo vartojamas žodis „duktė“, o ne „kūdikis“, galėtų reikšti, kad La Ruhamos tėvas yra ne jis. Galima padaryti išvadą, kad Gomera, gyvendama Ozėjo namuose, nebuvo jam ištikima.

6. Oz 1, 8–9

7. Ir vėl Ozėjas nesako, kad jis yra tėvas. La Amio – „ne mano tauta“. Kodėl istorija apie pasileidėlę pateko į Biblijos puslapius? Todėl, kad šia istorija Dievas nori kažko išmokyti Izraelį. Ne tik Izraelį, bet ir mus. Jeigu mes nepaklūstame Dievo nurodymams ir nusigręžiame nuo savo ištikimo Draugo, dalyvaudami pavojingame žaidime su kitu (šėtonu), mes tampame atskirti nuo Viešpaties. Nuodėmė pastato sieną, ir anksčiau, nei mes apie tai sužinosime, mes tapsime „La Amiu“, t.y. „ne Jo tauta“. Kai mes pasijausime vieniši, atitolę, susitępę nuodėme, mums vertėtų paskaityti 2, 1.

8. Oz 2, 1.

9. Vyksta kažkoks pasikeitimas. Tie, kurie buvo „ne Mano tauta“, dabar vadinami „Gyvojo Dievo vaikais“. Kodėl? Dėka Dievo gailestingumo, kuri pasiruošusi sugrąžinti neištikimuosius atgal į šeimą. Ši istorija apie Dievo gailestingumą ir malonę. Dievas nepaliko Gomeros ir jos vaikų. Jis nepaliko Izraelio. Jis nepaliko tavęs ir manęs. Bet ir toliau kvies mus tol, kol mes atsiliepsime į Jo malonės kvietimą.

10. Oz 2, 4.

11. Bet tai ne istorijos pabaiga.

12. Oz 3, 1.

13. Razinų paplotėliai buvo delikatesas. Jie buvo gaminami iš supresuotų, džiovintų razinų. Šie paplotėliai simbolizavo stabų garbinimą – pavojingą žaidimą su kitu (šėtonu).

14. Oz 3, 2–4.

15. Penkiolika sidabrinių – tai puse kainos, kurią duodavo už vergą. Tokiu būdu Gomera, nepaisydama savo neištikimybės, sugrįžo atgal į Ozėjo namus, kuriuose jis vėl rūpinsis ja. Ji jau nebebus verge, bus laisva. Dievo gailėstingumas sugrąžino Gomeros reputaciją. Pastebėkite, kad ši istorija tinka ir mums. „Paskutinėmis dienomis jie artinsis prie Viešpaties ir Jo gerumo su pagarbos kupina baime.“

Biblijos studijavimas

Paruoškite Biblijas

Pasakykite:

– Pagalvokite apie tai, ką mes ką tik perskaitėme. Kas liūdina šioje istorijoje? (Išklauskite visų atsakymus, pamėginkite sutelkti mokinių dėmesį į Biblijos tekstą). Kas džiaugsmingo šioje istorijoje? (Išklauskite visų atsakymus, vėl pasistenkite nukreipti mokinių mintis taip, kad jie atsakytų remdamiesi Biblijos tekstu). Kas jums įsiminė šioje istorijoje?

Atminkite: Nepaisant mūsų poelgių, Dievas neatima iš mūsų Savo malonės.

3. Pamokos pritaikymas (10-15min)

„Kam labiausiai reikia gailėstingumo ir malonės?“

Paklauskite:

– Kuriam iš trijų herojų šioje situacijoje labiausiai reikia gailėstingumo ir malonės? Kodėl jūs taip galvojate?

- Jūsų labai artimam žmogui, kuris pateko į blogą kompaniją ir tapo narkomanu.
- Mergaitei, kuri nustojo lankyti bažnyčią. Jūs girdėjote, jog ji nėsčia.
- Tam, kuris nebendrauja su bloga kompanija; kiekvieną savaitę lanko bažnyčią.

Pasikeitimas nuomonėmis

Perskaitykite Rom 3, 23. Padėkite mokiniams suprasti, kad visi žmonės nuo gimimo yra nusidėjėliai. Netgi tie, kurie iš pirmo žvilgsnio atrodo labai tvarkingi žmonės. Ir jiems reikia dieviškos malonės. Tik Jo teisumas yra tobulas, mes dažnai būname neteisūs. Jeigu mes nesuvokiame Dievo malonės poreikio, tai mums dabar jos labiausiai reikia.

Paklauskite:

– Ar gali koks nors mūsų poelgis privesti prie to, kad Dievas visam laikui nusigręžtu nuo mūsų? (Ne). Nepaisant mūsų poelgių, Dievas neatima iš mūsų Savo malonės.

4. Krikščioniškas gyveimas (10-15min)

„Dievas mane myli“

Paruoškite popierių arba kartoną, piešimo reikmenis.

Paklauskite:

– Kokie jums jausmai kyla, kai suprantate, kad Dievas jus taip myli, jog niekuomet nenusigręš nuo jūsų? (Dėkingumą, laimę, norą ką nors padaryti dėl Dievo).

Paprašykite vaikų pagalvoti apie tai, kaip jie galėtų išreikšti dėkingumą Dievui už Jo malonę, kuri vaizdingai pateikta Ozėjo istorijoje. Galbūt jie panorės Jam parašyti laišką, padaryti atvirutę, parašyti eilėraštį ar giesmę, sugalvoti pantomimą, padaryti plakatą su įsimintina eilute. Suteikite jiems galimybę įgyvendinti savo idėją, dirbant po du ar savarankiškai.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kokie jausmai jums kyla, kai pagalvojate apie tai, ką teko patirti Dievui, kad mus išgelbėtų? Kaip jūs galite panaudoti tai, ką jūs padarėte, kad kam nors papasakotumėte apie Dievo malonę.

Atminkite: Nepaisant mūsų poelgių, Dievas neatima iš mūsų Savo malonės.

Pabaiga

Sustokite ratu. Tegul kiekvienas mokinys iš eilės pasako savo mintis apie Dievo malonę. Pagiedokite giesmę.

7 pamoka

Tikrasis draugas

Dievas su mumis elgiasi kantriai

Malonė

Įsimintina eilutė: Bet mūsų Viešpaties malonė išsiliejo be saiko kartu su tikėjimu ir meile Kristuje Jėzuje“ (1Tim 1, 14).

Tekstai tyrinėjimui: 1Tim 1, 2–17.

Pamokos užduotys: Ištyrinėję pamoką vaikai turi:

- žinoti, jog Dievui patinka, kai mes su Juo turime glaudžius draugiškus santykius;
- patirti dėkingumą už Dievo kantrią meilę;
- atsiliepti į Dievo malonę, palaikant su Jėzumi glaudžius draugiškus santykius.

Pagrindinė mintis: Dievas nori būti mūsų pačiu artimiausiu draugu.

Trumpa Biblijos pamokos apžvalga:

Ši pamoka paremta 1 Tim 1, kur Paulius rašo Timotiejui apie Dievo malonę, kuri neatsitraukė nuo jo nei akimirksniai net tada, kai jis buvo krikščionių persekiotojas. Dievo malonė „išsiliejo be saiko“, – rašo jis, o po to paaiškina, kad Jėzaus misija buvo ateiti į žemę ir išgelbėti nusidėjėlių. Dievas labai kantriai elgiasi su kiekvienu iš mūsų. Jis nori, kad mes suprastume, jog Jis yra pats geriausias mūsų Draugas.

Tai – pamoka apie malonę!

Lygiai taip pat, kaip Dievo malonė nei akimirksniai nepasitraukė nuo Pauliaus, ji visada supa ir mus. Mes nieko negalime padaryti tam, kad užsidirbtume ją arba priverstume Dievą mus mylėti stipriau, ir tuo pat metu, ką mes bedarytume ir kaip blogai besielgtume, Dievas niekada nenustos mūsų mylėti ir kviesti pas Save, kad išgelbėtų. Kokia nuostabi Dievo meilė! Ši meilė ir yra Jo malonės pasireiškimas.

Papildoma medžiaga mokytojams:

„Šis laiškas buvo adresuotas Timotiejui, Efezo bažnyčios pastoriumi. Šis laiškas iš esmės susideda iš patarimų ir nurodymų jaunam Bažnyčios vadovui.“ (SDA Biblijos komentarai 7t. Psl. 285)

Mūsų studijuojama eilutė prasideda tuo, kad Paulius dėkoja Dievui: 1) už tai, kad Jis jį pasirinko; 2) patikėjo jam svarbią misiją; 3) paskyrė jį tarnystei; 4) davė jam jėgos. Paulius pasakoja Timotiejui apie savo bausių praeitį, bet prie viso to jis dar atkreipia Timotiejaus dėmesį ne tiek į savo, kiek į Jėzaus elgesį.

Paulius save aprašo kaip „piktžodžiautoją ir smurtininką“, kuris patyrė malonumą, persekiodamas kitus. Kodėl Paulius pasakoja apie savo nuodėmes? Dėl keturių priežasčių: 1) kad nepasididžiutu; 2) kad niekada neužmirštų dėkoti Dievui; 3) kad dar nuoširdžiau tarnautų Dievui; 4) kad įkvėptų kitus. Paulius kalba: „Pažiūrėkite į mane. Jeigu Dievas galėjo išgelbėti tokį, kaip aš, Jis, žinoma, gali išgelbėti kiekvieną. Jeigu Jis gali panaudoti tokį, kaip aš, kad gelbėtų kitus, reiškia, Jis gali panaudoti bet kurį kitą. Jeigu Jis tapo mano Draugu, Jis gali pasidaryti kiekvieno Draugu.“ (U. Barkli, Pirmo laiško Timotiejui komentarai).

Kaip aš galiu sužinoti, kad Dievas mane myli? Nuo ko Jis mane išgelbėjo? Kaip aš atsiliepiu į Jo nuostabią malonę?

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus, įeinančius į klasę. Pasidomėkite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius sunkumus patyrė, kokie džiaugsmas juos aplankė. Paklauskite, ar jie atliko namų užduotį, kuri jiems buvo pasiūlyta pamokėlyje.

Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvavimui pamokoje.

1. Aktyvus pasiruošimas (10 – 15min)

Išsirinkite vieną arba daugiau užsiėmimų, kurie geriausiai tinka jūsų bendruomenės sąlygoms.

A. „Pasikeitusi keverzonė“

Kiekvienam mokiniui paruoškite: popieriaus lapą, paprastą pieštuką, spalvotus pieštukus arba dažus.

Visiems išdalykite popierių ir pieštukus. Atkreipkite dėmesį, kad būtų paruošti spalvoti pieštukai arba dažai. Paprašykite vaikų vieną lapą popieriaus išpiešti netvarkingomis linijomis, keverzonėmis ir t.t. Po to tegul jie pasistengia tarp šio chaoso surasti kokių nors daiktų bruožus. Galbūt vienas suras gyvūną, kitas – žmogų. Iš pradžių jiems teks atmesti daugelį keverzonių, kol galės pastebėti kokio nors daikto kontūrus. Tegul jie apvedžioja šiuos kontūrus ir nuspalvina įvairiomis spalvomis. Jeigu jie matys piešinį, žiūrėdami į popierių iš švariosios pusės, tegul jie nuspalvina savo piešinį ant baltosios lapo pusės. Tegul vaikai parodo savo piešinius vieni kitiems.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kas gavosi? (Iš visiškos makalynės išryškėjo kažkas gražaus). Kuo šis žaidimas panašus į mūsų gyvenimą? (Kartais mūsų sieloje viešpatauja panašus chaosas, kuriame mes patys negalime susigaudyti). Kaip Dievas žiūri į mus, kai mūsų gyvenimas susiraizgęs lyg keverzonė popieriaus lape?

Pasakykite:

– Netgi tada, kai mes susipainiojame gyvenime, Dievas žiūri į mus kaip į Savo draugus. Kai mes susipažįstame su Juo asmeniškai, mūsų gyvenimas keičiasi. Šiandien mes kalbėsime apie tai, kaip kantriai Dievas elgiasi su mumis.

Atminkite: Dievas nori būti pačiu artimiausiu mūsų Draugu.

B. „Gyvenimo linijos“

Paruoškite popierių, pieštukus.

Kiekvienam mokiniui išdalykite po popieriaus lapą ir pieštuką.

Pasakykite:

– Nupieškite savo gyvenimo liniją. Aiškiai joje pažymėkite pradžią (jūsų gimimo data) ir pabaigą (ši diena). Po to joje pažymėkite lemiamus momentus: pakilimus ir puolimus. Ypač pažymėkite svarbias datas (gimimas, krikštas ir t.t.) Tegul vaikai susigrupuoja po du ir vienas kitam papasakoja apie savo gyvenimą. Paprašykite norinčiųjų apie tai papasakoti visai klasei.

Pasikeitimas nuomonėmis

Pasakykite:

– Kur krypsta jūsų gyvenimo linija? Kur joje pats aukščiausias taškas? Kaip jūs galvojate, kaip atrodo jūsų gyvenimo linija ateityje? Kur savo gyvenime jūs pastebėjote Dievo įsikišimą? Istorija, kurią mes šiandien studijuosime, pasakoja apie tai, kaip Dievo meilė kantriai, bet atkakliai keitė krikščionių persekėtoją Saulių ir pavertė jį Dievo draugu.

Atminkite: Dievas nori būti pačiu artimiausiu mūsų Draugu.

C. „Mokomės vieni kitais pasitikėti“

Paprašykite vaikų susiskirstyti po du, o po to jiems duokite nurodymus: Atsistokite veidu vienas į kitą ištiestos rankos atstumu; stengdamiesi kūną laikyti tiesiai, pasilenkite į priekį, delnais remdamiesi vienas į kitą, rankos ištiestos į priekį; pasilaikę tokioje padėtyje, atsistumkite ir grįžkite į pradinę padėtį. Dabar pasiūlykite, kad vaikai žengtų žingsnį atgal ir tą patį pakartotų, po to žengtų dar vieną žingsnį atgal ir t.t. (jeigu įmanoma).

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kaip jūs jautėtės, kaip griuvote į priekį? Ko jus išmokė šis pratimas? (Pasitikėjimo, padėjo geriau pažinti partnerį, išmokė dirbti kartu). Kas jūsų gyvenime gali jus palaikyti, jeigu jūs pradėsite „kristi“? (Vaikai, galbūt, pradės vardyti žmones, kuriuos labai gerai pažįsta).

Pasakykite:

– Šiandien mes kalbėsime apie tai, kaip Paulius pasakoja Timotiejui apie savo draugystę su Jėzumi, kuris visuomet palaikydavo jį sunkią gyvenimo minutę. Dievas nori, kad kiekvienas iš mūsų asmeniškai Jį pažintų, galėtų Juo pasitikėti ir rastų Jame palaikymą.

Atminkite: Dievas nori būti pačiu artimiausiu mūsų Draugu.

Malda ir šlovinimas (15 – 20min)

Draugiškas bendravimas

Papasakokite apie vaikų džiaugsmus ir sunkumus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Jiems leidus, papasakokite apie jų atradimus, kuriuos jie padarė per savaitę, tyrinėdami Bibliją. Pažymėkite jūsų mokinių gimtadienius, neįprastus įvykius arba pasiekimus. Visus vaikus pasveikinkite šiltais žodžiais.

Giesmių giedojimas

Pamokoje galime giedoti savo mėgiamas giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite misionieriškais pasakojimais, kokius turite.

Aukų surinkimas

Paruoškite lėkštutę aukoms surinkti.

Pasakykite:

– Dievas panaudos jūsų aukas, kad aplink mus gyvenantiems žmonėms parodytų, kaip labai Jis juos myli. Dievas nori, kad jie taip pat Jį pamiltų.

Malda

Šiandien tenuskamba dėkingumo maldos už Dievo malonę. Mažose grupelėse tegul vaikai: 1) pašlovina Dievą už tai, ką Jis padarė jų gyvenime; 2) tegul išsako savo prašymus ir norus; 3) pasimeldžia vienas už kitą; 4) pasimeldžia už savo draugus, kad jie taip pat pažintų Dievą.

2. Atsiverskime Biblijas (15 – 20min)

Pasakykite:

– Šiandieninė mūsų pamoka pasakoja apie apaštalą Paulių, kuris savo jaunam mokiniui Timotiejui pasakoja apie tai, kaip Dievo malonė jį lydėjo ir buvo su juo netgi tada, kai jis persekiojo krikščionis. Paulius sako, kad Dievo malonė pasireiškė jame be saiko, o po to paaiškina, kad Jėzaus misija buvo ateiti į žemę ir išgelbėti nusidėjėlius. Lygiai taip, kaip Dievo malonė niekuomet nepaliko Pauliaus, ji nuolatos supa ir mus. Mes nieko negalime padaryti, kad užsitarnautume ją arba priverstume Dievą mus labiau mylėti, ir tuo pat metu, ką mes bedarytume ir kaip blogai besielgtume, Dievas niekada nenustos mūsų mylėti ir kviesti, kad išgelbėtų.

Biblijos pasakojimo tyrinėjimas

Paruoškite pašto dėžutę, laišką, biblinius kostiumus. Pakvieskite pagalbininkus suvaidinti Timotiejaus ir jo mamos vaidmenis.

Iš anksto paruoškite pašto dėžutę ir įdėkite į ją laišką (laiškas parašytas žemiau). Jūsų pagalbininkai, kurie vaidina Timotiejų ir jo motiną, įeina į klasę. Timotiejaus mama prieina prie pašto dėžutės, išima laišką ir paduoda jį sūnui. Timotiejus garsiai skaito laišką. Visa tai tegul bus atlikta ekspromtu.

Brangus Timotiejau!

Tu man esi kaip tikėjimo sūnus. Ir aš tikiuosi, jog tu augi Dievo malonėje, gailestingume ir ramybėje.

Mūsų Viešpaties malonė man labai daug reiškia, Timotiejau. Juk aš buvau siaubingu ir žiauriu žmogumi, kuris persekiojo Dievo vaikus, bet Viešpats parodė man malonę. Jis be saiko išliejo man Savo malonę ir davė man tikėjimą bei meilę, ir visa tai Jis padarė per Jėzų Kristų.

Tu juk žinai, Timotiejau, kad Kristus atėjo į mūsų pasaulį tam, kad išgelbėtų nusidėjėlius. Ir jeigu Jam pavyko išgelbėti tokį žmogų, kaip aš, reiškia, kad Jis gali išgelbėti kiekvieną. Juk kažin, ar buvo galima surasti žmogų, blogesnį už mane! Tu net negali įsivaizduoti, ką aš dariau. Aš stebėjau, kaip akmenimis užmėtė Steponą, ir ne šiaip stebėjau, o pritariau tam ir net tuo džiaugiausi. Aš persekiojau krikščionis ir sodinau juos į kalėjimus. Ar sakiau tau, kad buvau labai žiaurus? Aš neturėjau nė lašelio užuojautos, aš buvau taip įsitikinęs savo teisumu, o taip pat ir tuo, kad darau tai, kas patinka Dievui. Kaip aš klydau! Bet Dievas man parodė, koks Jis gailestingas ir kaip labai Jis mane myli! Jėzus man pasirodė ir Savo meile pavergė mane. Jis tapo mano Draugu! Jeigu Jis galėjo mane padaryti Savo draugu, vadinasi, Jis gali padaryti Savo draugu kiekvieną. Dievas nori būti su manimi amžinai. Štai ką daro Jo malonė! Jis nori taip pat palaiminti tave.

Man visada norisi šlovinti ir garbinti Dievą!

Man reikėjo tuo pasidalyti su tavimi, Timotiejau. Aš norėčiau, kad tu būtum toks pat laimingas, koks esu aš su savo geriausiu Draugu Jėzumi. Ir žinok, Jis myli tave žymiai labiau, nei aš!

Kristaus tarnautojas, Paulius.

Biblijos tyrinėjimas

Suskirstykite vaikus į keletą grupelių (jeigu jūsų grupelė maža, tai išrinkite 3 – 4 tekstus bendram tyrinėjimui). Kiekvienai grupei duokite vieną šių tekstų: Iš 33, 11; Jok 2, 23; Pat 18, 24; 17, 17; Mt 11, 19; Lk 11, 5–8; Jn 15, 13. Paprašykite vaikų ištyrinėti nurodytą tekstą ir atsakyti į žemiau užrašytus klausimus:

1. Kas kiekviename pavyzdyje pasitarnavo draugystės augimui arba tvirtėjimui?
2. Ar galima šiuos tekstus panaudoti jūsų draugystei su Jėzumi?
3. Jeigu taip, tai kaip?

Atsakymai:

Iš 33, 11

1. Mozė kalbėjosi su Dievu veidas į veidą.
2. Taip.
3. Mes taip pat kalbamės su Dievu; Jis kalba su mumis, nors ir ne veidas į veidą.

Jok 2, 23

1. Abraomas tikėjo Dievu.
2. Taip.
3. Aš tikiu, kad Dievas nori būti mano Draugu.

Pat 18, 24

1. Būti draugišku.
2. Taip.
3. Aš galiu būti draugiškas Jėzui šnekėdamas ir pasitardamas su Juo.

Pat 17, 17

1. Meilė bet kuriuo metu.
2. Taip.
3. Jėzus nori būti mano Draugu bet kokiu metu.

Mt 11, 19

1. Jėzus praleisdavo laiką su nusidėjėliais. Pabendravę su Juo, jie jautėsi priimtais.
2. Taip.
3. Aš galiu išreikšti savo meilę Jėzui tuo, kad rūpinsiuosi atstumtaisiais taip, kaip tai darė Jis.

Lk 11, 5–8

1. Daryti gera, net jeigu tai jus vargina.
2. Taip.
3. Tai, ko Jėzus prašo manęs padaryti, ne visada yra lengva.

Jn 15, 13

1. Būti pasiruošusiu atiduoti gyvybę už draugus.
2. Taip.
3. Jėzus atidavė Savo gyvybę už mane.

Pasikeitimas nuomonėmis

Pasakykite:

– Dievo malonė gali pasireikšti įvairiais būdais. Kaip žmonės skiriasi vieni nuo kitų, taip ir ji gali įvairiai pasireikšti skirtingų žmonių gyvenime. Paulius save vadina pirmuoju nusidėjėliu.

Paklauskite:

– Kaip Dievo malonė pakeitė Paulių? Ar Dievo malonė keičia jūsų gyvenimą? Ar jūs norėtumėte, kad ji jus pakeistų?

Atminkite: Dievas nori būti pačiu artimiausiu mūsų Draugu.

3. Pamokos pritaikymas (10 – 15min)

„Kokie šansai“

Paruoškite lapelius su užduotimi „Nauja draugystė“ ir pieštukus kiekvienam mokiniui.

Pasakykite:

– Jūs aplankėte naują bendruomenę. Sabatos mokyklos pamokoje jūs jautėtės labai vienišas, bet, nepaisant to, jūs bandėte būti visiems draugiškas. Jūs nusišypsojote jaunuoliui prie durų, bet nebuvo jokios jo reakcijos. Mergaitė, dalydama giesmynėlius, nekreipė dėmesio į jūsų ištiestą ranką. Viena suaugusi moteris nusigręžė nuo jūsų, o vaikai, šalia kurių jūs sėdėjote, nuolat šnibždėjosi. Po to jūs supratote, kad nei sykio nepažvelgėte į akis nei vienam iš šitų žmonių. Žiūrint į tai, kokia yra tikimybė, kad jums pavyks užmegzti draugiškus santykius su jais? (Šansai labai maži).

Išdalykite vaikams lapus su užduotimi „Nauja draugystė“. Kai jie atliks užduotį, iš jų atsakymų padarykite lentelę. Priešais kiekvieną punktą užrašykite numerį, kurį jam davė vaikai. Lentelėje užrašykite visų mokinių atsakymus. Po to nustatykite, kokia bendra grupės nuomonė.

- ___ Dalytis savo patyrimais
- ___ Vienam kitą pastebėti
- ___ Ilgai šnekučiuotis
- ___ Turėti bendrų interesų
- ___ Kartu praleisti laisvalaikį
- ___ Vienam kitu pasitikėti

Pasikeitimas nuomonėmis

Paraginkite vaikus dalyvauti diskusijoje aptariant tai, kurie iš pateiktų punktų yra svarbesni.

Paklauskite:

– Sunku jums ar lengva atsakyti į Dievo meilę? Ką jūs galėtumėte padaryti tam, kad suartėtumėte su Juo? Kas įvyks su jūsų tarpusavio santykiais?

„Nauja draugystė“

Ką geriausia galima padaryti, norint užmegzti draugiškus santykius? Įvertinkite žemiau esančius atsakymus pagal jų svarbą. Kiekvienam atsakymui skirkite savo tašką. Patį geriausią patvirtinimą įvertinkite 6 taškais, mažiausiai svarbų – 1 tašku.

- ___ Dalytis savo patyrimais
- ___ Vienam kitą pastebėti
- ___ Ilgai šnekučiuotis
- ___ Turėti bendrų interesų

- ___ Kartu praleisti laisvalaikį
- ___ Vienam kitu pasitikėti

Pasakykite:

– Dievas nori, kad mes su Juo turėtume draugiškus santykius. Kokiu būdu jūs atsakote Dievui? Pažymėkite savo atsakymą (us).

- ___ Vengiate asmeniško susitikimo su Juo
- ___ Nekreipiate dėmesio į Jo kvietimą
- ___ Ištiesiate savo ranką
- ___ Įsiklausote Jį
- ___ Kita

Ką jūs dar padarytumėte? Parašykite.

.....

.....

.....

4. Krikščioniškas gyvenimas (10 – 15min)

„Atvirutė draugui“

Išdalykite vaikams piešimo reikmenis. Paprašykite jų nupiešti atviruką Jėzui. Tegul jie pabando išreikšti savo stiprų norą, kad Jis taptų jiems geriausiu Draugu. Jie gali Jo paprašyti, kad jiems padėtų geriau Jį pažinti.

Pasikeitimas nuomonėmis

Pasakykite:

– Paulius žavisi nuostabia Dievo malone, kuri išgelbėjo jį ir padarė Dievo draugu.

Paklauskite:

– Kaip mes galime apie tai papasakoti savo giminaičiams, draugams, kaimynams? (Pasakykite, kad kartais mes tai galime padaryti ne tik žodžiais).

Atminkite: Dievas nori būti pačiu artimiausiu mūsų Draugu.

Pabaiga

Pašlovinkite Dievą už Jo meilę, kuri kantriai ieško galimybės susidraugauti ir užmegzti tamprius asmeninius ryšius su kiekvienu mūsų.

8 pamoka

Habakuko giesmė

Dievas su mumis elgiasi kantriai

Malonė

Įsimintina eilutė: „Nors figmedis nežydėtų ir nebūtų vaisių ant vynmedžių, nors alyvmedis neneštų derliaus ir laukai neduotų maisto, nors avių kaimenė dingtų iš avidės, o galvijų banda – iš tvarto, aš džiaugiuosi Viešpatyje, džiūgausiu Dieve, kuris mane išgano. Mano stiprybė – Viešpats Dievas; Jis daro mano kojas kaip stirnų ir įgalina mane žengti aukštumomis“ (Hab 3, 17–19).

Tekstai nagrinėjimui: Hab 3; E.Vait „Pranašai ir karaliai“ (381 – 391psl.)

Pamokos užduotys: Išstudijavę pamoką vaikai turi:

- žinoti, kad Visagalis Viešpats yra jų Draugas ir Pagalbininkas visomis aplinkybėmis;
- pajauti palankumą Visagalio Dievo darbams;
- priimti sprendimą visose gyvenimiškose situacijose pasikliauti Dievu.

Pagrindinė mintis: Visagalis Dievas – mūsų Draugas ir Pagalbininkas visose gyvenimiškose situacijose.

Trumpa Biblijos pamokos apžvalga:

Pranašas Habakukas meldžiasi Dievui dėl sunkumų, su kuriomis susidūrė Judėja. Regėjime Dievas parodo Habakukui nuostabų vaizdą. Pranašui – tai visiškai naujas požiūris į Dievą. Jis žino, kad sunkus laikotarpis dar nesibaigė, tačiau yra įsitikinęs, kad Dievas viską kontroliuoja. Ateis laikas, ir Jis sunaikins Babiloną, ateis metas, ir Jis išspręs nuodėmės problemą.

Tai – pamoka apie malonę!

Kaip Dievo meilė ir gailestingumas padėjo Habakukui pakilti iš savo nuopolių, taip ir šiandien Viešpats yra pasiruošęs išpildyti visus mūsų poreikius. Nors mes savo

gyvenime galime susidurti su daugeliu problemų, Dievas kantriai mus moko ir padeda suprasti, kad pasitikėdami Juo, mes galime įveikti visas gyvenimo negandas.

Papildoma medžiaga mokytojams:

„Krikščionis visuomet turi stiprų pagalbininką Dievo asmenyje. Mes galime nežinoti, kokiais būdais Dievas mums padeda, bet mes turime žinoti, kad Jis niekada nepaliks tų, kurie Juo pasitiki. Jeigu krikščionys galėtų matyti, kiek kartų Viešpats ištiesino jų gyvenimo kelią, kad tuo pačiu sunaikintų priešo užmojus, tuomet jie nebeklupinėtų ir nemurmėtų. Jų tikėjimas ilsėtųsi Viešpatyje, ir net sunkiausi išbandymai jų neįveiktų. Jie pripažintų Jį savo išmintimi ir stiprybe, ir Jis galėtų per juos įgyvendinti Savo planus.“ (E.Vait „Pranašai ir karaliai“ 576psl)

Kas jaudina mane, kai žvelgiu į šiuolaikinį pasaulį? Į kokius sunkius klausimus aš noriu gauti atsakymus iš Dievo? Kaip, užuot nerimavęs, aš galiu išmokti visiškai pasitikėti Viešpačiu?

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus, įeinančius į klasę. Pasidomėkite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius sunkumus jie patyrė, kokie džiaugsmai juos aplankė. Paklauskite, ar jie atliko namų užduotį, kuri jiems buvo pasiūlyta pamokėlėje.

Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvavimui pamokoje.

1. Aktyvus pasiruošimas (10 – 15min)

Išsirinkite vieną arba daugiau užsiėmimų, kurie geriausiai tinka jūsų bendruomenės sąlygoms. Jeigu įmanoma, abi užduotis atlikite ar pritaikykite savo situacijai.

A. „Užmušti milžiną“

Paruoškite Biblijas, laikraštinio popieriaus, juodus markerius, pieštukus, skylmušą.

Prieš pamoką iš anksto ant laikraštinio popieriaus nupieškite milžiną, kurio ūgis būtų iki lubų (kuo aukštesnis, tuo geriau). Jeigu turite laiko, nupieškite jam siaubingą veidą, šarvus, ginklus.

Patikimai pritvirtinkite piešinį prie sienos. Sustatykite mokinius į vieną rikiuotę pusės metro atstumu nuo sienos. Išdalykite jiems juodus markerius ir pasakykite, kad tam, jog jie nugalėtų milžiną, kuris nors iš jų turi markeriu pažymėti milžino kaktą. Markerių mėtyti negalima. Tegul vaikai paeiliui uždėda ant milžino žymę kaip įmanoma aukščiau. Kai visi vaikai tai padarys, tegul jie atsistoja ant kėdės ir kiekvienas užrašo savo vardą prie tos žymės, kurią uždėjo.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Ką jums primena šis milžinas? Ar būna jūsų gyvenime sunkumų, su kuriais neįmanoma pačiam susitvarkyti?

Pasakykite:

– Mūsų šiandieninė pamoka pasakoja apie tai, kaip Judėja buvo apsupta priešų, o pranašas Habakukas, kankinamas abejonių, kreipiasi į Dievą su prašymu suteikti jam pasitikėjimo. Dabar kartu perskaitykime Hab 3, 17 – 19. (Suraskite ir perskaitykite šias eilutes). Šios eilutės aprašo Habakuko jausmus po to, kai Dievas atsakė į jo malda, atskleisdamas jam Savo jėgą ir galybę.

B. „Didingumo paveikslas“

Paruoškite Biblijas, sausus dažus (keleto spalvų), druską, kartoną, klijus, šaukštelius, teptukus, ilgus siūlus, spalvotus markerius ir popierių.

Paprašykite vaikų susiskirstyti į poras po du. Tegul kiekviena pora užima sau patogią vietą, kurioje ji galėtų naudotis visomis paruoštomis priemonėmis. Dabar vaikams būtina surasti dieviškos galybės aprašymą Hab 3, ir, pasinaudojant savo vaizduote, pamėginti ją pavaizduoti popieriaus lape.

Jeigu jums pavyko surinkti visas būtinas priemones, pasakykite mokiniams, kaip jie gali jas panaudoti. Pavyzdžiui, galima sumaišyti sausus dažus ir druską, po to teptuku ant popieriaus užtepti skystų klijų, ir šaukšteliu ant klijų užbarstyti spalvotą druską. Kai viena spalva druskos bus užberta, druskos likučius būtina nupurtyti ir užtepti klijų, kad būtų galima ant jų užbarstyti kitos spalvos druską.

Jeigu jums nepavyko surasti visų būtinų priemonių, paprasčiausiai panaudokite spalvotus markerius ir popierių. Kai vaikai pabaigs, tegul jie padaro nedidelę skylutę savo paveikslo viršuje ir perveria per ją siūlą.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paprašykite kiekvienos poros parodyti savo paveikslus ir paaiškinti, ką būtent jie pavaizdavo.

Paklauskite:

– Ar jūs tikite Dievo galybe ir kad Jis gali padėti jums įveikti visus sunkumus? Kai vaikai ims atsakinėti, pakabinkite jų paveikslus ant sienos. Jeigu žaidėte žaidimą „Užmušti milžiną“, nuimkite jo atvaizdą nuo sienos, o jo vietoje pakabinkite vaikų piešinius arba uždenkite milžiną Dievo didingumo paveikslais. Paprašykite vaikų sustoti ratu ir padėkokite Dievui už tai, kad Jis stipresnis už visus sunkumus, sutinkamus mūsų gyvenimuose.

Atminkite: Visagalis Dievas – mūsų Draugas ir Pagalbininkas visose gyvenimiškose situacijose.

Malda ir šlovinimas (15 – 20min)

Draugiškas bendravimas

Papasakokite apie vaikų džiaugsmus ir sunkumus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Jiems leidus, papasakokite apie jų atradimus, kuriuos jie padarė per savaitę, tyrinėdami Bibliją. Pažymėkite jūsų mokinių gimtadienius, neįprastus įvykius arba pasiekimus. Visus vaikus pasveikinkite šiltais žodžiais.

Giesmių giedojimas

Pamokoje galime giedoti savo mėgiamas giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite misionieriškais pasakojimais, kokius turite.

Aukų surinkimas

Paruoškite lėkštutę aukoms surinkti.

Pasakykite:

– Dievas visuomet yra šalia ir Jis yra pasiruošęs mus išvesti iš visų sunkumų. Mūsų aukos padeda kitiems pažinti Dievą, kuris gali išspręsti visas jų problemas.

Malda

Sustokite ratu, tegul kiekvienas paeiliui maldoje padėkoja Dievui už Jo meilę ir rūpestį. Visą savo nerimą atneškite Jam (paprasykite vaikų, kurie turi kokių nors problemų, pakelti rankas aukštyn ir paprasykite Dievo jas išspręsti).

Atminkite: Visagalis Dievas – mūsų Draugas ir Pagalbininkas visose gyvenimiškose situacijose.

2. Atsiverskime Biblijas (15 – 20min)

Paklauskite:

– Ar buvo jūsų gyvenime atsitikę taip, kad prieš jus iškilo didžiulė problema, iš kurios jus išvaduoti galėjo tik Dievas?

Būtent tokia buvo Habakuko būsena. Pranašas klausia Dievo, ir Dievas atsako, kad būtina visiškai pasitikėti Juo, nepaisant to, kad Dievas veikia ne taip, kaip buvo galima tikėtis. Jis parodė Habakukui Savo jėgą ir patikino, kad Jis viską kontroliuoja ir kad Jis nepaliks Savo tautos vienos išmėginimuose.

Biblijos pasakojimo tyrinėjimas

Pasiruoškite Biblijas.

Pasakykite:

– Prieš pradėdami tyrinėti Habakuko šlovinimo giesmę, mes perskaitysime kitą giesmę iš Psalmių knygos. Suskirstykite mokinius į dvi grupes. Pasiūlykite kiekvienai

grupei eilutę po eilutės perskaityti 121-ąją psalmę. Pabrėžkite, kad vaikai skaityti turi visi kartu, išraiškingai, teisingai akcentuodami reikiamas vietas. Kiekvienos grupės paprašykite parepetuoti savo eilutes atskirai, prieš pradėdami jas skaityti kartu. (Tai gali būti puikus pristatymas suaugusiųjų Sabatos mokykloje arba antroje pamaldų dalyje).

Kai jie baigs skaityti, pakvieskite juos atsiversti Habakuko knygos 3 skyrių.

Biblijos tyrinėjimas

Paprašykite vaikų padėti skirtuką Habakuko knygos trečiame skyriuje ir užsimerkti tuo metu, kai jūs skaitysite šį skyrių garsiai. Paprašykite jų pamėginti įsivaizduoti visa tai, apie ką jūs skaitysite. Parepetuokite iš anksto, kad jūsų skaitymas būtų išraiškingas.

Paklauskite:

– Ką jūs pamatėte? Kokį Dievą įsivaizdavote, aprašytą Habakuko regėjime?

Paklauskite:

– Kaip antra eilutė tinka tolesniam atpasakojimui, jeigu ją priimtume kaip maldą? (Habakukas prisiminė didingus Dievo darbus praeityje ir jis prašo Jo juos pakartoti). Kokių būdu nuostabūs atsakymai, gauti iš Dievo praeityje, padeda mums tikėtis palaikymo ir išgelbėjimo „mūsų dienomis“? (2 eilutė). (Kai mes žvelgiame į didingus Viešpaties darbus, mes įsitikiname tuo, kad Jis mato visus mūsų sunkumus ir mus palaiko).

– Kokius įvykius praeityje ir ateityje jums primena 3-čia ir 10-ta eilutė? (Dešimt Įsakymų, duotų Sinajaus kalne, bausmės Egipte, žemės sukūrimą, perėjimą per Raudonąją jūrą, Jordano perėjimą, Kristaus antrąjį atėjimą).

– Jeigu jūs turite troškimą daugiau sužinoti apie ateitį ir praeitį, palyginkite Ps 74, 12–17 Ps 78, 16–19 ir su Hab 3. Suraskite juose panašius posakius, panaudotus tam, kad parodytų mums didingus Dievo darbus ir sukeltų mumyse didžiulę pagarbą Viešpačiui.

Atminkite: Visagalis Dievas – mūsų Draugas ir Pagalbininkas visose gyvenimiškose situacijose.

3. Pamokos pritaikymas (10 – 15min)

„Mūsų psalmė“

Išdalykite vaikams popierių ir pieštukus arba šratinukus. Paprašykite jų savo Biblijose vėl surasti 121-ąją psalmę. Tegul jie susiskirsto į grupes po du ar tris žmones ir perrašo šią psalmę taip, lyg ji būtų parašyta apie juos pačius. Tegul pati paskutinė psalmės frazė būna pagrindinė šiandieninės pamokos mintis.

Pavyzdžiui, jie gali palikti pirmą ir antrą eilutę tokias, kokios jos yra, arba pakeisti žodžius „kalnai“ ir „sukūrusį dangų ir žemę“ į posakius, kurie aktualūs mums. Trečioje ir ketvirtoje eilutėje posakius „neleis Jis tavo kojai suklypti“ ir „Izraelio globėjas“ galima pakeisti panaudojant pirmo asmens įvardį, kad šie žodžiai kalbėtų apie mokinius. Paprašykite vaikų nupiešti žodinį Dievo galybės paveikslą, kaip tai padarė Habakukas.

Kai jie baigs, paprašykite kiekvienos grupės perskaityti savo psalmę kitiems mokiniams. Įsitinkite, kad kiekviena psalmė baigiasi pagrindine šios pamokos mintimi: Visagalis Dievas – mūsų Draugas ir Pagalbininkas visose gyvenimo situacijose.

4. Krikščioniškas gyvenimas (10 – 15min)

„Padovanoti psalmę“

Išdalykite vaikams popierių, rašiklius arba pieštukus. Tegul kiekvienas vaikas pagalvoja apie kokį nors žmogų, kuriam jis galėtų papasakoti apie tai, ką jie sužinojo šiandieninėje pamokoje. Tegul vaikai kuo aiškesniu braižu perrašo psalmes, kurias parašė (jie gali perrašyti savo psalmę, taip pat ir kitos grupės psalmę, kuri jiems patiko) ir gražiai jas apipavidalina, kad galėtų padovanoti pasirinktam žmogui.

Kai vaikai perrašinės psalmę, tegul jie papasakoja apie tai, kam jie nori ją padovanoti ir kodėl pasirinko būtent tą žmogų.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kaip ši psalmė gali padėti žmogui, kuriam jūs ją padovanosite? Kaip tai padės jums? Iš šiandieninės pamokos jūs supratote, kad prisimenant Dievo darbus, dėl mūsų padarytus praeityje, mūsų tikėjimas stiprėja ir mes lengvai pasitikime Juo, kai ištinka nauji sunkumai.

Atminkite: Visagalis Dievas – mūsų Draugas ir Pagalbininkas visose gyvenimo situacijose.

Pabaiga

Maldoje pašlovinkite Dievą už Jo didingus darbus ir už tai, kad Jis padeda kiekvienam iš mūsų. Pasimelskite, kad Dievas parodytų jums Save kaip galingą Pagalbininką kiekvieno mokinio ir jūsų klasės mokytojo gyvenime.

Mes šloviname Dievą už Jo didžiausią dovaną
Šlovinimas

Įsimintina eilutė: „Mes privalome visuomet dėkoti Dievui už jus, Viešpaties numylėti broliai, kad Dievas išrinko jus kaip pirmienas išganymui Dvasios pašventinimu ir tiesos tikėjimui“ (2 Tes 2, 13).

Tekstai tyrinėjimui: Luk 1, 26 – 56; E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 18–21psl.

Pamokos užduotys: Po pamokos tyrinėjimo, vaikai turi:

- žinoti, kad Dievas išsirinko juos panašiai kaip Jis išsirinko Mariją;
- pajauti dėkingumą už tai, kad Dievas pasirinko juos;
- pašvęsti save tarnavimui Dievui.

Pagrindinė mintis: Mes garbiname Dievą, nes Jis mus išsirinko ir pavadino Savais.

Trumpa Biblijos pamokos apžvalga:

Angelas Gabrielius pasirodo Marijai ir jai praneša, kad ji yra Dievo išrinkta būti Mesijo motina. Marija priima šią atsakomybę. Panašiai tam, kaip Dievas išsirinko Mariją, kad ji pagimdytų Kūdikelį Jėzų, taip Dievas išsirinko ir mus, kad mes kiekvienas neštume pasauliui Gerąją žinią apie Jo meilę.

Tai – pamoka apie šlovinimą!

Marija pašlovino Dievą ir pavedė savo gyvenimą Jo valiai. Kaip Marija nusprendė savo gyvenimą pašvęsti Viešpačiui, taip ir mes galime pašvęsti savo gyvenimą kasdieniniam tarnavimui Jam.

Papildoma medžiaga mokytojams:

„Be abejonės, Marija buvo pasirinkta pirmiausia todėl, kad tuo metu jos charakteris labiau atitiko dieviškąjį motinos idealą, nei kurios nors kitos Dovydo dukters. Ji priklausė tai išrinktajai mažumai, kuri laukė Izraelio Dievo paguodos“. Būtent ši viltis apvalė jos gyvenimą ir paruošė ją šios šventos misijos atlikimui. Kiekviena motina šiandien gali gyventi taip pat paklusdama Danguj, kaip Marija... ir išauklėti savo vaikus kaip Dievo sūnus ir dukras“ (SDA Biblijos komentarai, 5t. 281 psl.)

Kodėl Dievas išsirinko mane? Kaip aš atsiliepiu į Jo kvietimą? Kaip aš laikiu Jėzaus atėjimo? Ar galiu sakyti, kad mano gyvenimas „pašvęstas“ danguj?

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus, įeinančius į klasę. Pasidomėkite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius sunkumus jie patyrė, kokie džiaugsmai juos aplankė. Paklauskite, ar jie atliko namų užduotį, kuri jiems buvo pasiūlyta pamokėlėje.

Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti pamokoje.

1. Aktyvus pasiruošimas (10 – 15 min)

Išsirinkite vieną arba daugiau užsiėmimų, kurie geriausiai tinka jūsų bendruomenės sąlygoms.

A. „Pats geriausias žmogus“

Paruoškite įžymių žmonių fotografijas, smeigtukus arba skylmušą, lentą ir kreidą.

Suskirstykite mokinius į dvi arba tris grupes. Kiekvienai grupei išdalykite iškarpas iš žurnalų ir laikraščių, kuriose pavaizduoti žinomi žmonės. Paprašykite kiekvienos grupės išrinkti vieną nuotrauką iš visų, kurią jie pristatytų konkursui „Pats puikiausias žmogus pasaulyje“. Paašškinkite jiems, kad žodis „puikus“ reiškia daugiau, nei paprasčiausiai gražus. Jie turi išrinkti šį žmogų pagal išorinį patrauklumą, jo dvasingumą, charakterio bruožus, inteligentiškumą. Kiekvienos grupės atstovai turi įvardyti žmogų, kurį jie pasirinko, ir pritvirtinti jo nuotrauką prie lentos.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kodėl jūs pasirinkote šį žmogų? Ar jūs norėtumėte būti išrinktas dėl tų pačių priežasčių? Kodėl? Kokiais standartais vadovaujasi Dievas, pasirinkdamas Savo tarnus? (Jis ieško žmonių, kurie nori vykdyti tai, ko Jis iš jų prašo, ir tiki, kad yra galima net tai, kas neįmanoma.

Pasakykite:

– Mūsų įsimintina eilutė kalba apie tai, kad Dievas išsirinko kiekvieną iš mūsų asmeniškai. Kartu perskaitykite 2 Tes 2, 13. (Duokite vaikams laiko surasti ir kartu su jumis perskaityti įsimintinę eilutę).

Atminkite: Mes garbiname Dievą, nes Jis mus išsirinko ir pavadino Savais.

B. „Pati geriausia žinia“

Paruoškite kaip galima daugiau šių daiktų: piešimo reikmenis, įrašus darantį magnetofoną ir kasetę, videomagnetofoną, kompiuterį, muzikinius instrumentus.

Susitarkite, kad prie kiekvieno „įrašus darančio“ centro būtų vienas suaugęs pagalbininkas (videokamera, kompiuteris, muzikinis centras).

Paklauskite:

– Kokią pačią geriausią naujieną jūs kada nors išgirdote? Kokiu būdu jūs apie ją sužinojote? (Paraginkite mokinius atsakinėti ir aptarti).

Pasakykite:

– Šiandien jūs turite šansą šią žinią užrašyti šių prietaisų pagalba. Paklauskite vaikų, prie ko jie norėtų padirbėti, o po to savo nuožiūra padalykite juos į grupes. Įsitikinkite, kad padėjėjai sudarė eilę, kad įrašytų kiekvieno mokinio žinią. Suteikite laiko limitą ir sekite, kad niekas nepažeistų grafiko. Tegul kiekviena grupė pristato savo prezentacijas visai klasei.

Pasikeitimas nuomonėmis:

Paklauskite:

– Kodėl savo žinią užrašyti jūs nusprendėte būtent tokiu būdu? (Man geriau žinomas ar patogesnis šis būdas, tai pats greičiausias įrašymo būdas, tai pats įdomiausias metodas ir t.t.). Jeigu jūs galėtumėte išsirinkti žmogų, kuris greitai išplatintų jūsų žinią, ką jūs išsirinktumėte? Kodėl? Ar panašūs jūsų skelbėjo kriterijai į tuos kriterijus, kuriuos naudoja Dievas, pasirinkdamas mus?

Pasakykite:

– Kartu perskaitykime įsimintiną eilutę (2 Tes 2, 13). (Duokite vaikams laiko surasti ir kartu su jumis perskaityti įsimintiną eilutę).

Atminkite: Mes garbiname Dievą, nes Jis mus išsirinko ir pavadino Savais.

Malda ir šlovinimas (15 – 20min)

Draugiškas bendravimas

Papasakokite apie vaikų džiaugsmus ir sunkumus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Jiems leidus, papasakokite apie jų atradimus, kuriuos jie padarė per savaitę, tyrinėdami Bibliją. Pažymėkite jūsų mokinių gimtadienius, neįprastus įvykius arba pasiekimus. Visus vaikus pasveikinkite šiltais žodžiais.

Giesmių giedojimas

Pagiedokite kalėdines giesmes. Suraskite jų kaip galima daugiau, kad kiekvieną savaitę būtų galima giedoti vis naują giesmę.

Misijos žinios

Pasinaudokite misionieriškais pasakojimais, kokius turite.

Aukų surinkimas

Paruoškite mažą dėžutę, apklijuotą spalvotu popieriumi, su žodžiais „Dėkingumo dovana“.

Šią dėžutę naudokite visą mėnesį.

Paklauskite:

– Ką jums norisi padaryti, kai norite kam nors atsidėkoti? (Padėkoti, padovanoti dovaną, padaryti ką nors gero ir kt.)

Pasakykite:

– Šia pamoka mes galime atnešti savo dovanas kaip dėkingumo ženklą Dievui už tai, kad Jis mums atidavė patį brangiausią, ką Jis turėjo. Šiandien mes galime pasitarnauti Dievui, atnešdami Jam savo dėkingumo dovanas.

Malda

Surinkite vaikus į ratą.

Pasakykite:

– Mes garbiname Dievą, kai meldžiamės. Kokie jausmai jus pripildo, kai galvojate apie tai, jog Dievas išsirinko ir atpirko jus Savo gyvybės kaina? Jūs galite apie savo jausmus Jam papasakoti maldoje. Pavyzdžiui, po to, kai aš pasakysiu: „Brangus Viešpatie, mes lenkiamės prieš Tave, ir šiandien mūsų širdis prisipildžiusi...“ kiekvienas iš jūsų gali pasakyti vieną žodį, nusakantį jūsų jausmus, pavyzdžiui: laimės, palaimos ir t.t (Baikite malda, jeigu pauzė tarp vaikų žodžių per ilgai užsitęs).

2. Atsiverskime Bibliją (15 – 20min)**Pasakykite:**

– Kiekvienas iš mūsų buvome pasirinkti Dievo, ir mes visi atliekame svarbų vaidmenį Jo plane. Šiandien mes tyrinėsime istoriją apie tai, kaip Dievas išsirinko Mariją, kad ji įvykdytų labai svarbią misiją – taptų Dievo Sūnaus motina.

Biblijos pasakojimo tyrinėjimas

Paruoškite Biblijas, išsirinkite tris mokinius pantomimais.

Išrinkite tris pačius judriausius mokinius ir jų paprašykite pantomimos būdu suvaidinti Marijos ir Gabrielio dialogą, taip pat Marijos ir Elzbietos dialogą, panaudojant gestus ir veido mimikas. Tegul kas nors iš likusių mokinių garsiai perskaito istoriją, užrašytą Evangelijoje pagal Luką 1, 26 – 56. Visi kiti vaikai tegul įdėmiai klausosi ir žiūri.

Pasakykite:

– Angelas Gabrielius pasakė Marijai, „kad ji rado malonę pas Dievą“, kitais žodžiais tariant, Viešpats maloningas jai. Po to jis pasakė, kad ji nebijotų.

Paklauskite:

– Ką jūs jaustumėte, jeigu kas nors iš pradžių jums pasakytų kažką malonaus ir gero, o po to saktų „nebijok“ arba „nesijaudink“? (Būtum sunerimęs ir išsigastum, nes manytum, kad tas žmogus bando sušvelninti tai, kas seks po to). Kaip angelas sužinojo,

kad Marija buvo sunerimusi? (Pažvelgęs į jos sunerimusį veidą). Kaip jūs manote, ko ji išsigando? Ką, jūsų nuomone, iš to, ką jai pasakė Gabrielius, Marijai buvo sunkiausia suprasti? (Kaip ji gavo Dievo palankumą; kaip ji pastos neištekėjusi; kuo bus jos Sūnus; kaip tai paaiškinti žmonėms, ypatingai Juozapui ir jo giminaičiams). Ką apie Marijos charakterį mums sako jos atsakymas? (žr. Lk 1, 38. Ji buvo kukli, gera, turėjo stiprą tikėjimą). Ką jūs atsakytumėte, jeigu būtumėte Marijos vietoje? Ką jūs atsakytumėte Dievui, jeigu Jis pasirodytų ir jums pasakytų, kodėl Jis jus pasirinko?

Pasakykite:

– Įdėmiai perskaitykite Marijos giesmę (Lk 1, 46 – 55).

Paklauskite:

– Už ką ir kodėl Marija šioje giesmėje šlovina Dievą? (Už tai, kad Jis ją išsirinko, nes tais laikais į moteris žiūrėjo kaip į daiktus; už Jo gailestingumą, jėgą, gerumą neturtingai mergaitei, juk į neturtingus žmones žmonės visada žiūrėjo iš aukšto; todėl, kad jos giesmė buvo pranašystė apie tai, kuo turi tapti jos Kūdikis). Jeigu jūsų paprašytų pagiedoti šlovės giesmę Dievui už tai, kad Jis jus pasirinko, apie ką jūs giedotumėte? Pažvelkite į 37 eilutę, kokie pavyzdžiai iš jūsų ar jūsų pažįstamo gyvenimo liudija apie tai, kad Dievui nėra nieko neįmanomo?

Pasakykite:

– Mūsų įsimintina eilutė kalba apie tai, kad Dievas išsirinko kiekvieną mūsų, kad atliktume kažkokį ypatingą tikslą.

Atminkite: Mes garbiname Dievą, nes Jis mus išsirinko ir pavadino Savais.

Biblijos tyrinėjimas

Paruoškite Biblijas.

Aptarkite panašumus ir skirtumus to, kaip angelas Gabrielius pasirodė Marijai, Juozapui ir Zacharijui. Tegul vaikai perskaito Mt 1, 18 – 24 ir Lk 1, 26 – 38.

Paklauskite:

– Kuo panaši ir kuo skiriasi Marijos ir Juozapo reakcija į angelo žinią?

Tegul dabar vaikai perskaito Lk 1, 13 – 17.

Paklauskite:

– Kuo Gabrieliaus žodžiai, kuriais jis kreipėsi į Mariją, skiriasi nuo žinios, kuria jis kreipėsi į Zachariją? Kas bendra tarp šių žinių? Mūsų įsimintina eilutė primena mums, kad mes taip pat esame Dievo išrinkti. Pakartokime ją. O kaip mes atsiliapiame į Dievo kvietimą?

Atminkite: Mes garbiname Dievą, nes Jis mus išsirinko ir pavadino Savais.

3. Pamokos pritaikymas (10 – 15min)

Situacija.

Pasakykite:

– Mokyklos direktorius pasikviečia jus į savo kabinetą. „O ne! Ką tokio aš padariau?“, – galvojate jūs, eidamas link kabineto. Jūsų rankų delnai sudrėksta. Jūs truputį atsipalaiduojate, kai pamatote, kad direktoriaus laukiamajame jums visi šypsosi. Po penkių minučių direktoriaus sekretorė įveda jus į kabinetą. Uždarydama duris, ji šnibžda: „Sveikinu“. Anksčiau, nei jūs spėjate pagalvoti, ką tai galėtų reikšti, mokyklos direktorius draugiškai jums paspaudžia ranką ir priveda prie nepažįstamos moters. Ji praneša, kad išsirinko jus tam, kad pristatytumėte savo mokyklą miesto renginyje „Kova su narkotikais“. Jums teks kalbėti prieš tūkstantinę auditoriją. Apstulbintas jūs išeinatė iš kabineto.

Pasikeitimas nuomonėmis**Paklauskite:**

– Kokia būtų pirmoji jūsų reakcija į tokį pranešimą? Ar priimsite šį pasiūlymą? Kam jūs apie tai papasakosite?

Pasakykite:

– Dievas sukūrė mus Sau. Mes priklausome Jam, tad kad ir ką bedarytume ir kur mes beeitume, visur ir visada mes atstovaujame Viešpačiui. Jis pažada, kad niekada mūsų nepamirš ir nepaliks. Už tai mes esame ir turime būti Jam dėkingi.

Atminkite: Mes garbiname Dievą, nes Jis mus išsirinko ir pavadino Savais.

4. Krikščioniškas gyvenimas (10 – 15min)**„Pasidalijant suvenyrais“.**

Paruoškite įvairių suvenyrų.

Iš anksto susitarkite su Sabatos mokyklos jaunesnės vaikų grupės mokytoju, kad jūsų mokiniai galėtų nueiti į jų klasę. Kiekvienas mokinys iš jų turi išsirinkti vaiką ir su juo pažaisti (nupiešti piešinuką, papasakoti istoriją, pagiedoti giesmę ar pan.) Prieš išeidami, mokiniai turi kiekvienam vaikučiui padovanoti nedidelį suvenyrą. Po to tegul vaikai sugrįžta į savo klasę.

Pasikeitimas nuomonėmis**Paklauskite:**

– Kaip sureagavo mažyliai, kai jūs priėjote būtent prie jų? Kokiais kriterijais jūs naudojotės išsirinkdami mažylį? Ar panašūs jūsų kriterijai į Dievo kriterijus, kai Jis pasirenka mus? Kokia turi būti mūsų reakcija, kai Jis mus pasirenka?

Atminkite: Mes garbiname Dievą, nes Jis mus išsirinko ir pavadino Savais.

Pabaiga

Maldoje paprašykite Dievo prisiliesti prie kiekvieno mokinio širdies, kad šią savaitę kiekvienas jų galėtų pajauti, kad jie yra Dievo išrinkti.

10 pamoka

Planų pasikeitimas

Mes šloviname Dievą už didžiausią Jo dovaną

Šlovinimas

Įsimintina eilutė: „Su aušra atskleisk man Savo ištikimąją meilę, nes Tavimi pasitikiu. Parodyk man kelią, kuriuo turiu eiti, nes į Tave keliu širdį“ (Ps 143, 8).

Tekstai tyrinėjimui: Mt 1, 18 – 25; SDA Biblijos komentarai (5t., 282 – 286 psl.)

Pamokos užduotys: Po pamokos tyrinėjimo vaikai turi:

- žinoti, kad Dievas šiandien į juos kreipiasi taip pat realiai, kaip Jis kreipėsi į Juozapą;
- jausti pasitikėjimą Dievu, nes Jis jiems atskleidžia Savo planą šiai dienai;
- pasistengti suprasti ir įvykdyti tai, ką Dievas nori, kad jie atliktų.

Pagrindinė mintis: Mes garbiname Dievą, kai pasitikime Jo planais mūsų gyvenimui.

Trumpa Biblijos istorijos apžvalga:

Juozapas sužinojo, kad jo nuotaka Marija yra nėščia. Jis nusprendė nutraukti sužadėtuves ir negarsinti to, kas nutiko. Bet anksčiau, nei jis tai padarė, jam sapne pasirodė angelas ir pasakė, kad Marija turės Kūdikį iš Šventosios Dvasios ir kad Juozapas turi ją (Mariją) vesti. Angelas Juozapui pranešė, kad Marija pagimdys Sūnų, kuris „išgelbės Savo žmones iš jų nuodėmių“. Po to angelas pasakė, kad Kūdikį reikia pavadinti Jėzumi.

Tai – pamoka apie šlovinimą!

Pasakodamas apie Jėzaus gimimą, Matas nurodo, kad šis įvykis buvo Iz 7, 14 pranašystės išsipildymas, kurioje išpranašauta, kad mergaitė pagimdys Sūnų, kurį pavadins Emanueliu. Šiandien Viešpats taip pat kreipiasi į mus per Savo Žodį ir kalbasi

su mumis per Savo stebuklingus darbus. Mes išreiškiame savo pagarbą Dievui, kai pasitikime Jo žodžiu.

Papildoma medžiaga mokytojams:

„Bibliniais laikais sužadėtuvių turėjo beveik tokią pačią galią, kaip ir vestuvės. Sužadėtuvių ceremonija vykdavo taip: prieš liudininkus jaunikis nuotakos tėvui mokėjo už tą išpirką. Šią išpirką dar kitaip vadino „mochar“. Ši apeiga buvo teisėtas dviejų jaunu žmonių sąjungos patvirtinimas. Įprastai vestuves šventė praėjus metams po sužadėtuvių. Visus metus jaunuoliai buvo laikomi vyru ir žmona, todėl sužadėtuvių nutraukimas prilygo skyryboms.“ (Iliustruotas žodynas „Biblija ir jos laikmetis“, Plizantvilis, Niujorkas, asociacija „Riderz Laidžest“, 1997m., 122 psl.).

Kokios situacijos mano gyvenime reikalauja didesnio pasitikėjimo Dievu? Kaip aš galiu pasitikėti Jo planu man šiandieną? Kaip aš galiu pašlovinti Dievą už tai, kad Savo planuose Jis ruošia man tai, kas geriausia?

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus, įeinančius į klasę. Pasidomėkite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius sunkumus jie patyrė, kokie džiaugsmai juos aplankė. Paklauskite, kas iš jų galėjo surasti ir pasiklausyti „Magnifikatą“. Ar bandė kuris(i) nors iš jų sukurti savo muziką šiai giesmei?

Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti pamokoje.

1. Aktyvus pasiruošimas (10 – 15 min)

Išsirinkite vieną arba daugiau užsiėmimų, kurie geriausiai tinka jūsų bendruomenės sąlygoms.

A. „Sapnas, panašus į tikrovę“

Pasiūlykite vaikams susiskirstyti į poras ir pasikalbėti apie savo planus, kurie jiems atrodė tokie realūs, kad jie negalėjo suprasti, tai sapnas ar tikrovė. Duokite po dvi minutes kiekvienam mokiniui (jūs galite duoti signalą, kada baigti aptarimą). Po to paprašykite norinčiuosius atsistoti ir papasakoti savo sapną likusiems vaikams.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kodėl šis sapnas mums įsiminė? (Jis buvo realus, gąsdinantis ir t.t.). Ką jūs jautėte, kai nubudote? Ar buvo nuojauta, kad šis sapnas jums kažką praneša? Ar jūs tikite, kad Dievas gali su jumis kalbėtis per sapną? Kokiu dar būdu Dievas gali su jumis kalbėtis? (Per Savo Žodį, per aplinkybes, atsakydamas į maldas, per kitų žmonių patarimus).

Pasakykite:

– Mūsų įsimintina eilutė kalba apie tai, kad mes galime paprašyti Dievo nurodyti mums mūsų gyvenimo kelią. Perskaitykime Ps 143, 8.

Atminkite: Mes garbiname Dievą, kai pasitikime Jo planais mūsų gyvenimui.

B. „Pasitikint vienas kitu“

Paprašykite vaikų susiskirstyti į grupes po keturis žmones. Du gaudys, vienas grius, vienas stebės (jeigu jūsų grupė maža, tegul vaikai paeiliui atlieka šias roles). Gaudytojai turi stovėti veidu vienas į kitą, stipriai susikabinę rankomis, kad galėtų sugauti tą, kuris grius. Trečias dalyvis, sukryžiuavęs ant krūtinės rankas, nugara griūva į gaudytojų rankas. Stebėtojo rolė – stebėti žaidimo dalyvių reakciją, ypač griūvančiojo.

Pasikeitimas nuomonėmis**Paklauskite stebėtojų:**

– Nupasakokite, kokios buvo veido išraiškos vaikų, kai jie krito? Kai gaudytojų rankos jautė sugaunančios krentantį, kaip jūs manote, apie ką jie galvoja? Apibūdinkite veido išraiškas tų vaikų, kurie gaudė. Ką, jūsų nuomone, jie jautė? Ką jūs jautėte kaip stebėtojai, kai jūsų draugai griuvo? Kai juos sugriebdavo?

Paklauskite visų:

– Kas šią užduotį darė sunkia? (Nepasitikėjimas, kad tavęs nesugaus; baimė ir t.t.) O kas palengvino šią užduotį? (Tai, kad gaudytojai buvo draugai; tai, kad tokius pratimus jau darėte anksčiau ir t.t.) Kaip jūs manote, kokį vaidmenį šiame pratime vaidintų Dievas: gaudytoją, griūnantį ar stebėtoją? Paaiškinkite, kodėl? Kokiame vaidmenyje jūs jaustumėtės saugiausiai? Kodėl? Kaip jūs manote, kodėl sunku pasitikėti kitais žmonėmis? (Išklausykite visus atsakymus). Kodėl kartais sunku pasitikėti Dievu? (Nes mes Jo nematome; mes neturime asmeninių patyrimų; mes nežinome, kaip Jis elgiasi ir pan.) Ps 4, 6 antroje dalyje sakoma: „Pasitikėkite Viešpačiu“. Juozapas, žemiškas Jėzaus tėvas, ir Marija savo gyvenime turėjo pasitikėti Dievo planu.

Atminkite: Mes garbiname Dievą, kai pasitikime Jo planais mūsų gyvenimui.

Malda ir šlovinimas (15 – 20min)**Draugiškas bendravimas**

Papasakokite apie vaikų džiaugsmus ir sunkumus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Jiems leidus, papasakokite apie jų atradimus, kuriuos jie padarė per savaitę, tyrinėdami Bibliją. Pažymėkite jūsų mokinių gimtadienius, neįprastus įvykius arba pasiekimus. Visus vaikus pasveikinkite šiltais žodžiais.

Giesmių giedojimas

Toliau giedokite kalėdines giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite misionieriškais pasakojimais, kokius turite.

Aukų surinkimas

Naudokite dėžutę padėkos aukoms.

Pasakykite:

- Pranašo Malachijo knygoje Dievas pasakė, kad pagal Jo planą mums, mes turime atiduoti savo dešimtines ir aukas tarnavimui Jam. Nepaisant to, kad kartais mums gali būti sunku vykdyti šį planą, jeigu mes pasitikime Dievu ir esame tikri, kad Jis pasirūpins visais mūsų poreikiais, mes taip pat garbiname Jį.

Malda

Pasakykite:

– Juozapas pasitikėjo Dievu, nors suprato, kad tai, apie ką kalba Dievas, žmogaus akimis žiūrint yra neįmanoma. Maldos metu aš vardysiu mūsų gyvenimo sferas ir jeigu jūs šioje srityje norite pasitikėti Dievu, sakykite: “Aš patikiu tai Tau“. (Maldoje jūs galite paminėti mokslą, vaikų ateitį, jų namus, šeimą, draugus, jų talentus ir hobi. Išvardykite viską, kas tinka jūsų mokiniams).

2. Atsiverskime Bibliją (15 – 20min)

Paklauskite:

– Ką jūs planuojate daryti, kai po pamaldų grįšite į namus? Ar jūs eisite pietauti, pasivaikščioti ar į svečius pas savo draugą? O kas atsitiktų, jei netikėtai jums pasakytų, kad visi jūsų planai keičiasi? O kas, jei viskas, ko jūs siekėte ir troškote, staiga tapo neįmanoma? Kaip jūs tuomet jaustumėtės?

Pasakykite:

– Juozapas ir Marija, apie kuriuos mes šiandien kalbėsime, turėjo daugybę planų ateičiai, bet Dievo angelas juos staiga pakeitė.

Biblijos pasakojimo tyrinėjimas

Paruoškite Biblijas, Biblijos žodynus, žinynus, piešimo reikmenis, popierių.

Tegul vaikai garsiai perskaito Mt 1, 18 – 25. Po to, susiskirstę į poras arba grupes, tegul vaikai išrenka vieną iš užduočių, užrašytų lentoje (iš anksto lentoje užrašykite užduotis, kurias jūs laikote tinkamiausiomis jūsų grupei):

* Nupieškite vėliavą, ant kurios būtų užrašyta pagrindinė pamokos mintis ir pavaizduotas pasitikėjimo simbolis.

- * Parašykite giesmę apie pasitikėjimą Dievu. Išmokite ją su visa klase.
- * Sugalvokite žaidimą, kuris mokytų pasitikėjimo kitais. Sužaiskite jį grupėje, o po to parodykite jį klasei.
- * Išstudijuokite sužadėtuvių apeigas bibliniais laikais ir suskaičiuokite, kiek kainuotų jaunosios išpirka („mochar“) dabartiniais pinigais.
- * Parašykite eilėraštį, kuriame Juozapas atsako Marijai, angelui arba Dievui. Duokite vaikams laiko darbui. Tegul kiekviena grupė visai klasei pademonstruoja tai, ką padarė.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kokį sunkų sprendimą turėjo priimti Juozapas? (Kaip išsiskirti su Marija, neužtraukiant jai negarbės ir nepastumiant jos į mirties grėsmę). Kokią žinią angelas pranešė Juozapui? (Marijos Kūdiki pradėtas iš Šventosios Dvasios ir Jis yra Mesijas). Kaip jūs manote, kodėl Dievas nusprendė į Juozapą kreiptis sapne? (Išklausykite visus atsakymus: jis galėjo išsigąsti angelo, sapnas iš jo reikalavo ypatingo tikėjimo ir t.t.)

Pasakykite:

– Jeigu Juozapas iki šio įvykio nebūtų turėjęs artimų santykių su Dievu, Viešpats nebūtų galėjęs patikėti jam tapti Jėzaus žemiškuoju tėvu. Juk Juozapas paprasčiausiai galėjo ignoruoti šį sapną. Mūsų įsimintina eilutė Ps 143, 8 aprašo tuos santykius, kurie tikriausia buvo tarp Juozapo ir Dievo. Dar kartą pakartokime jį. Kaip Juozapas parodė, kad jis pasitiki Dievu? (Jis viską padarė taip, kaip pasakė angelas). Tuo, kad Juozapas vykdė Dievo planą, jis išreiškė savo pagarbą Jam.

Atminkite: Mes garbiname Dievą, kai pasitikime Jo planais mūsų gyvenimui.

Biblijos tyrinėjimas

Paruoškite Biblijas.

Pasakykite:

– Dar kartą perskaitykime įsimintiną eilutę (Tegul kas nors perskaito Ps 143, 8). Įsivaizduokite Juozapą, rytą tariantį šios psalmės žodžius, kai jis mąstė apie sapną, matytą praeitą naktį. Suraskime kitas eilutes, kalbančias apie tarpusavio pasitikėjimą, kuris gali būti tarp mūsų ir Dievo.

Tegul norintieji suranda šias eilutes ir jas garsiai perskaito: Ps 20, 7; 32, 8 – 10; 56, 4–5.12. Kiekvieną atskirą tekstą aptarkite su vaikais.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite (perskaitę Ps 20, 7):

– Kuo šiandien žmonės linkę pasitikėti labiau, nei Dievu? Jeigu pasitikėjimas Dievu – Jo garbinimo būdas, tai kokius įsakymus mes sulaužome, kai Juo nepasitikime? (Pirmąjį ir antrąjį: neturėk kitų dievų ir negarbink stabų, Iš 20, 3 – 5). Kaip vadinasi garbinimas kažko kito, bet ne Dievo? (Stabmeldystė). Kokiu būdu pasitikėjimas Dievu yra Jo garbinimas? (Pasitikėdami Dievu mes išreiškiame Jam pagarbą; tuo mes parodome, kad Juo tikime ir t.t.)

Paklauskite (perskaite Ps 32, 8 – 10):

– Kodėl psalmistas mus perspėja, kad nebūtume panašūs į mulą arba arklį? (Šie gyvuliai stiprūs, bet užsispyrę). Kam reikalingi žąslai? (Jie padeda valdyti gyvulį, kad jis eitų reikiama kryptimi). Kokiu būdu Dievo meilė nuolatos supa mus? (Jis duoda mums gyvybę ir visa tai, kas yra gera mūsų gyvenime).

Paklauskite (perskaite Ps 56, 4–5.12):

– Ko žmonės bijo? (Stichinių nelaimių, ligų, mirties, pavojų, kitų žmonių ir t.t.) Kaip mes galime parodyti, kad pasitikime Dievu, kai mums baisu? Kodėl taip svarbu Juo pasitikėti?

3. Pamokos pritaikymas (10 – 15min)

„Planų pasikeitimas“

Paruoškite du vokus, popieriaus juosteles, dėžutę. Iš anksto paruoškite voką su užrašu: „Mano planai“. Į dėžutę įdėkite atvirukus arba popieriaus juosteles, ant kurių užrašytos šios situacijos:

1. Kitais metais aš planuoju vykti mokytis į užsienį.
2. Šiandien po pietų aš noriu aplankyti savo geriausią draugą.
3. Kai mano vyresnioji sesuo išvažiuos, aš turėsiu savo kambarį.
4. Aš noriu savo draugui pasiūlyti per pamaldas sėdėti šalia manęs.
5. Aš planuoju vasarą užsidirbti pinigų dviračiui.
6. Į savo gimtadienį noriu pasikviesti tris geriausius savo draugus.

Į antrą voką su užrašu „Planų pasikeitimas“ įdėkite popieriaus juosteles su tokiu turiniu:

1. Jūsų tėtis prarado darbą, todėl jūs negalėsite važiuoti mokytis į užsienį.
2. Jūsų draugą jau pakvietė pietums kažkas kitas, tad jums teks praleisti dieną su savo mažuoju broliuku.
3. Dėl šeimyninių problemų jūsų pusbrolis ar pusseserė turėjo išeiti iš namų ir šiais metais gyvens kartu su jumis jūsų kambaryje.
4. Vienas iš svečių buvo toks vienišas per pamaldas, kad jūs pakvietėte jį atsisėsti šalia jūsų.
5. Jūs sužinojote apie misionierišką projektą, kuriam reikia medžiaginės pagalbos, ir jūs atidavėte šiam projektui visus pinigus, uždirbtus dviračiui.

6. Neseniai jūsų name apsigyveno naujas kaimynas. Jis – jūsų bendraamžis ir jūsų mama pakvietė jį į jūsų gimtadienį.

Padalykite klasę į dvi grupes. Tegul viena grupė paima visas situacijas iš pirmojo voko, o antra – iš antrojo. Tegul mokinys, kuriam teko „Mano planas, situacija Nr.1“ perskaitys savo situaciją, po to tegul perskaitys mokinys, kuriam teko situacija „Planų pasikeitimas, situacija Nr.1“. Trumpai aptarkite teigiamus ir neigiamus pasikeitusios situacijos momentus. Tęskite, kol aptarsite visas šešias situacijas.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kaip planų pasikeitimas gali tapti Dievo palaima? (Mums atsivėrė daugiau galimybių tarnauti Dievui ir kitiems žmonėms ir t.t.) Kodėl mums kartais sunku sutikti su tokiais pasikeitimais? Kas mums padeda? Kokia nauda iš to, kad mes vadovausimės Dievo planais savo gyvenime? (Mums jau nebereikia jaudintis. Jūsų širdyje – ramybė ir džiaugsmas. Mes esame laimingi žinodami, kad vykdome Dievo valią. Mes gyvename tarnavimo ir Dievo garbinimo gyvenimą.)

4. Krikščioniškas gyvenimas (10 – 15min)

Paruoškite angelų figūrėles kiekvienam mokiniui, žirkles, piešimo reikmenis.

„Mano gyvenimas. Dievo planas“

Išdalykite paveikslėlius su angelo atvaizdu, žirkles ir piešimo reikmenis.

Paprašykite vaikų paveikslėlio apačioje užrašyti įsimintiną eilutę. Jie gali nuspalvinti angelą, jei tik nori. Paprašykite jų melstis šią savaitę tam, kad sužinotų, koks Dievo planas jų pačių gyvenimams. Pasiūlykite jiems pasirinkti kurį nors iš savo draugų, su kuriuo jie galėtų kartu dėl to melstis.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Kaip mes galime sužinoti Dievo planą mūsų gyvenimui? (Iš Biblijos, klausydamiesi kitų žmonių patarimų, per aplinkybes, per pamokslus ir t.t.)

Pasakykite:

– Gyvenimo aplinkybės gali būti atsakymais, kuriuos mums duoda Dievas, kai mes leidžiame Jam veikti savo gyvenime, o ne bandome užbėgti į priekį. (Pavyzdžiui, jūs susirgote ir meldžiate išgydymo. Jūs taip pat meldžiatės, kad Dievo valia išsipildytų jūsų gyvenime. Užuoat pasveikus, jums darosi blogiau ir jūs atsiduriate ligoninėje. Ten palatos kaimynui pasakojate apie Dievo meilę. Jis papasakoja apie tai savo šeimai. Jo giminaičiai susidomi tiesa ir nori tyrinėti Bibliją. Po metų jie pakrikštijami.) Kodėl mes turime stengtis vykdyti Dievo planą savo gyvenime? Kokia iš to gali būti nauda, jeigu mes

papasakosime savo draugams apie šį principą? (Taip mes galime juos supažindinti su Dievu).

Atminkite: Mes garbiname Dievą, kai pasitikime Jo planais mūsų gyvenimui.

Pabaiga

Maldoje paprašykite, kad Viešpats visada su meile vestų kiekvieną iš jūsų mokinių tuo keliu, kurį Jis jiems paruošė.

11 pamoka

Džiaugsmas man ir tau

Mes šloviname Dievą už didžiausią Jo dovaną

Šlovinimas

Įsimintina eilutė: „Piemenys grįžo atgal, garbindami ir šlovindami Dievą už visa, ką buvo girdėję ir matę, kaip jiems buvo paskelbta“ (Lk 2, 20).

Tekstai tyrinėjimui: Lk 2, 1 – 20; E.Vait „Su meile iš Dangaus“ 18–21psl.

Pamokos užduotys: Ištyrinėję pamoką, vaikai turi:

- žinoti, kad Jėzaus gimimas – didžiulio džiaugsmo priežastis;
- dėkoti Dievui už Jo didžiulę dovaną;
- priimti Jėzų kaip savo Gelbėtoją ir Jį garbinti.

Pagrindinė mintis: Jėzaus gimimas – didžiulis džiaugsmas mums.

Trumpa Biblijos pamoks apžvalga:

Imperatoriaus Augusto įsakymu Marija ir Juozapas išsirusė ilgon kelionėn į Betliejų. Jie vėl pamatė Dievo ranką savo gyvenime, juk Jėzus gimė Betliejuje, Dovydo mieste, būtent ten, kur pagal pranašystę turėjo gimti Mesijas. Niekas nenorėjo priimti nakvynei šios neturtingos poros, bet galų gale jie surado šiokią tokią prieglaudą tvarte.

Nei draugai, nei giminės neatėjo pasveikinti Juozapo ir Marijos su Kūdikio gimimu, tačiau angelai ir piemenys pašlovino Dievą dėl Jo Sūnaus gimimo.

Tai – pamoka apie šlovinimą!

Kokiomis priežastimis, žymiai svaresnėmis, nei tai, kad Jis išgelbėjo mus ir atidavė Savo gyvybę už mus, mes turime vadovautis, garbindami Jėzų? Jeigu mes pilni dėkingumo Dievui, tai viskas, ką mes darome, yra Jo garbinimas.

Papildoma medžiaga mokytojams:

„Savo gyvenimu ir mirtimi Kristus atstatė tai, kas nuodėmės buvo sugriauta. Dar daugiau, šėtonas turėjo tikslą amžiams atskirti Dievą ir žmogų, bet per Kristų mes tapome dar artimesni Dievui, nei iki savo puolimo. Priimdamas žmogišką prigimtį, Gelbėtojas susiejo Save su žmonija nepertraukiamu saitū. „Dievas taip pamilo pasaulį, kad atidavė Savo Viengimį Sūnų“ (Jn 3, 16). Dievas atidavė Jį ne tik dėl to, kad Jis nuplautų mūsų nuodėmes ir paaukotų Save už mus. Jis atidavė Jį puolusiai žmonijai visiems laikams... Ir amžinai atpirktieji vaikščios Dievo šviesoje ir šlovins Jį už neapsakomą dovaną... „Emanuelis, Dievas su mumis“. (E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 5–17 psl.)

Ką Kristus padarė dėl manęs? Kokie jausmai kyla manyje, kai aš suprantu, kad Kristus nusprendė amžiams susieti Savo likimą su manuoju? Už ką aš norėčiau pašlovinti Viešpatį šiandien?

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus, įeinančius į klasę. Pasidomėkite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius sunkumus jie patyrė, kokie džiaugsmai juos aplankė. Paklauskite, kas iš jų šią savaitę tyrinėdami pamoką surado panašumų ir skirtumų tarp Juozapo sapno ir angelo žinios Marijai, o taip pat palygino jų reakciją, išgirdus žinią? Kas pagalvojo apie tai, kaip Dievo meilė apsupa jo šeimą?

Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti pamokoje.

1. Aktyvus pasiruošimas (10 – 15 min)

Išsirinkite vieną arba daugiau užsiėmimų, kurie geriausiai tinka jūsų bendruomenės sąlygoms.

A. „Kalėdinė istorija“

Paruoškite dėžutę, kalėdinius atributus: įvyniojamąjį popierių, vystyklus, akmenį, batus, truputį šieno, paveikslėlį su viešbučio atvaizdu, suvenyrus ir t.t.

Į dėžutę sudėkite daiktus, kurie asocijuojasi su Kalėdomis ir su Jėzaus gimimo istorija. Paprašykite savanorio ištraukti vieną daiktą iš dėžutės.

Paklauskite:

– Kaip šis daiktas asocijuojasi su Jėzaus gimimo istorija? Kokią dvasinę prasmę mes galime įžvelgti šiame daikte? (Jeigu mokiniams bus sunku atsakyti, padėkite jiems. Pavyzdžiui, Kūdikėlis Jėzus buvo suvystytas vystyklais, Jėzus susiejo Savo gyvenimą su mūsų, nes gimė kaip žmogus, toks pat, kaip mes. Netgi amžinybėje Jame išliks žmogiškasis atvaizdas (žr. Papildoma medžiaga mokytojams).

Tęskite, kol apžiūrėsite visus daiktus.

Pasikeitimas nuomonėmis**Paklauskite:**

– Kokio daikto dvasinė prasmė jums patiko labiausiai? (Išklauskite atsakymus). Kokių būdu tokie kasdieniai daiktai padeda realiau įsivaizduoti istoriją apie Jėzaus gimimą? (Jie padeda mums suprasti, kad Jėzus gimė taip pat, kaip kiekvienas vaikas).

Pasakykite:

– Kartu suraskime ir perskaitykime įsimintiną eilutę, užrašytą Lk 2, 20. (Tegul vaikai atsiverčia ir garsiai perskaito šią eilutę). Piemenėliai, atėję pas Jėzų, pamatė tuos daiktus, kuriuos ką tik apžiūrinėjome mes. Tarp šių prastų daiktų jie pamatė Tą, kurio taip laukė ir troško pamatyti. Jie pamatė Dievo Sūnų. Piemenys pašlovino Dievą. Jūs turbūt jau daug kartų girdėjote šį pasakojimą, bet šiandien šioje senoje istorijoje pabandykite surasti sau naują džiaugsmingą žinią.

Atminkite: Jėzaus gimimas – didžiulis džiaugsmas mums.

B. „Lygiai toks pat, kaip mes“

Paruoškite popierių, šratinukus arba pieštukus.

Paklauskite:

– Kuris iš jūsų prisimenate save kūdikiu? Kuris iš jūsų mylite mažus vaikus? Jeigu jūs mylite vaikus, atsistokite prie manęs iš dešinės pusės. Jeigu jūs nemylite vaikų, atsistokite iš kairės pusės. (Jeigu niekas nenorės stovėti iš kairės pusės, paprašykite kurį nors iš vaikų suvaidinti šią rolę. Išdalykite popierių ir rašymo priemones). Prašau per minutę parašyti kiek galima daugiau priežasčių, kodėl žmonės myli arba nemyli mažų vaikų. Nugalės ta grupė, kuri nurodys daugiau priežasčių. Nustatykite vieną minutę, o paskui sustabdykite vaikus. Tegul jie perskaito tai, ką parašė. Paskelbkite nugalėtoją.

Pasikeitimas nuomonėmis

Dar kartą išvardykite priežastis, dėl kurių žmonės nemyli mažų vaikų.

Paklauskite:

– Kaip jūs manote, ar kai Jėzus buvo mažas, Jis buvo kaip visi vaikai? Ar darė Jis tai, dėl ko žmonės kartais nemyli mažylių? Ar manote, kad Jėzus taip pat verkė ir kad Jam taip pat reikėjo keisti vystyklius? (Taip, juk Jis buvo toks pat Kūdikis; Jis taip pat

reiškė Savo poreikius, kaip ir kiti vaikai; Jis augo ir vystėsi taip pat, kaip ir visi žmonės ir t.t.) Kodėl Jėzui buvo svarbu tapti tokiu Kūdikiu, kaip visi? (Išklauskite atsakymus. Jam buvo būtina patirti viską, ką patiriame mes, kad taptų mūsų Gelbėtoju). Kokie jausmai kyla, kai galvojate apie tai, kad Dievo Sūnus tapo paprastu žmogišku Kūdikiu? (Nuostaba, susižavėjimas, dėkingumas ir t.t.)

Pasakykite:

– Mūsų įsimintina eilutė kalba apie tai, kad piemenys pašlovino Kūdikelį Jėzų. Atsiverskime ir perskaitykime šią eilutę (Lk 2, 20) (Duokite vaikams laiko surasti ir perskaityti šią eilutę kartu su jumis). Piemenys, pamatę gimusį Kūdikį, apsidžiaugė.

Atminkite: Jėzaus gimimas – didžiulis džiaugsmas mums.

Malda ir šlovinimas (15 – 20min)

Draugiškas bendravimas

Papasakokite apie vaikų džiaugsmus ir sunkumus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Jiems leidus, papasakokite apie jų atradimus, kuriuos jie padarė savaite, tyrinėdami Bibliją. Pažymėkitą jų mokinių gimtadienius, neįprastus įvykius arba pasiekimus. Visus vaikus pasveikinkite šiltais žodžiais.

Giesmių giedojimas

Giedokite savo mėgstamiausias kalėdines giesmes.

Misijos žinios

Naudokitės įvairiais misionieriškais pasakojimais, kokius galite gauti.

Aukų surinkimas

Paruoškite dėžutę aukoms surinkti.

Pasakykite:

– Atneštos dovanos Evalgelijos skelbimui visame pasaulyje – tai vienas iš būdų, kuriuo mes galime pašlovinti Dievą už Jo pačią didžiausią dovaną – Jėzų Kristų.

Malda

Pasakykite:

– Šiandien maldoje mes dėkosime Dievui už tai, kad Jis atsiuntė į mūsų pasaulį Kristų, kuris tapo „vienu iš mūsų“.

2. Atsiverskime Bibliją (15 – 20min)

Kelioms minutėms įjunkite smegenų audrą.

Paklauskite:

– Kokie daiktai būtini kūdikiui? (Drabužėliai, vystyklai, sauskelnės, buteliukas, lovytė, pienas ir t.t.) Kas vyksta, kai gimusį kūdikį parsineša į namus iš ligoninės? (Skambina draugai, giminės atsiunčia sveikinimo atvirutes, atneša dovanų mamai ir kūdikiui, padeda motinai ruošti maistą kitiems šeimos nariams, ruošti namus, skalbtis ir t.t.) Šiandien mes pakalbėsime apie tai, kaip žmonės priėmė naujagimį Jėzų, o taip pat Mariją ir Juozapą.

Biblinio pasakojimo tyrinėjimas

Paruoškite popierių, pieštukus.

Perskaitykite Lk 2, 1 – 20 visi kartu. Tegul mokiniai išsiskaičiuoja nuo vieno iki penkių.

Pasakykite:

– Jūsų užduotis – perrašyti arba pavaizduoti šią istoriją vieno iš jos dalyvių vardu: piemens, angelo, Marijos, Juozapo arba Kūdikėlio Jėzaus. Pagalvokite, ką jūs pamatytumėte, išgirstumėte, prie ko jūs prisiliestumėte, jeigu būtumėte šių herojų vietoje. Tie, kurie išsiskaičiuojant gavo pirmuosius numerius – vaizduos šią istoriją piemens vardu, antrieji – angelo vardu, tretieji – Marijos vardu, ketvirtieji – Juozapo, penktieji – Kūdikėlio Jėzaus požiūriu.

Išdalykite vaikams popierių, rašymo priemones. Kai dalyviai baigs darbą, tegul pristato jį visai klasei.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

– Ką mes galime pasakyti apie Jėzaus gimimą? (Kokia to prasmė, tai buvo įprastas įvykis, bet kartu jis buvo unikalus ir džiaugsmingas tiems, kurie jo laukė ir priėmė). Kas darė šį įvykį įprastą? (Jėzus gimė kaip paprastas Kūdikėlis; Jo motina rūpinosi Juo; žmonės atėjo į Jį pažiūrėti; Jis gimė prastomis sąlygomis ir t.t.) O kas darė šį įvykį neįprastą? (Apie šį įvykį pranešė angelai; Jėzus buvo Auškčiausiojo Visatos Kūrėjo Sūnus). Kokius jausmus jautė giedantys angelai, kai gimė Jėzus? (Džiaugsmą, laimę, susižavėjimą). Ką jautė piemenys? (Išsigando, po to apsidžiaugė). Kaip į šį įvykį žiūrėjo žmonės, kurie girdėjo apie jį iš piemenėlių? (Su džiaugsmu, smalsumu, nuostaba, skeptiškai, priklausomai nuo to – jie laukė Mesijo ar ne). Kodėl kai kuriems ši žinia buvo itin džiaugsminga? (Kai kurie žmonės tyrinėjo pranašystes ir nekantriai laukė Mesijo). Ar šiandien žinia apie Jėzaus gimimą mums yra džiaugsminga?

Kartu perskaitykime Lk 2, 11, vietoj žodžių „Dovydo mieste“ įstatydami savo miesto pavadinimą. „Nes dabar mums (Panevėžyje, Kaune ar kt.) gimė Gelbėtojas, kuris yra Viešpats Kristus“. Ką Jėzaus gimimas šiandien reiškia mums? (Jis suteikia mums šansą kartu su Dievu atsидurti amžinybėje – tai didžiulio džiaugsmo šaltinis.)

Atminkite: Jėzaus gimimas – didžiulis džiaugsmas mums.

Biblijos tyrinėjimas

Pasiruoškite Biblijas.

Tegul vaikai perskaito šiuos tekstus apie šlovinimą: Ps 95, 6; 100, 2; Fil 2, 10–11.

Paklauskite:

– Kaip mes galime garbinti Jėzų? (Melsdamiesi atsiklaupę, giedodami Jam šlovės giesmes, kitiems liudydami apie Jį ir t.t.)

Pasakykite:

– Dar kartą perskaitykime Lk 2, 16–17 ir 20. Ypatingą dėmesį skirkite 20 eilutei. Tegul vienas arba du mokiniai perskaito šias eilutes.

Paklauskite:

- Kokių būdu piemenėliai pagarbino Jėzų? (Patys atėjo ir pažiūrėjo, papasakojo apie Jėzų kitiems, šlovino iš gyvė Dievą). Iz 40:9, 10 ir 52:7 užrašyta pranašystė apie tai, kaip džiūgaus žmonės, sužinoję apie Mesijo gimimą. Piemenėliai išpildė šią pranašystę ir mes taip pat galime ją išpildyti.

Tegul savanoriai suranda ir perskaito šiuos tekstus.

Atminkite: Jėzaus gimimas – didžiulis džiaugsmas mums.

3. Pamokos pritaikymas (10 – 15min)

Situacijos

Vaikams perskaitykite kiekvieną situaciją ir su jais aptarkite galimus atsakymus į jas.

- Jūs – medikas – mokslininkas. Išradote vaistus nuo vėžio. Kaip jūs paskelbsite apie savo atradimą?
- Jūs esate darbininkų brigadoje, kuri jūsų mieste užsiima labai svarbia užduotimi. Apie šios užduoties svarbą žino tik nedaugelis. Staiga jūs sužinote apie įvykį, kuris gali turėti labai rimtų pasekmių, bet niekas, išskyrus jus, nesupranta, kas vyksta. Kaip jūs apie tai papasakosite žmonėms?
- Jūsų sesuo pagimdė kūdikį. Ji sako, kad jam užaugus, jis taps visos žemės valdovu. Ar jūs ja tikite? Ką jūs jai pasakysite?
- Kažkas jums pasakė, kad vienas žymus žmogus apsistojo jūsų mieste. Jūs norėtumėte gauti iš jo autografą, bet kai jūs ateinate nurodytu adresu, surandate tik skurdų viešbutį. Kaip jūs pasielgsite?

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

- Kodėl žmonėms buvo sunku patikėti piemenėliais? (Jie buvo tik neturtingi piemenys, o naujiena buvo tokia, apie kurią turėjo skelbti patys įžymiausi Betliejaus

gyventojai). Kodėl buvo sunku patikėti tuo, kad Jėzus – pažadėtasis Mesijas? (Jis gimė skurdžioje šeimoje; jis buvo paprastas vaikas, niekuo neišsiskiriantis iš kitų vaikų). Kaip jūs manote, ar galėjo piemenėliai įtikinti žmones patikėti šia naujiena? (Tikriausiai galėjo, nes jie buvo nustebę ir džiaugsmingi; ten buvo žmonės, kurie taip pat skaitė pranašystes ir laukė Mesijo). Ar žinia apie Jėzaus gimimą ir šiandien yra džiaugsminga? (Jėzus Kristus vis dar mūsų gelbėtojas. Taip kaip vieną kartą Jis gimė, numirė ir prisikėlė, tai dabar kiekvienas žmogus gali priimti Jį ir gauti išgelbėjimą).

4. Krikščioniškas gyvenimas (10 – 15min)

Operacija „Rūpinimasis vaikais“

Iš anksto sužinokite stokojančių vaikų vardus. Paruoškite popierių ir rašymo priemones.

Sužinokite mažų vaikų vardus jūsų bendruomenėje arba jūsų vietovėje, kurie stokoja maisto, drabužių ir t.t. (Jei būtina, kreipkitės į socialinės rūpybos centrą jūsų apskrityje, ligonines, vaikų namus ar kitas įstaigas). Paprašykite vaikų sudaryti daiktų sąrašą, kuriuos jie galėtų atnešti kitą savaitę tam, kad juos atiduotų neturtingiems vaikams. Tegul vaikai pagalvoja apie tai, kaip geriau jie galėtų išdalinti šiuos daiktus stokojantiems.

Pabaiga

Pasimelskite už vaikus. Paprašykite, kad Dievas pripildytų kiekvieno jų širdis tokiu pat džiaugsmu, kokį patyrė piemenėliai, kai jie sužinojo apie Jėzaus gimimą.

12 Pamoka

Sapnai, kelionė ir žvaigždė

Mes šloviname Dievą už didžiausią Jo dovaną
Šlovinimas

Įsimintina eilutė: „ Viešpats visuomet bus tavo vadovas, ir sausros išdegintoje šalyje tave pasotins. Jis atnaujins tavo jėgas, ir tu būsi kaip laistomas sodas, kaip niekada neišsenkantis šaltinis“. Iz 58:11.

Tekstai tyrinėjimui: Mt 2:1 – 15; E. Vait „Su meile iš dangaus“ (65 – 67 psl., rusų k.)

Pamokos uždaviniai: Ištyrinėję pamoką vaikai turi: žinoti, kad Dievas ir šiandien veda Savo vaikus panašiai kaip Jis vedė Juozapą ir išminčius; norėti sekti Viešpaties vadovavimu; dėkoti Dievui už Jo vadovavimą jų gyvenime.

Pagrindinė mintis: Mes garbiname Dievą, kai sekame Jo vadovavimu.

Trumpa Biblinės istorijos apžvalga:

Rytų išminčiai, ieškodami gimusio Karaliaus, eina paskui nepaprastą žvaigždę į Jeruzalę. Valdovas Erodas sužino apie jų troškimą pagarbinti Naujagimį judėjų Karalių. Apsimesdamas, kad ir jis nori pagarbinti nepaprastą Kūdiki, jis prašo išminčių, kad grįždami jie užsuktų pas jį ir papasakotų apie Naujagimį. Po to, kai išminčiai surado Jėzų, Jį pagarbino ir padovanojo Jam aukso, miros bei smilkalų, Dievas sapne juos įspėjo neiti pas Erodą. Todėl jie kitu keliu pasuko link namų. Kai tik išminčiai išėjo, Dievas įspėjo Juozapą apie tai, kad Erodas ieško Naujagimio tam, kad Jį užmuštų. Marija ir Juozapas kartu su Jėzumi iškeliauja į Egiptą.

Tai – pamoka apie šlovinimą!

Išminčiai, Marija, Juozapas – jie visi gavo tikslus nurodymus iš Dievo. Niekas jų nevertė paklusti šiems nurodymams, jie tai darė savanoriškai. Sekdami Dievo vadovavimu, jie tarnavo Viešpačiui. Mes taip pat galime tarnauti Viešpačiui pakludami jo vadovavimui savo gyvenime.

Papildoma medžiaga mokytojams:

„Sapne išminčiai gavo Dieviškąjį nurodymą – nesusitikti su Erodu. Todėl, aplenkę Jeruzalę, jie iškeliavo į savo šalį kitu keliu...“

Juozapas taip pat sapne gavo nurodymą kartu su Marija ir Jėzumi bėgti į Egiptą... Juozapas tučtuojau pakluso, ir tam, kad būtų saugiau, į kelionę išvyko nakties metu...“

Šėtonas panaudojo visas savo jėgas, kad neleistų Dieviškosios šviesos apsigėrimo mūsų pasaulyje. Jis ėmėsi paties tobuliausio gudravimo, kad pražudytų Gelbėtoją, bet Tas, Kuris niekada nesnaudžia ir nemiega, budėjo prie Savo mylimojo Sūnaus... Ir per žinių dosnumą... Viešpats aprūpino Jėzaus šeimą lėšomis į Egiptą ir gyvenimui svetimose žemėse.“ (E. Vait „Su meile iš dangaus“ 64, 65 psl., rusų k.)

Ar aš tikiu, kad šiandien Viešpats kalba su žmonėmis taip pat, kaip senovėje? Ar aš tikiu, kad Jis kreipiasi į mane? Ar aš pasitikiu Viešpačiu taip stipriai, kad paklusčiau Jo vedimui ir eičiau Dievo man nurodytu keliu?

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus, įeinančius į klasę. Pasidomėkite kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius sunkumus jie patyrė, kokie džiaugsmai juos aplankė. Paklauskite, kas iš vaikų

padarė Kalėdinį suvenyrą, pasikvietė svečią vakarienės ir į šeimos pamaldas, ir padovanojo jam savo dovaną?

Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvavimui pamokoje.

1. Aktyvus pasiruošimas (10 – 15 min)

Išsirinkite vieną arba daugiau užsiėmimų, kurie geriausiai tinka jūsų bendruomenės sąlygoms.

A. „Dovanų paieška“

Paruoškite supakuotus suvenyrus ir lapą su nurodymais.

Paruoškite mažus suvenyrus kiekvienam mokiniui, gražiai juos suvyniokite ir ant pakuotės užrašykite vardą to, kam jis skirtas. (Paruoškite viena dovana daugiau ir ant jos užrašykite „Svečias“). Iš anksto dovanas paslėpkite skirtingose klasės vietose. Padarykite taip, kad trečdalį iš jų būtų labai sunku surasti (keletą suvenyrų galite paslėpti ne klasėje). Surašykite lapą su patarimais, kaip surasti kiekvieną dovaną, bet iš karto jo neduokite vaikams. Per pamoką pasakykite mokiniams, kad jūs paruošėte jiems dovanas, bet jos paslėptos klasėje. Tegul vaikai pradeda jų ieškoti ir jeigu ieškojimo metu jie suras ne savo suvenyrą, tai jo neturi paimti. Vaikams taip pat draudžiama vienas kitam pasakinėti. Paieškas nutraukite po vienos minutės. Galbūt pasigirs protestavimo šūksniai – ignoruokite juos. Po to išdalinkite vaikams lapus su nurodymais ir leiskite jiems atnaujinti paieškas. Kai visi suras savo dovanas, leiskite jiems jas išvynioti.

Nuoroda: Jeigu jūsų grupė labai didelė, praveskite šį žaidimą su maža mokinių grupe, o kiti tuo metu tegul stebi).

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

- Ką jūs jautėte, kai pasakiau, jog turiu jums dovanų? (Džiaugsmą, laimę, dėkingumą). O ką jautėte tuomet, kai pasakiau, jog šias dovanas pirma teks surasti? (Nusivylimą, sumišimą). O ką jautė tie, kurie iškart surado savo dovanas? (Džiaugsmą ir t.t.) O ką jautė tie, kurie negalėjo jų iškart surasti? (Nusivylimą, pagalvojo, kad apie juos pamiršo, sumišimą). Kas pasikeitė po to, kai jums davė lapą su nurodymais? (Pasidarė visiškai lengva; mes labai greitai suradome dovanas ir t.t.) Galbūt kuris nors iš jūsų nusprendė surasti savo siurprizą nesivadovaudamas nuoroda? (Tikriausiai ne). Kodėl? (Nes tik jūs žinojote, kur yra dovanos). Ar protinga ignoruoti Dieviškus nurodymus mūsų gyvenimui? (Ne, juk Dievas mus sukūrė ir žino, kas mums geriausia: Jis nuo pradžių žino tai, kas bus pabaigoje). Įsimintinoje eilutėje (Iz 58:11) užrašytas pažadas – Dievas pažada, kad Jis mus ves. Dabar kartu perskaitykime jį.

Atminkite: Mes garbiname Dievą, kai sekame Jo vadovavimu.

B. „Aklas vedimas“

Paruoškite dvi stiklines, du butelius (arba bet kokius du indus) su vandeniu, du akių raiščius, stalą arba suolą.

Pakvieskite šešis savanorius. Atlaisvinkite praėjimą klasės viduriu. Tegul du vaikai atsistoja vienoje kambario pusėje, du - kitoje, o dar du – tegul laukia. Viename klasės gale pastatykite stalą arba suolą, o ant jo – dvi tuščias stiklines. Po to vaikams, stovintiems priešingose pusėse parodykite butelius (arba bet kokius kitus indus su vandeniu) ir paaiškinkite, kad jiems nebūtina pernešti butelius per visą kambarį ir išpilti vandenį į stiklines, bet visa tai jie turi padaryti užrištomis akimis. Po to užriškite vaikams akis, apsukite juos ir į rankas paduokite butelius. Likusiems vaikams negalima pasakinėti. Žaidėjai su užrištomis akimis iš atminties turi nueiti iki kito kambario galo ir pripildyti stiklines vandens.

Kai jiems pavyks atlikti šią užduotį, jie turi nusiimti raiščius ir juos perduoti kitiems vaikams, panorusiems dalyvauti žaidime. Kita vaikų pora užrištomis akimis turi parnešti atgal stiklines su vandeniu. Vaikus vėl apsukite ir paduokite jiems stiklines su vandeniu. Tik šįkart, tie vaikai, kurie laukė, turi juos nukreipti teisinga kryptimi. Jie gali jiems pasakinėti, kur eiti, ir netgi rankomis nukreipti teisinga linkme. Kai stiklinės su vandeniu bus atneštos į vietą, aptarkite su vaikais šį žaidimą.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

- Ką jūs jautėte, kai bandėte surasti kelią po to, kai jus apsuko? Ką jautė tie, kuriems draugai padėjo surasti kelią? Ar sunku buvo sekti jų vadovavimu? Ar primena šis žaidimas Dievo elgesį su mumis? (Viešpats taip pat mus veda ir nukreipia. Ir jeigu mes sekame Jo patarimais, mums bus viskas gerai, netgi jei mums sunku suprasti, kodėl Jis elgiasi būtent taip. Dievas mūsų niekada nesuklaidina ir nepalieka mūsų sunkią minutę.) Mūsų įsimintinoje eilutėje yra pažadas, kad Dievas visada mus veda. Atsiverskime ir garsiai perskaitykime Iz 58:11.

Atminkite: Mes garbiname Dievą, kai sekame Jo vadovavimu.

Malda ir šlovinimas (15 – 20min)

Draugiškas bendravimas

Papasakokite apie vaikų džiaugsmus ir sunkumus, kuriais jie pasidalino su jumis prieš pamoką. Su jų leidimu papasakokite apie jų atradimus, kuriuos jie padarė per savaitę, tyrinėdami Bibliją. Pažymėkite gimtadienius, neįprastus įvykius arba jūsų mokinių pasiekimus. Visus vaikus pasveikinkite šiltais žodžiais.

Giesmių giedojimas

Giedokite savo mylimiausias kalėdines giesmes.

Misionieriškos žinios

Naudokitės įvairiais misionieriškais pasakojimais, kuriuos galite gauti.

Aukų surinkimas

Paruoškite dėžutę aukoms surinkti.

Pasakykite:

- Kai kurie žmonės atneša aukas, nes mano, jog Bažnyčiai reikia pinigų, bet aukos – tai žymiai daugiau, nei pinigai. Savo aukomis mes tarnaujame Dievui ir liudijame, kad Viešpats – visa ko Kūrėjas.

Malda

Susikabinkite rankomis ir padarykite ratą. Pradžioje padėkokite Dievui už Jėzų Kristų. Po to tegul kiekvienas mokinys vienu sakiniu padėkoja Dievui už draugus, už laimingas savo gyvenimo minutes, už būsimas atostogas ir t.t.

2. Atsiverskime Bibliją (15 – 20min)

Pasakykite:

- Kiekvienos šalies istorijoje galima surasti savo herojus, pasiruošusius atlikti žygdarbį dėl gėrio arba atlikti sudėtingą pavidimą. Viduramžių Anglijoje tokius žmones vadino riteriais, senovės Japonijoje – samūrajais. Mūsų šalyje – vyčiai ir galiūnas (karžygis). Jie kovojo su blogiu, atrasdavo naujas žemes, sudarydavo sąjungas su kaimyninėmis šalimis, gaudavo turtą, gelbėdavo karalius iš pavojų. Riteriai arba vyčiai nepriklausė patys sau, jie negalėjo pasakyti: „Šiandien aš užkariausiu šią šalį“. Jie visada veikdavo pagal savo pono ir valdovo įsakymą. Jų valdovai savo ruožtu ne tik jiems duodavo nurodymus, bet ir rūpindavosi tuo, kad jiems nieko nestigtų: nei pinigų, nei drabužių, nei maisto, nei pagalbininkų, nei ginklų. Atsaku į tai, riteriai likdavo ištikimi savo valdovams. Istorija liudija, kad dažnai jie ne tik būdavo ištikimi savo valdovams, bet ir garbindavo juos. Šiandien mes pakalbėsime apie žmones, kurie iškeliavo į tolimą kelionę tam, kad pagarbintų Kūdikelį Jėzų, o Dievas pasirūpino tuo, kad žvaigždė jiems nurodytų kelią. Dovanos, kurias atnešė trys išminčiai Viešpačiui, padėjo Marijai ir Juozapui pasirūpinti savo Sūnumi svetimoje šalyje, kai Jis buvo mažas.

Biblinio pasakojimo tyrinėjimas

Pasiruoškite Biblijas, popierių, pieštukus, piešimo priemones, biblinius žodynus, pasaulio žemėlapi, kostiumus.

Visi kartu perskaitykite Mt 2:1 – 15. Po to padalinkite klasę į tris grupes (kiekvienoje grupėje turi būti atitinkamas skaičius mokinių). Leiskite vaikams patiems išsirinkti grupę, kuri jiems patiks. Išdalinkite vaikams būtinas priemones.

1. Muzika/vaidinimėlis. Sugalvokite ir parodykite klasei nedidelį vaidinimėlį apie tai, kaip išminčiai ieško Jėzaus, o po jų vizito Marija ir Juozapas iškeliauja į Egiptą. Vaidinime turi būti nors viena jūsų giesmelė.

2. Matematika/geografija. Žemėlapyje nubrėžkite išminčių maršrutą. Pagalvokite su kokiais sunkumais susidūrė išminčiai tam, kad surastų Jėzų. Paskaičiuokite, kiek kilometrų jiems teko nueiti, ir kiek ilgai jie keliavo? Užduotį atlikinėti pradėkite perskaitę Mt 2:1.

3. Ištyrinėjimas.

Suraskite Senojo Testamento pranašystes, kurios padėtų žmonėms, laukiantiems Mesijo, suprasti, koku būdu Jėzus turi ateiti į mūsų pasaulį. Pradėkite nuo Mt 2:4 – 6. Prisiminkite kitas Biblijos vietas, kur minimas auksas, mira ir smilkalai. (Jeigu vaikams ši užduotis bus sunki, paprašykite jų surasti šiuos tekstus: Iš 30:23; Ef 2:12; Ps 45:9; Pat 7:17.)

Tegul vaikai, baigę darbą, parodo jį visai klasei.

Atminkite: Mes garbiname Dievą, kai sekame Jo vadovavimu.

Biblijos tyrinėjimas

Pasiruoškite Biblijas.

Tegul kuris nors iš vaikų perskaito Mich 5:2, o kuris nors kitas – Mt 2:6.

Paklauskite:

- Kodėl buvo taip svarbu, kad Jėzus gimtų Betliejuje? Tegul kitas mokinys perskaito Sk 24:17, pirmą dalį, o dar kas nors – Apr 22:16.

Paklauskite:

- Jeigu Jėzus Šventajame Rašte vadinamas žvaigžde, ar galėjo išminčiai pagarbinti Jėzų, nesekdami paskui žvaigždę?

Atminkite: Mes garbiname Dievą, kai sekame Jo vadovavimu.

3. Pamokos pritaikymas (10 – 15min)

Situacija.

Papasakokite vaikams (arba pasikvieskite į pamoką svečią, kuris sugebėtų papasakoti) apie savo asmeninį patyrimą, kai jūs aiškiai jautėte, kad Viešpats jus veda, arba, kai jūs atsidavėte Dievo vedimui.

Pavyzdžiui, žmogus, kuris ieško tiesos ir nori pažinti Dievą bei Bibliją, paštu gauna pakvietimą apsilankyti biblijos susitikimuose. Po to jis pamato reklamą laikraštyje, kviečiančią į tą pačią programą. Po kurio laiko jauni žmonės atneša jam kvietimą ir papasakoja jam apie Viešpatį. Jis supranta, kad Dievas nori jam kažką pasakyti. Jis turi pasirinkti: eiti jam į tą programą ar ne.

Paprašykite vaikų papasakoti apie savo patyrimus, kai jie jautė Dievo vedimą savo gyvenimuose. Ar jie jam pakluso?

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

- Ko jūs pasimokėte iš šio patyrimo?

Pasakykite:

- Mūsų įsimintina eilutė (Iz 58:11) mums kalba apie tai, kad Viešpats nepalieka mūsų be Savo vedimo.

Paklauskite:

- Ką žada Dievas, jeigu mes klausysime Jo? (Tu būsi kaip gerai laistomas sodas.) Ką jūs įsivaizduojate, kai girdite ar skaitote žodžius „vandeniu laistomas sodas“?

Pasakykite:

- Sodas duoda savo vaisius tam, aks jį pasodino. Jeigu mes tarnaujame ir garbiname Dievą, tai mus galima lyginti su sodu: mes gražiname Dievui savo dėkingumą už Jo dovanas.

4. Krikščioniškas gyvenimas (10 – 15min)

„Reklama“

Paruoškite popierių ir piešimo priemones.

Padalinkite vaikus į keletą grupių po 4 – 5 žmones, bet ne daugiau. Išdalinkite jiems popierių ir piešimo priemones.

Pasakykite:

- Aš įsitikinęs(usi), kad mūsų bendruomenės nariai turi daug gyvenimiškų patyrimų, kai jie atsidavė Dieviškajam vedimui. Kaip būtų gerai, jeigu mes daugiau sužinotume apie tai. Padarykime albumą arba audio įrašą, arba praveskime programą suaugusiems Sabatos mokykloje, kad visi galėtų išgirsti šiuos patyrimus. Šiandien mes turime sugalvoti reklamą, kurioje pakviesime mūsų bažnyčios narius papasakoti mums savo patyrimus.

Paaškindinkite vaikams, kad reklamoje turi būti tokia informacija: ką mes norime išgirsti, kam mums to reikia, o taip pat, kur, kada ir kaip galima papasakoti savo istoriją. Kartu su vaikais pagalvokite apie tai, kaip geriausia atlikti šią užduotį. Apgalvokite visus niuansus. Tegul vaikai grupelėse pradeda kurti savo reklamą.

Pabaiga

Pasimelskite už kiekvieną klasės vaiką, o taip pat už tuos žmones, kurie pasakos savo istorijas apie tai, kaip jie pasitikėjo Dievu.

P.S. Skyrių „Malda ir šlovinimas“ galima įtraukti į bet kurią pamokos dalį.

13 Pamoka

Pasikeitimas dovanomis

Pasikeičiant dovanomis su Dievu

Malonė veiksmuose

Įsimintina eilutė: : „Laiduoju tikrai žinaš, ką užsimojau dėl jūsų,-tai Viešpaties žodis,- dėl jūsų gerovės, o ne dėl žalos! Noriu jums suteikti vilties sklidiną ateitį. Kai jūs šauksitės manęs, kai ateisite ir kreipsitės į mane malda, aš jus išklausysiu. Kai manęs ieškosite, rasite mane. Taip, jeigu visa širdimi manęs ieškosite“ Jer 29:11 – 13.

Tekstai tyrinėjimui: Jer 29:11 – 14; E. Vait „Ankstyvieji raštai“ (149 – 153 psl., rusų k.); „Kelias pas Kristų“ (57 – 59psl., rusų k.)

Pamokos uždaviniai: Ištyrinėję pamoką vaikai turi: žinoti, kad Dievas mums turi ypatingą dovaną – amžiną išgelbėjimą; patirti troškimą tarnauti Dievui, kad būtume pakeisti ir išgelbėti; kasdien praleisti laiką bendraujant su Jėzumi.

Pagrindinė mintis: Iš dėkingumo už išgelbėjimą mes kasdien siekiame bendrauti su Dievu.

Trumpa Biblinės pamoks apžvalga:

Planuodamas atiduoti Savo Sūnų dėl visos žmonijos išgelbėjimo, Dievas viską numatė iki smulkmenų. Daugelis Jo gyvenimo aplinkybių persipina su įvykiais, surištais su Jo mirtimi. Mes galime pašvęsti save tarnavimui Dievui už Jo mums suteiktą išgelbėjimą.

Tai – pamoka apie malonę veiksmuose!

Visos dovanos, kuriomis mus Viešpats apdovanoja – malonės dovanos. Ir pati vertingiausia dovana – tai Jėzus Kristus, mūsų Gelbėtojas. Kai mes pašvenčiame save Dievui, Jis, dėka Savo malonės, pakeičia mūsų charakterį. Jis suteikia mums jėgų dvasiniam augimui, kad mes taptume subrendusiais Dievo sūnumis ir dukromis.

Papildoma medžiaga mokytojams:

„Jėzus nuramino ir padrąsino angelus, pranešęs jiems, kad Savo mirtimi Jis išgelbės daugelį ir sunaikins šėtoną, turintį mirties valdžią.

Tada džiaugsmas, neapsakomas džiaugsmas pripildė dangų, ir dangiška kareivija ėmė giedoti šlovės ir garbinimo giesmę. Angelai pasiėmė savo arfas ir giedojo tonu aukščiau, nei prieš tai apgiedodami didžiulį Dievo gailestingumą ir palankumą, atidavusio Savo karštai mylimą Sūnų mirčiai už maištaujančią žmonių giminę.“ (E.Vait „Ankstyvieji raštai“ 151 psl., rusų k.)

„Pašvęskime save Dievui kiekvieną rytą. Tegul tai bus pirmuoju mūsų darbu. Melskitės taip: „Paimk mane, Viešpatie, aš visiškai priklausau Tau. Aš sudedu visus savo planus prie Tavo kojų. Panaudok mane šiandien Tavo tarnystėje. Būk su manimi, kad visi mano darbai būtų atlikti Tavyje.“ Tai būtina daryti kiekvieną dieną. Kiekvieną rytmetį pašvęskime save Dievui būsimai dienai. Paveskite Jam visus savo planus. Būkite pasiruošę juos išpildyti arba jų atsisakyti, sekdami tuo, ką Jis Savo numatymuose nurodys jums. Tokiu būdu jūs galite diena iš dienos pašvęsti savo gyvenimą Dievui, ir jis vis labiau ir labiau panašės į Kristaus gyvenimą.“ (E.Vait „Kelias pas Kristų“ 57 – 59 psl., rusų k.)

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus, įeinančius į klasę. Pasidomėkite kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius sunkumus jie patyrė, kokie džiaugsmai juos aplankė. Paklauskite, ar iš vaikų norėtų pasidalinti savo mintimis, kurios jiems iškilo praeitą savaitę studijuojant Bibliją.

Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvavimui pamokoje.

1. Aktyvus pasiruošimas (10 – 15 min)

Išsirinkite vieną arba daugiau užsiėmimų, kurie geriausiai tinka jūsų bendruomenės sąlygoms.

A. „Slapti planai“

Paruoškite tuščią dėžutę, suvyniotą iš dovanų popierių, popieriaus juosteles, rašiklį, maišelį vardams.

Tegul vaikai (ir suaugusieji, kurie dalyvaus žaidime) užrašo savo vardus ant popieriaus juostelių. Sudėkite šias juosteles į maišelį. Paprašykite vaikų sudaryti ratą. Padėkite maišelį su vardais rato centre. Jeigu ateis pavėlavusieji, tai tegul kas nors iš suaugusiųjų pagalbininkų paprašo jų užrašyti savo vardus, įdėti į maišelį ir atsisėsti į ratą.

Pasakykite:

- Dabar aš iš maišelio ištraukiu raštelį su vardu ir sugalvosiu dovaną, kurią aš norėčiau padovanoti šiam žmogui. Paskui aš pašnibždėsiu savo kaimynui vardą ir pavadinimą mano sugalvotos dovanos, ir jam perduosiu dovanų dėžutę. Mano kaimynas taip pat pašnibždomis praneš savo kaimynui vardą ir mano sugalvotos dovanos pavadinimą, ir toliau perduos dėžutę. Ir taip iki tol, kol dėžutė apkeliaus ratą iki to žmogaus, kurio vardą aš ištraukiau. Šitas žmogus turi pažiūrėti į mane ir pasakyti „Ačiū tau už“ (ir pasakyti mano sugalvotos dovanos pavadinimą. Po to jis taip pat

pašnibždės savo kaimynui tai, ką jis norėtų padovanoti man. Kai dėžė vėl pasieks mane, aš pasakysiu „Ačiū tau už“. Kai dėžė apeis vieną ratą, tegul kuris nors kitas iš maišelio ištrauks kitą vardą ir mes pakartosime šį žaidimą vėl. (Jeigu jūsų didelė grupė, padalinkite klasę į keletą ratų, kad juose būtų ne daugiau kaip 10 – 12 vaikų.)

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

- Ką jūs jautėte, kai gavote netikėtą dovaną? Kokią dovaną jūs norėtumėte padovanoti kaip atsaką? Suraskime ir kartu perskaitykime įsimintiną skirsnelį (Jer 29:11 – 13).

Pasakykite:

- Dievas norėjo mums padovanoti nuostabią dovaną – išgelbėjimą per Jėzų Kristų. Ir skirsnelyje, kurį mes perskaitėme, Dievas kalba apie tai, kokio atsakymo Jis iš mūsų laukia. Išvardinkime, kaip mes galime atsakyti į Dievo meilę.

Atminkite: Iš dėkingumo už išgelbėjimą mes kasdien siekiame bendrauti su Dievu.

B. „Gera paruošta dovana“

Paruoškite tuščią dėžę suvenyru.

Atsisėskite drauge su vaikais į ratą ir pasidėkite sau ant kelių dėžutę.

Pasakykite:

- Daugelis iš jūsų kada nors gavo arba patys dovanojo dovanas. Galbūt kai kurios iš jų buvo labai panašios į šitą (parodykite dėžutę, suvyniotą į gražų popierių). Kartais būna taip, kad kai kurių mūsų pačių geriausių dovanų supakuoti neįmanoma. Bet vis tiek, bet kokia dovana reikalauja kruopštaus pasiruošimo iš dovanotojo pusės.

Dabar kiekvienas mūsų iš eilės papasakos apie pačią geriausią dovaną, kurią mes kada nors gavome ar padovanojome. Pavyzdžiui, kažkam kainavo daug pastangų, kad jums kažką padovanotų, ko jums labai reikėjo, o gal jūs tai padarėte dėl kurio tai kito. Aš pradėsiu pasakoti pirmas, o po to perduosiu dėžutę kaimynui iš dešinės, ir jis papasakos savo istoriją. Norėtusi kiek galima daugiau išgirsti apie patį dovanos paruošimo procesą. Tegul vaikai pasakoja savo istorijas pagal eilę. Jeigu jūs jaučiate, kad kažkas nedrįsta, leiskite jam nesakyti.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

- Ką jūs jautėte, kai jums dovanojo dovaną, kurios jūs ilgai laukėte? O ką jūs jautėte, kai patys dovanojote dovaną, kurią ilgai ir kruopščiai ruošėte? O kokią pačią vertingiausią dovaną gavome mes, krikščionys? (Priveskite juo prie minties, kad Jėzus – tai išgelbėjimo ir malonės dovana). Kokią dovaną mes galime padovanoti Dievui? (Išklausykite visus atsakymus).

Pasakykite:

- Suraskime ir kartu perskaitykime įsimintiną skirsnelį (Jer 29:11 – 13). Dievas atskleidžia mums Savo planus dėl jūsų gyvenimo. Kokio atsako jis laukia iš mūsų? (Kad mes Jo ieškotume visa širdimi, kasdien pašvęstume save Jam.)

Atminkite: Iš dėkingumo už išgelbėjimą mes kasdien siekiame bendrauti su Dievu.

Malda ir šlovinimas (15 – 20min)

Draugiškas bendravimas

Papasakokite apie vaikų džiaugsmus ir sunkumus, kuriais jie pasidalino su jumis prieš pamoką. Su jų leidimu papasakokite apie jų atradimus, kuriuos jie padarė per savaitę, tyrinėdami Bibliją. Pažymėkite gimtadienius, neįprastus įvykius arba jūsų mokinių pasiekimus. Visus vaikus pasveikinkite šiltais žodžiais.

Giesmių giedojimas

Giedokite savo mylimiausias kalėdines giesmes ir himnus.

Misionieriškos žinios

Naudokitės įvairiais misionieriškais pasakojimais, kuriuos turite.

Aukų surinkimas

Toliau naudokite padėkos dovanų dėžutę. Su vaikais aptarkite jų aukų planus kitiems metams.

Malda

Paklauskite vaikų, kaip jie šiandien norėtų pasimelsti. Tegul jie meldžiasi taip, kaip nori.

2. Atsiverskime Bibliją (15 – 20min)

Paklauskite:

- Ar pateko kada jūsų draugai ar giminaičiai į sunkias situacijas? Ar teko jums, ar kam nors iš jūsų šeimos padėti žmogui, kuris atsidūrė sunkioje padėtyje? (Tegul jie atsakydami paaiškina situaciją.) Ar tas žmogus po to jums buvo dėkingas?

Pasakykite:

- Dievas atsiuntė į žemę Savo Sūnų, kad Jis gimtų, gyventų ir numirtų už mūsų nuodėmes. Dėka šito, Jis suteikia galimybę žmonėms išsikapanoti iš nuodėmių prarajos, į kurią žmonija nugarmėjo dėl Liuciferio įtakos.

Biblinio pasakojimo tyrinėjimas

Pasiruoškite Biblijas, pasakojimus „Išgelbėjimo planas“. Pakvieskite moterį, kuri suvaidins E. Vait rolę, paruoškite popierių, plunksnakočius arba pieštukus, piešimo priemones.

Pasakykite:

- Dabar prisiminkime penktos pamokos turinį. Priminkite man, kas įvyko, kai Liuciferis suorganizavo sukilimą danguje? (Tegul vaikai prisimena pagrindinius penktos pamokos įvykius).

Pasakykite:

- Sugrižkime į Pr 3, kad prisimintume, kas įvyko čia, žemėje, po to, kai Liuciferis buvo išmestas iš dangaus. Tegul vaikai papasakoja puolimo istoriją, po to, kai pažvelgs Biblijoje į skyriaus turinį. Atkreipkite jų dėmesį į 15 eilutę. Pasakykite jiems, kad šitas tekstas parašytas pranašystės kalba, ir jį sunku suprasti vieną kartą perskaičius. Jame yra išpranašautas Jėzaus atėjimas ir Jo pergalė prieš šėtoną. Ši eilutė kalba apie tai, kad Dievas turėjo planą dėl Adomo ir Ievos palikuonių (dėl mūsų visų). Dievas nori išgelbėti mus ir sunaikinti nuodėmę (pagal SDA Biblijos komentarus, 1t. 233psl., rusų k., - moters sėkla – tai Kristus, Kuris buvo sužeistas, kai atidavė gyvybę už mus, o šėtonas – tai gyvatė, kurios galva buvo sutraiškyta, kai Kristus su kaupu užmokėjo už mūsų nuodėmes.)

Pasakykite:

- Šiandien pas mus atėjo svečias. Ši moteris regėjime matė tai, kas vyko danguje, kai Dievas Tėvas kartu su Jėzumi Kristumi aptarinėjo mūsų išgelbėjimo planą. Praeitą ketvirtį mes sužinojome apie pranašavimo dovaną, duotą E.Vait. Ji atėjo pas mus dėl to, kad papasakotų, ką ji matė viename iš savo regėjimų.

Tegul suaugusi moteris, apsirengusi kaip E.Vait, perskaito arba mintinai pasako ištrauką iš knygos „Ankstyvieji raštai“, pateiktą žemiau.

Arba

Padalinkite klasę į keletą grupių ir kiekvienoje iš jų turi dalyvauti kas nors iš suaugusių pagalbininkų. Kiekvienai grupei išdalinkite ištrauką iš E.Vait knygos „Ankstyvieji raštai“, paprašykite jų perskaityti, o po to atlikti vieną iš šių užduočių:

- Parašykite dialogą tarp Jėzaus Kristaus ir angelų.
- Nupieškite dialogą tarp Jėzaus Kristaus ir angelų.

Aptarkite šiuos klausimus:

1. Kodėl Dievas Tėvas ir Jo Sūnus norėjo mus išgelbėti?
2. Kaip angelai padėjo Jėzui Jo žemiškos tarnystės metu?

Ar jūs galite prisiminti kokius nors pavyzdžius iš Biblijos? (Jam gimstant, per gundymus dykumoje, Getsemanėje, po prisikėlimo.)

„Išgelbėjimo planas“

„Liūdesys apėmė dangaus gyventojus, kai jie suprato, kad žmogus pražuvo, kad Dievo sukurtas pasaulis dabar bus apgyvendintas mirtingais žmonėmis, pasmerktais

apgailėtinam egzistavimui, ligoms ir mirčiai ir kad nusikaltėliams nėra vilties būti išgelbėtiems. Visa Adomo šeima turėjo mirti. Aš pastebėjau užuojautos ir skausmo išraišką nuostabiame Kristaus veide. Greitai aš pamačiau, kaip Jis prisiartinio prie neįprastai ryškios šviesos, supančios Tėvą. Mane lydintis angelas paaiškino: „Jis tariasi su Savo Tėvu.“ Kol Jėzus bendravo su Tėvu, angelai atrodė stipriai susijaudinę. Jis tris kartus buvo apsuptas šlovės švytėjimu, supančiu Tėvą, ir kai Jis trečią kartą pasitraukė nuo Tėvo, mes galėjome Jį pamatyti. Jėzaus veide buvo visiška ramybė ir laisvė nuo visų sunkumų ir bėdų, jo veidas švytėjo neapsakomu grožiu ir malone. Jis papasakojo angelų kareivijai, kad surastas kelias išgelbėti puolusiai žmonijai.

Pradžioje ši žinia nesukėlė jokio džiaugsmo angelams, nes jų Valdovas nenuslėpė nei vienos išgelbėjimo plano detalės. (E.Vait „Ankstyvieji Raštai“, 149 – 150 psl., rusų k.)

Jėzus jiems papasakojo viską, kas turi Jam atsitikti. Kad Jis turės gimti kaip paprastas žmogus, pereiti visa tai, ką teks pereiti žmonėms, ir galų gale už juos numirti. Angelai norėjo eiti vietoj Jo, bet Jėzus pasakė, kad tik Jis galės tai atlikti. „Angelams buvo pavesta nužengti pas Dievo Sūnų su pastiprinančiu balzamu nuo Dievo šlovės, kad paguostų Jį liūdesyje ir Jam tarnautų. Į jų užduotį taip pat įėjo ir supti bei saugoti malonės piliečius nuo velnių ir nuo tamsos, nes į juos šėtonas nuolat kėsinosi.“ (E.Vait „Ankstyvieji Raštai“, 152 psl., rusų k.)

„Tada džiaugsmas, neapsakomas džiaugsmas pripildė dangų, ir dangiška kareivija ėmė giedoti šlovės ir garbinimo giesmę. Angelai palietė savo arfų stygas apgiedojo didžiulį Dievo gailestingumą, atidavusio Savo karštai mylimą Sūnų už maištingą žmonijos gyvenimą.“ (E.Vait „Ankstyvieji Raštai“, 151 psl., rusų k.)

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

- Kokie jausmai jums sukyla, kai jūs galvojate apie išgelbėjimo planą, sudarytą Jėzaus Kristaus ir Jo Tėvo? (Paraginkite vaikus atsakinėti.) Kokius jausmus, jūsų nuomone, patyrė angelai, kai sužinojo apie šį planą? Ką jaustumėte jūs, jei būtumėte angelų vietoje? Ką jūs pajustumėte, jei sužinotumėte, kad kažkam teko labai skaudžiai pasiaukoti, kad įteiktų jums labai svarbią ir brangią dovaną? Kaip jūs norėtumėte atsakyti į šio žmogaus dėmesį? Dar kartą kartu perskaitykime Jer 29:11 – 13. Kaip šis skirsnelis siūlo mums atsakyti į Dievo rūpinimąsi mumis?

Atminkite: Iš dėkingumo už išgelbėjimą mes kasdien siekiame bendrauti su Dievu.

Biblijos tyrinėjimas

Pasiruoškite Biblijas, rašymo priemones, popierių.

Pasakykite:

- Plane, kuri sudarė Dievas – Tėvas ir Jo Sūnus mūsų išgelbėjimui, būtina buvo numatyti daugelį detalių. Apie kai kurias iš jų mes sužinosime tik amžinybėje, kai sugrįšime atgal į dangiškąją šalį. O dabar pažvelkime į keletą panašių situacijų, lydėjusių Jėzaus gimimą ir mirtį. Visos jos buvo Dievo plano dalimi.

Tegul vaikai susiskirsto į mažas grupes. Tegul kiekviena grupė išsirenka sau po tu tekstus:

- Lk 2:3; Jn 12:12. (Kaip Jėzui gimstant, taip ir mirštant mieste buvo labai daug liaudies. Pirmu atveju tai buvo dėl gyventojų surašymo, antruoju – dėl Paschos šventės.)
- Lk 2:7; Mt 26:18. (Kaip pirmą kartą Savo gyvenime, taip ir paskutinį, Jėzus valgė maistą ne Savo namuose.)
- Lk 2:4, 5; Lk 23:50 – 53. (Juozapas – žemiškasis Jėzaus tėvas pasirūpino Juo Jam gimus, o po Jo mirties Viešpačiu pasirūpino turtingas žmogus, turintis tokį patį vardą.)
- Lk 2:10; Mt 28:5. (Abiejuose atvejuose angelai kalbėjo žmonėms, kad jie nebijotų. Vėliau šie žmonės ir paskelbė daugeliui apie tai, kas įvyko.)

Pasakykite:

- Kiekviena grupė turi perskaityti abu tekstus ir pasakyti, ką bendro jūs išvelgiate Jėzaus gimimo ir mirties aplinkybėse.

Galbūt vaikams reikės patarti, nukreipti jų mintis reikiama linkme. Parodykite jiems pavyzdį, ištyrinėję vieną porą skirsnelių. Kai visos grupės baigs tyrinėjimus, grupės lyderių paprašykite pasidalinti tuo, ką jie aptiko. Jeigu vaikų išvalgos neteisingos, pataisykite juos.

Pasakykite:

- Šioje biblinėje istorijoje jūs galite surasti dar du panašumus, kurių mes šiandien nepaminėjome. Suraskite juos, kai namuose studijuosite pamoką, o kitą pamoką apie tai papasakosite.

3. Pamokos pritaikymas (10 – 15min)

„Mano dovana“

Paruoškite lentą ir kreidą, skylamušį, žirkles, kiekvienam mokiniui: mažą dėžutę, įvyniotą į popierių, etiketes, markerius.

Jeigu įmanoma, padalinkite klasę į grupes, nedidesnes, nei po 5 – 6 žmones kiekvienoje jų. Kiekvienoje grupėje turi būti vienas iš suaugusiųjų pagalbininkų. Kiekvienam pagalbininkui duokite praėjusio ketvirčio plano kopiją. Jų užduotis – pamoka po pamokos pakartoti su vaikais visą praeitą medžiagą ir užduoti vaikams klausimus apie tai, ką jie sužinojo iš vienos ar kitos pamokos, ir ką jiems tai reiškia asmeniškai. Tai turi būti laikas dvasiniam atsivėrimui ir sąžiningumui. Su savo pagalbininkais iš anksto to melskite. Tegul pabaigai jie akcentuoja mokinių dėmesį į tai,

kaip Dievas viską nuostabiai numatė išgelbėjimo plane, ir jeigu mes gyvensime pastoviai bendraudami su Juo, tai Jis paruoš mus sugrįžimui į dangiškąją šeimą.

„Brangus Viešpatie, šiandien aš noriu pilnai priklausyti Tau. Aš atiduodu Tau visus savo planus. Panaudok mane, kad galėčiau tarnauti kitiems. Būk su manimi ir mane mokyk, kaip gyventi pagal Tavo valią. Amen.“

Duokite kiekvienam mokiniui po mažą dėžutę.

Pasakykite:

- Mes norime ieškoti Dievo savo gyvenime kasdien, kad visiškai Jam priklausytume. Kaip mes galime tai padaryti? (Išklausykite vaikų atsakymus).

Pasakykite:

- Gyvenime kartais būna labai daug skubėjimo. Kai mes nematome Dievo kiekvieną dieną, dažnai užmirštame apie būtinybę pastoviai su Juo bendrauti. Vienintelis dalykas, kurį mes galime padaryti – tai pašvęsti kiekvieną rytą save Dievui ir melstis, kad Jis mums vadovautų ir duotų mums išminties ir jėgos naujai dienai.

Išdalinkite vaikams pakavimo popierių, iš anksto atkirptą pagal jų dėžutės matmenis, markerius. Paprašykite vaikų persirašyti malda, duotą aukščiau, didelėmis raidėmis ant šio popieriaus lapo, o po to supakuoti juo savo dėžutes. Išdalinkite vaikams etiketes, ant kurių jie turi užrašyti, kad tai – jų dovana Jėzui.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

- Ką jūs jautėte, kai ruošėte dovaną Dievui? Kokių būdu mes galime šią dovaną padaryti realia tikrove? (Jeigu mes kiekvieną dieną pašvenčiame savo gyvenimą Jėzui, tai Jis gali mus paruošti amžinam gyvenimui su Juo.) Kas iš jūsų nori kiekvieną rytą visą ateinančią mėnesį melstis ta malda, kurią jūs užrašėte ant dovanos?

Paskatinkite vaikus duoti pažadą, kiekvieną ateinančių metų dieną bendrauti su Dievu.

Atminkite: Iš dėkingumo už išgelbėjimą mes kasdien siekiame bendrauti su Dievu.

4. Krikščioniškas gyvenimas (10 – 15min)

„Pasidalink malda“

Paruoškite skirtukus, žirkles, markerius, rašiklius, vokus, piešimo priemones.

Išdalinkite vaikams priemones. Paprašykite jų galvoti apie tai, su kuo jie norėtų pasidalinti šia malda. Paprašykite jų parašyti malda ant strėlės formos knygos skirtuko ir įdėti į voką su užrašu: Tavo dovana Dievui.

Pasikeitimas nuomonėmis

Paklauskite:

-Ar jūs jau sugalvojote, kam padovanosite šią malda? Ką jūs pasakysite šiam žmogui, jeigu jis paklaus, kodėl jis turi taip melstis?

Atminkite: Iš dėkingumo už išgelbėjimą mes kasdien siekiame bendrauti su Dievu.

Pabaiga

Tegul vaikai prisijungia prie jūsų, kai jūs melsitės tą malda, kurią panaudojote atlikdami dvi paskutines užduotis.